

Ötven év változásai a magyar Microlepidoptera faunában Fifty years of changes in the Hungarian Microlepidoptera fauna (Lepidoptera)

Buschmann Ferenc & Pastorális Gábor

Abstract. Present paper introduces the changes in the knowledge on the Hungarian Microlepidoptera fauna of the last fifty years between the two milestone publications, from the first comprehensive checklist of Gozmány published in 1968 to the most recent list of Pastorális & Buschmann at 2018. The authors mention all species recorded from Hungary for the first time during this period and list those which have been omitted from the checklist due to various reasons. Short biographies are presented about the famous Hungarian experts of Microlepidoptera, László Gozmány and József Szócs whose work established the scientific basis of our knowledge about the Hungarian Microlepidoptera fauna, as well as about their most successful Hungarian and foreign followers. Summarising the above-mentioned changes the authors state that the latest catalogue of the Hungarian Microlepidoptera fauna published contemporarily by the authors of the present paper includes altogether 2313 species belonging into 57 families.

Keywords. Microlepidoptera, Hungary, checklist, changes between 1968 and 2018.

Author's address.

Buschmann Ferenc, H-5100 Jászberény, Lehel vezér tér 18.

E-mail: busman.ferenc@gmail.com

Pastorális Gábor, Košická 22/39, 94501 Komárno, Slovakia.

E-mail: pastoralisg@gmail.com

A magyar molylepke-fauna foygása és gyarapodása 1968 és 2018 között

Bevezető

Az 1955-től folyamatosan megjelent molylepkés faunafüzetek (Gozmány 1955, 1956, 1958, 1963, Gozmány & Szócs 1965) kiegészített és helyesbített összefoglalójaként megjelentetésre került „*Hazai molylepkéink magyar nevei*” című munka (Gozmány 1968) Magyarország molylepkéinek kutatástörténetében mérföldkőnek számított. Ez a fajlistaként is szolgáló, 1948 fajnevet tartalmazó névjegyzék bizonyos tekintetben évtizedekig segítette és vezette a molylepkékkal behatóbban foglalkozó magyar lepkészek tevékenységét. Különösen úttörő jelleggel bírt az által, hogy a szerző a magasabb rendű állatvilág gyakorlatához hasonlóan, a mai Magyarország államhatárain belül addig számon tartott

összes molylepke fajnak magyar nevet adott,¹ s ezzel egyben hagyományt is teremtett. Ennek máig ható értékét az sem kisebbíti, hogy az időközben jelentősen kibővült ismeretekkel és kutatási eredményekkel rendelkező internetes kapcsolatrendszerű világunkban olykor tapasztaljuk, akadnak az általa adott magyar nevek között javítandók.

A névjegyzékben ismertetett tudományos fajnevek (Gozmány 1968) – beleértve az annak alapjául szolgáló és a Magyar Természettudományi Múzeum gyűjteményére alapozott faunafüzeteket is, – rendszertani és nevezéktani vonatkozásban a magyar neveknel sokkal hamarabb, már a megjelenésüket követő néhány éven belül jelentős módosításokra szorultak. A változások egy részét a szerző igyekezett a szóban forgó munkájában is követni, valódi okaira azonban csak a „Nevezéktani és taxonómiai változások a Magyarország Állatvilága XVI. kötetének 2–7. füzetében (Molylepkék – Microlepidoptera)” című összeállítás bevezetőjében (Gozmány 1985) tért ki. Az abban említett kutatói és feldolgozó tevékenységek ma is folytatódnak.

Az említett helyesbítő és kiegészítő dolgozat (Gozmány 1985) után egy évtizeddel jelent meg a nagy európai fajlista (Karsholt & Razowski 1996). Ennek hatására – és részben nyomán – szükségessé vált a magyar molylepke-nyilvántartás aktualizált módosítása is.² A nyomtatásban ezt követően megjelent új magyar névjegyzékek (Fazekas 2002, Szabóky et al. 2002) viszont már más szemlélet alapján készültek. A palearktikus taxonómiai kutatások következtében több, abban önálló fajként szereplő fajnév még nem, vagy tévesen található bennük a feltüntetett szinonimnevek sorában, ugyanakkor olyanok is bekerültek, amelyek nálunk sohasem voltak alkalmazásban. Egyes fajok nevei pedig egyszerűen csak „kifejejtődtek”. Ezek lényegében indoklás nélkül „eltűntek” a magyar faunából. Mások viszont továbbra is bennmaradtak annak ellenére, hogy téves határozás vagy egyéb oknál fogva már Gozmány által törölve lettek (Gozmány 1985), továbbá olyan fajnevek is eltűntek, melyeknek irodalmi háttérét vagy a bizonyító példány(ok) hollétét – már, ha egyáltalán voltak/vannak, – máig nem sikerült kinyomozni. E tekintetben a leginkább használható faunalistának a Pastorális által az előbbieket kritikai szándékkal helyesbített és kiegészített névjegyzék volt mondható (Pastorális 2007), amely az óta a nemzetközi és hazai változásokat folyamatosan követve és befogadva, rendszeresen kiadásra kerültek (Pastorális 2010, 2011, 2012). Néhány évi szünet után a magyar molylepke-fauna jelenleg leginkább naprakész komplex fajlistája a Pastorális, Buschmann & Ronkay által megjelentetett 2016-os „Magyarország lepkéinek névjegyzéke” című kiadványban került ismeretetésre.

Jelen munkánk azzal a céllal került összeállításra, hogy az 1968-as faunalista és a jelenlegi nyilvántartási ismeretünk között fennálló faji eltérések és nevezéktani különbözőségek kimutatásával – figyelemmel Gozmány (1985) helyesbítő dolgozatára és a Fazekas (2002), Szabóky et al. (2002), Pastorális (2007–2012), valamint a Pastorális, Buschmann

---

¹ Ha figyelembe vesszük a munka elkészítése során akkoriban Gozmány László rendelkezésre álló ismereteket, a külföldi szakirodalmakhoz való nehézkes hozzáférési és kapcsolattartási lehetőségét, ez a maga nemében páratlan nagy feladat volt.

² A technika fejlődésének köszönhetően ez a tevékenység részben a Tinea Hungarica, a Microlepidoptera.hu és az Acta Naturalia Pannonica honlapokon illetve kiadványokon az internetes világhálón is folyik Fazekas Imre szerkesztői felügyelete alatt, követve a hazai és külföldi kutatások és feldolgozások eredményeit.

& Ronkay (2016) névjegyzékekre is –, külön is számba vegyük a Gozmány (1968) fajlistája óta eltelt fél évszázad változásait Magyarország molylepke-faunája esetében.

Anyag és módszer

Mielőtt az ötven évvel ezelőtti fajlista (Gozmány 1968) és a mostani molyfaunánk (Pastorális & Buschmann 2018) közötti nyilvántartási különbségek ismertetésre kerülnének, több fontos tényezőt szükséges megemlíteni. Ezek egyike az, hogy a kiindulási alapul vett névjegyzék és a jelenlegi rendszertani állapot lényegesen eltérnek egymástól. Ez mindjárt a családok szintjén szembetűnő. Amíg Gozmány (1968) 55 családba osztott 1948 fajt sorolt fel, ma hazánkban 57 család 2313 faját tartjuk nyilván úgy, hogy számos család megnevezése és besorolási helyzete teljesen megváltozott. Családok kerültek összevonásra, mások szétbontásra, átnevezésre és áthelyezésre stb. Ezek ismertetésére, szakmai okaira itt nem áll módunkban és szándékunkban kitérni; vö. Gozmány 1968 – Pastorális 2012, Pastorális & al. 2016 munkáit. Ebből a szempontból közelítve a magyar molylepke-faunát, elmondhatjuk, hogy a ma hazánkban ténylegesen nyilván tartott valid fajaink nem csak számuk csökkenésében és gyarapodásában, hanem nevezéktanában is jelentősen különböznek a fél évszázaddal ezelőttil.

A fentebb említett változások az egyes családokon belül még inkább szembetűnőek. A rendszerezői munkák gyakran alapvető változásokat vontak maguk után (a Gelechiidae – Sarlósajkú-molylepkefélék családjában pl. teljesen megváltozott a nemek sorrendje). Az egyes nemek neveinek változásain kívül számos új nem névvel találkozhatunk, a hozzájuk csatolt fajok neveinek soráról már nem is beszélve. Ha csak az ezredforduló után hazánkban megjelent fajlisták rendszertani változásaira tekintünk is vissza, megállapíthatjuk, hogy a jelenlegi állapot (Pastorális & al. 2016) sem mondható egy kiforrott, főleg végleges állapotnak. Ennek érzékeltetésére elég csupán a Psychidae család feldolgozásával kapcsolatos legutóbbi munkát (Arnscheid & Weidlich 2017), vagy a balti államok lepkefaunáját összefoglalóan bemutató kiadványt (Aarvik & al. 2017) megemlíteni, melyekre egyes fajok esetében jelen munkánkban, illetőleg az ezzel egy időben megjelenő újabb magyar molylepke „check-listában” (Pastorális & Buschmann 2018) figyelmet fordítunk. Fontosnak tartjuk leszögezni, hogy munkánk csupán a már elavultnak vélt fajlista (Gozmány 1968) és a jelenlegi rendszer- és nevezéktanon alapuló hazai adatbázis különbözőségeire, a magyar molylepke-fauna változásának, azaz fogyásának és gyarapodásának nevek szerinti kimutatására törekedett. Teljes értékűnek akkor lenne mondható, ha ezt az összevetést és kimutatást a faunafüzetekre is kiterjesztettük volna, azonban az messze túlhaladná a feladatként elérni kívánt célt. Ugyanakkor nem hallgathatjuk el, hogy ez részben már megtörtént Gozmány által a szóban forgó listája összeállításakor és a „Nevezéktani és taxonómiai változások Magyarország Állatvilága XVI. kötetének 2–7 füzetében (Molylepkék–Microlepidoptera)” című tanulmányában (Gozmány 1985), – más kérdés, hogy az időközben beállott jelentős változások miatt ezt a feladatot újra el kellene végezni. Ez utóbbi munkának viszont ma már csak akkor lenne értelme, ha új határozó kulcsok készítésével a rendszer- és nevezéktani változások követésén és az újonnan előkerült fajok ismertetésén (leírásán) kívül, minden faj esetében befogadásra kerülnének az új hazai

előfordulási adatok és azok az általános area-ismereti változások is, amelyek fontos új információkkal szolgálnak a legtöbb faj esetében.

A jelenlegi molyfaunai nyilvántartás (lásd e munkával párhuzamosan megjelenő új magyarországi fajlistát; Pastorális & Buschmann 2018) és a szóban forgó alaplista (Gozmány 1968) közötti lényeges különbség tehát két fontos tényezőn alapul. A különböző kutatások és vizsgálatok nyomán bekövetkezett valid fajok számának csökkenéséből (= törlések), és az elmúlt fél évszázadban a határainkon belül előkerült új fajoknak a megfelelő helyükre történt beillesztéséből.

1. A kihagyott, törlésre került fajok okairól

Törlésre kerültek:

- azok a fajok, amelyek elvesztették önálló faji státuszukat (degradálásra került sor szinonima, alfaj vagy forma szintre) s emiatt törvényszerűen ki kellett kerülniük a számszerű nyilvántartásból;
- azok a fajok, amelyek téves határozás vagy egyszerű névelírás alapján szerepeltek a magyar faunában;
- azok a fajok, amelyek igen régi gyűjtésűek s az utóbbi 100–150 évben nincs róluk újabb adatunk a jelenkori Magyarország területéről. Ez utóbbiaknál különös tekintettel voltunk az érvényes államhatárokra (pl. *Adela imperialis*, *Coleophora fischeri*, *Paralobesia andereggiana* stb.). Közülük természetesen bármelyik visszakerülhet a nyilvántartásba recens adat vagy hiteles vizsgálattal bizonyított példány előkerülése esetén.

A törlésre került fajokat az 1968-as listán elfoglalt helyüktől függetlenül, a most érvényes rendszertartó követve vesszük sorra, családokra bontás nélkül. Mindegyikhez szükség szerint rövidebb-hosszabb okozati megjegyzést fűzünk. Ebben a fejezetben – ellentétben a faunára új fajok listászerű felsorolási részétől – az ellenőrizhetőség érdekében az irodalmi források hagyományos citálását alkalmazzuk.

2. A magyarországi molylepke-fauna gyarapodása

Az említett törlési szempontok szerinti fajszám-nyilvántartásunkból így kikerült s „letisztult”, összevetési alapul vett Gozmány (1968) féle faunajegyzékhez viszonyítva faunára új – egy-két esetben csak visszakerült – fajok száma összesen 543. Ezek az évtizedek során igen sokféle hazai és külföldi folyóiratban, szakkönyvekben, múzeumi évkönyvekben, tanulmányok sokaságában láttak napvilágot. Ezekre Fazekas (2002), Szabóky & al. (2002), Pastorális (2007–2012), Pastorális & al. (2016) névjegyzékeiben találunk megfelelő irodalmi utalásokat, azonban itt szükségesnek véljük az adott fajt ismertető irodalmi forrásokat külön sorszámozással megadni, mert – különösen a máig hiányzó, Magyarország sodrómolyait (Tortricidae) ismertető faunafüzet hiányának következtében – gyakran csak azokban a közlésekben találunk kellő információkat.

2.1. Az 1968-as lista után a magyar faunára újként publikált fajok mindegyikéhez csatoljuk az első közlésének irodalmi forrását. Ezeket az utóbbi évek fajlistáinál alkalmazott

gyakorlat szerint, de attól független sorszámozással tüntetjük fel. Az adott fajhoz kapcsolódó további információs munkák – már ha vannak, – az e munkával párhuzamosan megjelenő új magyar molylepke-névjegyzékben lesznek megtalálhatók (Pastorális & Buschmann 2018). Ebből az következik, hogy egyes fajok új adatának közlésekor a teljesség érdekében a két munka együttes használatára lesz szükség, lásd pl. *Oegoconia caradjai* Popescu-Gorj & Căpușe, 1965, amely fajnál az itt megadott, faunára első közlésén kívül az új listán (Pastorális & Buschmann 2018) még közel féltucat további előfordulási adatát közlő publikáció és annak sorszáma van megadva.

2.2. Az 1968-as faunalistán (Gozmány 1968) szinonimnévként szerepelt, ám az óta önálló faji rangra emelt fajok (pl. *Aproaerema (Synopacma) azosterella*, *Endothenia oblongana*) szintén új fajokként kerülnek befogadásra. Itt fontosnak tartjuk megjegyezni, hogy azokra az esetekre, ahol csak megfordításra kerültek a nevek – azaz az 1968-as listán szinonimként feltüntetett nevek lettek időközben a ma érvényesek s az akkor érvényesként írottak váltak annak szinonimjává –, nem térünk ki, mert azok nem jelentenek gyarapodást vagy fajszám-csökkenést, és az új listán könnyen tetten érhetők.

2.3. Előfordul olyan is, hogy X faj X néven került faunánkra újként közlésre, ám később megváltozott a faj neve, mert pl. az abban közölt név időközben szinonimba került. Ezeket – illetőleg néhány más esetben is – a fajnév után tett csillaggal és számmal jelölve, az új fajok felsorolása után külön megjegyzésekben térünk ki, amelyek nem azonosak az új fajlista megjegyzéseivel.

2.4. Számos faj neve után zárójelben találunk csillagozott számú (*¹) jelölést. Ezek feloldása az új fajlistában (Pastorális & Buschmann 2018) lesznek olvashatók, itt, a kettős közlés elkerülése végett, nem ismételjük meg azokat.

2.5. A faunánkra újként közölt, de különböző okok miatt kihagyott vagy törölt fajok (degradálásra került sor szinonima, alfaj vagy forma szintre, vagy téves határozások voltak,) külön kerülnek ismertetésre.

Mivel az eltelt fél évszázadban folytatott gyűjtői- és kutatói munkák révén – nem utolsósorban az országos fénycsapda-hálózatok (ERTI és növényvédelmi kutató állomások) adatai és az egyéb szakmai feldolgozások eredményeként (pl. múzeumokban folytatott revíziós kutatások) – igen jelentős gyarapodás történt az 1968-as, de még a 2012-es faunanyilvántartáshoz viszonyítva is, fontos megemlékeznünk az eredmények háttéréről.

Eredmények

A magyar molylepke-fauna elmúlt fél évszázadi változását csak akkor érzékeltethetjük és értékelhetjük igazán, ha tételről tételre, névről névre haladva összevetjük a Gozmány (1968) által ismertetett 1948 fajnevet tartalmazó és a jelenleg nyilván tartott 2313

Microlepidoptera fajnév közötti különbségeket.³ Egyszerű számtani művelet szerint ez a gyarapodási szám 365 lenne, azonban ennél lényegesen bonyolultabb számításra van szükség. A magyar faunára újként publikált fajok száma ugyanis 1968 után a kézirat lezárásának idejéig (2018. szeptember 30.), illetőleg 2018 végéig 543. Ha ez utóbbi számot adjuk a Gozmány (1968) által közölt fajok számához, akkor viszont a jelenlegi nyilvántartási számnak 2491 fajnak kellene lennie, de csak 2313 fajunk van. A két szám közötti különbség (2491–2313) a következőkből adódik. 74 azoknak a fajoknak a száma, amelyek az önálló faji státuszukat is elvesztvén kerültek szinonimba – tehát megszűntek valid fajként létezni –, emiatt csökkent a nevezéktanilag érvényes fajok száma. További 85 azoknak a száma, amelyek egyéb okoknál fogva – téves határozás, bizonyító példány hiánya, vagy csak igen régi, még a II. világháborút megelőző sőt, az Osztrák–Magyar Monarchia idejéből származó gyűjtési adatokkal rendelkező példányok, illetőleg az időközben megváltozott elterjedési ismeretek miatt – szintén kikerültek a nyilvántartásból. Ezek összesen 159 fajszám-csökkenést jelentenek. Összességében tehát az ötven évvel ezelőtt megjelent faunalistában (Gozmány 1968) megnevezett 1948 fajból ma csak 1789 fajt tartunk ténylegesen nyilván, mint a jelenkori Magyarország területén ma is előfordulókat, figyelmen kívül hagyva azt a tényt, hogy számos faj esetében csupán évtizedekkel ezelőtti egy vagy két bizonyító példánnyal rendelkezünk. Ha ehhez az 1789 érvényben maradt fajszámhoz adjuk a különböző szaklapokban, könyvekben és kiadványokban faunánkra újként publikáltak számát (543), még akkor is 2332 fajunknak kellene lennie, ezzel szemben csak 2313 van. Az eltérés abból adódik, hogy 19 azoknak a magyar faunára újként publikált fajoknak a száma, amelyek időközben szinonimba kerültek vagy téves határozások voltak, illetőleg az előbbieken vázolt egyéb okoknál fogva kikerültek vagy eleve be sem kerültek a számszerű nyilvántartásba. Ezek levonása után kapjuk meg a jelenleg tényleges fajszámot: 2313, – lásd az e munkával párhuzamosan megjelenő új magyar molyfaunai névjegyzéket; Pastorális & Buschmann 2018.

1. Néhány mondat az eredmények háttéréről

A Magyarországról ismert molylepke fajok számának csökkenését és gyarapodásának valamiféle szembeállítását egymással – pl. a klíma- és flóraváltozás okozta migráció, a különböző behurcolások és néhány faj inváziószerű betelepülésének elemző figyelembevétel stb. – nem célja e dolgozatnak, mert az egy egészen más irányú tanulmány témakörébe kíváncsozunk. Azt viszont nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy ez a jelentős fajszám-gyarapodás, amely az elmúlt fél évszázadban molylepke-faunánkban tapasztalható, nem a lepkeszék számának és gyűjtési kedvük intenzitásának az eredménye, hanem a vizsgálati (determinálási) módszerek fejlődésének, még inkább a közlekedési lehetőségek és a gyűjtőtechnika fejlődésének az eredménye, beleértve a gyűjtőhelyek számának ez utóbbiak általi gyarapodását is. A jelen munka alapját megteremtő, sőt, az előttük munkálkodott kutatók

---

³ Azok a fajok, amelyek névváltozás nélkül továbbra is nyilvántartásban vannak, illetőleg azok, amelyek érvényes neve a prioritás elv vagy más okoknál fogva megváltozott ugyan az elmúlt évtizedek során, ám önálló faji státuszukat megőrizték, nem kerülnek beszámításra. Ezek ugyanis a listai fajszám-nyilvántartás szempontjából nem jelentenek változást, egyszerűen követhetők a nevek alapján.

egészen más lehetőségek és feltételek között tevékenykedtek, mint a jelenkor gyűjtői. Tőlük külön szervezéseket és egyeztetéseket kívánt meg akár csak 10–20 vagy éppen 50–100 km távolságok egy-egy célhelyére történő eljutás, a vonat- és buszjáratok menetrendjéhez igazodás stb. Mire ezek összeálltak, még mindig ott voltak az időjárás szeszélyes változásainak eredményt-rontó kilátásai és esetei, tehát alkalmasint szálláshely biztosítására is figyelemmel kellett lenniük. Mindezt postai levelezés útján. Ezek az „előmunkálatok” gyakran napokat, olykor heteket igényeltek, a terepen való közlekedés és a gyűjtőfelszerelés célhoz juttatása további nehézségeiről nem is szólva. Tény, hogy a felgyorsult technikai fejlődés magával hozta a lepkészet módozatainak lényeges változásait. Ma, az említett szervezéseket – már, ha egyáltalán szükség van azokra – el lehet intézni néhány perc alatt telefonon, a mobiltelefon elterjedésével pedig olyan függetlenség teremtődött mindenki számára, hogy megnyílt a lehetőség az előbb említett szervezések bonyolításának szinte teljes mellőzésére. Ha figyelembe vesszük, hogy ma már a legtöbb lepkész saját motorizált járművel (autóval) rendelkezik, amellyel néhány óra alatt eljuthat kis országunk akár egyik végéből a másikba is, beláthatjuk, semmiképp nem lehet összehasonlítani – főleg párhuzamot találni – az elődeink és a mai tevékenységek lehetőségei között. Nem lehet figyelmen kívül hagyni magának a gyűjtési módszerek és gyakorlatok, a felszerelések közötti különbségeket sem. Ma már a legtöbb gyűjtő hordozható áramfejlesztő generátorral, a kedvezőtlen időjárás-változásnak kevésbé kiszolgáltatottan akár a gépjárművétől néhány méterre is olyan nagy fényerejű izzólámpával folytathatja le a gyűjtéseit még egy erdő közepén is, amelyre néhány évtizeddel ezelőtt gondolni sem lehetett. Nem is beszélve azokról a kis akkumulátorokkal működtethető, UV-fénysugaras úgynevezett „vödörscapdákrol”, amelyek bárhol lehelyezhetők és ott hagyhatók akár útközben is, és mint tudjuk, a különböző fajok más- és másképp reagálnak bizonyos fényspektrumokra. Ezen gyűjtéstechnikai változások eredményei következtében viszont az elődeink által oly szívesen gyakorolt „hernyászat”, azaz a fiatalabb fejlődési alakok keresése-kutatása, imágóvá nevelése, eléggé a háttérbe szorult; már nem „kutatósi feladat”, csupán hobbi szinten folytatódik. Emiatt viszont az etológiai ismereteink lassabban gyarapodnak. Mindezekből következik, hogy a ma munkálkodó gyűjtők és kutatókról nem állítható, hogy „jobbak vagy ügyesebbek” lennének elődeiknél, csak annyiban eredményesebbek, hogy a változott lehetőségeket jól alkalmazva, kevesebb idő- és energia-ráfordítással, faunisztikai szempontból számottevő eredményeket értek el. Ha az eddig vázoltak nyomán mégis valamiféle különbségek megvonására törekednénk, csupán annyit szűrhetünk le és állapíthatunk meg tényként az ecseteltek függvényében, hogy az elmúlt fél évszázadban évente átlag valamivel több, mint tíz fajjal gyarapodott a magyar molyfauna számbeli adattára.

2. Visszatekintés az alapokat lerakó kutatókra

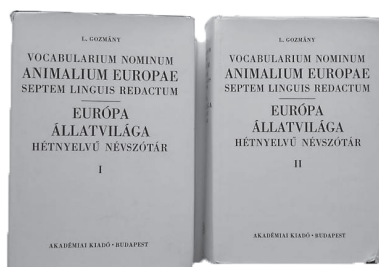
Két kiváló elődünkről hangsúlyozottan meg kell itt emlékeznünk. Gozmány Lászlóról és Szócs Józsefről. Ők voltak azok, akik szakirodalmi téren lefektették az alapjait a magyar molylepke-fauna mai ismerettárának és a sodrómolyok kivételével megírták a faunafüzetek megjelent köteteit. Azokat az alpműveket, amelyek minden rendszer- és nevezéktani avultságuk – egyes esetekben hibájuk – ellenére, a fajok részletes leírásával bizonyos mértékig ma is remekül használhatók határozás céljából a kezdő és gyakorló molyászok

számára. Munkásságuk egyféle összefoglalójaként jelent meg 1968-ban a „Hazai molylepkéink magyar nevei” című munka Gozmány László tollából (Gozmány 1968), amely jelen dolgozat kiindulási pontja.

Gozmány László (1921–2006) 1951-től nyugdíjba vonulásáig a lepkegyűjtemény vezetőjeként, közvetlen munkatárjaival – elsősorban Szöcs Józseffel – az akkori rendszernek megfelelően rendbe tette és folyamatosan gyarapította a Magyar Természettudományi Múzeum (MTM) molylepke gyűjteményét, de szinte halála napjáig (2006.XII.15.) bejárta a gyűjteménybe. Életútját lásd Szabóky Csaba (2007) könyvében. Munkássága első éveiben erősen kötődött a zsákhordó molyokhoz (Coleophoridae család), és számos tudományra új fajt írt le, bár ezek egy része később szinonimba került. Az 1950-es évek elején (az úgynevezett „tervgyűjtések” időszakában) gyakran járt ki terepre gyűjteni. Leginkább a Budakeszi melletti Hársbor-

kor-hegyen és a Velencei-tóhoz közel elterülő Nadap melletti Meleg-hegyen tevékenykedett, de megfordult az ország számos pontján a Balaton északi csücskétől az Alföld homoki részein át a Bükk- és Zemplén hegységig. Ezek során több, a magyar faunára és a tudományra is új fajt fedezett fel és írt le. A Fauna Hungariae sorozat molylepkés füzetének folyamatos írása idején gyűjtői ténykedése jobbára szünetelt, majd az 1968-ban megjelentetett s az addigi magyar molyfaunát összegző fajlistája után még aktívan szerepet vállalt az 1970-es években egymás után alakult nemzeti parkok különböző kutatási programjaiban. Ezekben az expedíciószerű hortobágyi és a kiskunsági „kiszállásokon” további új fajokat fedezett fel, lásd pl. Baldizzone 1983, Gozmány 1985, Gozmány & Szabóky 1986. A magyar lepkefauna vonatkozásában lényegében ezek voltak az utolsó jelentősebb munkái, nyugdíjba vonulását követően érdeklődése a Mediterráneum és Görögország faunája felé fordult. Életművét több száz, lepkékkel foglalkozó publikációja fémjelzi, emellett kidolgozta a magyar állatnevek helyesírási szabályait, megalkotta Európa állatvilágának hétnyelvű szótárát (Vocabularium nominum animalium Europae septem linguis redactum), szakmai munkásságának csúcspontjai pedig a Microlepidoptera Palaearctica sorozatban megjelent művei, a Lecithoceridae (1978), a Holcopogonidae (1990), és a Symmocidae (2008) családokat palearktikus szinten bemutató kiadványok voltak.

Szöcs József (1908–1987) Az MTM-i lepkegyűjtemény II. világháború utáni új generációjának oszlopos tagjaként, Gozmány László mellett szinte Ő is a halála napjáig munkálkodott az intézményben. Ez idő alatt az aknázó molyok – különösen a Nepticulidae (törpemolyok) Lithocolletidae (sátoraknás-molyok), Elachistidae (fűaknázó-molyok) és egyéb levélaknázó életmódot folytató molyfajok – Európa-szintű szakértőjévé kepezte magát. Mozgáskorlátozottsága ellenére gyakran járt ki Budapest környékére gyűjteni, de megfordult az ország számos pontján Soprontól a Vértesen és a Kiskunsági Nemzeti Parkon át egészen a Bükk hegy-ségig. Kedvelt gyűjtőhelyei a mocsaras-lápos-szikes élőhe-lyek voltak. Kitartó, hazai viszonylatban máig utolérhetet-len microlepidopterológusi munkásságát a faunafüzetek-

ben általa megírt részeken kívül közel ötven, az említett lepkecsaládokkal, azok életmód-jával és tápnövényeikkel foglalkozó tanulmányt írt, majd ezek mintegy összefoglalójaként jelent meg a Lepidoptera-aknák és -gubacsok című munkája a Magyarország Állatvilága XVI. kötetének pótfüzeteként (Szöcs 1977). 1973-ban adta közre a közel száz, faunánkra új molylepke-fajt ismertető dolgozatát, jóllehet ezek egy része már előzőleg bekerült a szóban forgó s dolgozatunk alapjául szolgáló fajlistába (Gozmány 1968). Ezt követően már kevesebb, de igen fontos cikket írt még néhány fajról, ami annál is inkább figyelemre méltó és fontos, mert a hazai lepkészek közül az óta sem folytatta igazán senki az aknázó molyokkal kapcsolatos kutatásokat, főleg megfigyelési, nevelési szinten.

3. A jelenkor, akiknek leginkább köszönhető molyfaunánk 1968 utáni fajsza-m-gya-rapodása

Balogh Imre (1908–1995) nem volt az előbbi, életútjukat röviden ismertetett két kiváló lepidopterológus (Gozmány László és Szöcs József) közvetlen munkatársa; ő Pécsen te-vekenykedett évtizedeken át főiskolai oktatóként. A kiváló biológust és lepkészt jelen témánk szempontjából azért fontos megemlítenünk, mert a Bükk hegységről írott tekin-télyes tanulmánya kapcsán (Balogh 1967) az abban említett majdnem ötven, faunánkra akkor még új fajt besorolta ugyan Gozmány (1968) a fajlistájába, azonban hat valami oknál fogva kimaradt. Így Balogh Imre akaratlanul is hoz-zájárult a szóban forgó névjegyzék utáni fajsza-m-gyarapodáshoz, illetőleg később még a

Nemophora ochsenheimerella (Hübner, [1813]) faunára újként publikálása által.

Petrich Károly (1916–2013) azok a „megszállott” amatőr lepkészek sorába tartozott, akik életük jelentős részét egy bizonyos hazai táj apró részletekig menő kutatásának szentelték. A Velencei-hegységben közel ötven éven át végzett folyamatos gyűjtéseket. A mintegy 30 000 példányos, tudományos igényű és precízséggel összeállított gyűjteménye Fazekas Imre szakmai felügyelete alá került a komlói múzeumba. Petrich Károly egyike volt azon kevés amatőr lepkészeknek, aki szükség esetén genitália-preparátumot is készített, de nem tartozott a „mániákusan” publikálni szerető lepkészek közé. Rendszerint csak az általa felfedezett faunára új fajokat közölte. Ezek száma meghaladja a tízet.

„A Velencei táj lepkevilága” című könyvében párját ritkító alaposággal ír lepkészeti munkássága eredményeiről. Életútját Szabóky Csaba (2007) és Szeőke Kálmán (2014) nekrológjai őrzik az utókor számára.

Szabóky Csaba (1950–) éppen negyven évvel ezelőtt, 1978-ban kezdte meg a lepkéssel, főként a molyfélékkel kapcsolatos gyűjtési eredményeit publikáló tevékenységét a Folia Entomologica Hungarica – Magyar Rovartani Közleményekben. Az óta különböző folyóiratokban, kiadványokban és könyvekben száznál is több tanulmányban több mint kétszáz faunára új fajt közölt a szakma és a tágabb nyilvánosság felé: a magyar molylepke-fauna 1968 utáni ilyen mértékű számbeli gyarapodását egyértelműen neki köszönhetjük. Évtizedekig ténykedett az ERTI munkatársaként, minek során gyakran nyílt lehetősége terepi kiszálásokra. Ezek alkalmával sohasem feledkezett meg a személyes gyűjtésről. Ebbe a nagy ívű munkásságba jól illeszkednek az adatközlő cikkein kívül a különböző tájegységek és nemzeti parkok lepkefaunáját ismertető dolgozatai, ismeretterjesztő, örökös kutatni vágyásától fűtött és kíváncsi természetszeretetét sugárzó tanulmányai és könyvei. Utóbbiak között néhány magánkiadású is akad. Eddigi munkásságának mintegy betetőzéséül írta meg a magyar lepkészet történetét egészen a közelmúltig (2007-ig), egyféle folytatásaként annak az összefoglaló munkának, amelyet Abafi-Aigner Lajos végzett el és tett le a közösség asztalára anno még 1898-ban. Szabóky Csaba lankadatlan szorgalommal jelenleg is aktív gyűjtő- és publikáló tevékenységet folytat.

Fazekas Imre (1947–) tanár, jelenleg a pécsi Pannon Intézet biológusa és tulajdonosa, országos természetvédelmi szakértő, hivatalos könyv- és folyóirat kiadó. Lepkészeti kutatásait a Villányi-hegységben és a Mecsekben kezdte. Muzeológusi munkája a Komlói Múzeumban kezdődött 1974-ben. Bekapcsolódott az Alpokalja, a Bakony és a Mátra nagylepke kutatásába, eközben a törpearaszolók hazai specialistája lett. Jelenleg a magyar Eupitheciini és Tortricidae atlasz írásán dolgozik. Az 1970-es évek végén két éven át a Magyar Tudományos Akadémia ösztöndíjasaként az MTM Zygaenidae gyűjteményét tanulmányozta, s fokozatosan elkezdett foglalkozni a molylepkékkel, főként a Pterophoridae, a Crambinae, és

Tortricidae családokkal. Szervezeti átalakulások után a Komlói Természettudományi Gyűjtemény vezetője volt 1990 és 2005 között. Munkássága során több molylepke család hazai fajainak revízióját végezte el, miközben pontosította és bővítette egyes fajokról az ismereteinket. Számos faunára új fajt fedezett fel, amelyek számát tovább gyarapították személyes gyűjtései és kutatásai. E téren különösen a tollasmolyok körében ért el kiváló eredményeket; több tudományra új Pterophoridae fajt írt le Ázsiából. Nem túlzás azt állítani, hogy a Dunántúl lepkevilágának főleg déli része általa vált leginkább ismertté. Egy általa gyűjtött tudományra új Zygaenidae fajt róla neveztek el *Jordanita fazekasi* Efetov, 1998 névvel. Eddig megjelent dolgozatainak és cikkeinek száma meghaladja a kétszázötvenet. Publikációi vidéki múzeumok kiadványaiban, európai szaklapokban és folyóiratokban jelentek meg. A magyarországi Pterophoridae-, Zygaenidae- és Sesiidae fajokról könyveket írt. 1984 óta folyóirat szerkesztő; 2005-ben hivatalos folyóirat- és könyvkiadót alapított. Eddig 100 füzet és könyv került ki a keze alól, főként zoológia, botanikai és őslénytani munkák. Jelenleg a következő periodikák szerkesztője: Acta Naturalia Pannonica; e-Acta Naturalia Pannonica; Microlepidoptera.hu és a Tinea Hungarica.

Pastorális Gábor (1951–) révkomáromi lepidopterológusnak – akit csak a Duna és a politikai hatalmasok egykori döntése választ el Magyarország jelenkori területétől, ám gyakran hazajár az anyaországba gyűjteni, – jelentős szerepe van a magyar molylepke fauna bővülése és nyilvántartása szempontjából. Szeőke Kálmánhoz hasonlóan Őt is elsősorban a Vértes hegység lepkevilága vonzza, s publikálták együtt a hegység lepkefaunáját. Ezekkel kapcsolatban több cikket is írt, és rendszeres társszerzője faunára új fajokat közlő egyéb dolgozatoknak. Eddig a magyar faunára mintegy húsz új faj előfordulását közölte. A nemzetközi szakirodalmat folyamatosan figyelve, tájékozódik és tájékoztatja a hazai lepkészeket a hazánkat is érintő új eredményekről, vezeti a magyar microlepidoptera-fauna nevezéktani és számszerű nyilvántartását. Igen eredményes

kapcsolatokat épített ki főleg a cseh és szlovák, valamint más országok lepkészei között. Ezek közül külön is ki kell emelni Zdenko Tokár és Ignác Richter nemzetközileg elismert lepkész-szakembereket, akik mindig készséggel segítenek új vagy kérdéses fajok meghatározásában ivarszervi vizsgálataikkal magyar kollégáinknak, s ez által gyakran társszerzők is az új adatokat ismertető hazai publikációkban. Pastorális Gábor annak ellenére, hogy gyűjteménye a Magyar Természettudományi Múzeumba került, rendszeresen folytatja gyűjtői tevékenységét.

Buschmann Ferenc (1949–) a jászberényi Jász Múzeum nyugalmazott munkatársa a legtöbb lepkészhez hasonlóan a nagylepkekkel kezdte pályafutását. Több évtizedes tevékenységével létrehozta a Jász Múzeum természettudományi részlegét, amely az általa gyűjtött és a 45 000 példányt meghaladó nagylepke-gyűjteményen kívül a szintén általa gyűjtött igen jelentős herbáriumi anyagot is tartalmazza. Az 1990-es évek második felében fordult figyelme jobban a molylepkek irányába, és az említett gyűjtemény állagmegőrző/gyarapító felügyelete mellett felállított egy már több mint 20 000 példányos molylepke-magángyűjteményt is. Nem tartozik az országjáró lepkészek sorába. Gyűjtései céltudatosan szinte csak a Jászság és a Tápíó-vidékre koncentrálnak, mert ezek a kistájak egyik legkevesbé kutatott részei hazánknak. Időnként szívesen ellátogat a Mátra különböző pontjaira, főleg a gyöngyösi Sár-hegy lepkefaunáját kutatva. Eredményeiről eddig mintegy nyolcvan cikkben adott számot, és három könyve mellett több, részben a Jászság természetvilágával is foglalkozónak volt a társszerzője. Ezekről a területekről számos faunára új molyfajjal gazdagította a magyar lepkevilág ismeretét, illetve leginkább Pastorális Gáborral közösen, faunára új fajokat közlő tanulmányok társszerzője. Ezek száma eléri az ötvenet. Az elmúlt években Ignác Richter szlovák Coleophoridae-szakértő szakmai segítségével rendszer- és nevezéktanilag aktualizálva rendbe tette (2016) és megírta a Magyar Természettudományi Múzeum Gozmány László halálát követően rendszerezői kezelés nélkül maradt Coleophoridae gyűjteményrészében tárolt fajok katalógusát.

Az említetteken kívül a magyar molylepke-fauna kutatása, ismereteinek, fajai számának bővítése terén még több kiváló lepkész, vagy a lepkészettel nem hivatásszerűen foglalkozó növényvédelmi- és más szakember is közreműködött és működik ma is. Természetesen itt csak azokat említjük meg név szerint, akik egy-két vagy több molylepke fajt is felfedeztek hazánkban. Ők a következők:

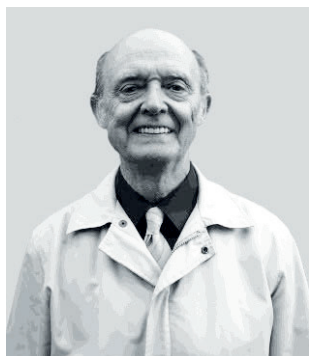

Szeőke Kálmán (1949–) nyugdíjba vonulásáig a Fejér megyei Növényvédő Állomáson dolgozott, közben igen szorgalmasan lepkészett. Ezért bejárta szinte az egész országot, érdeklődése középpontjában azonban mindig a Vértes hegység állt. Több lepkefajt ott fedezett fel hazánkban. Máiig élénk az érdeklődése a molylepkék iránt is. Erről az általa eddig megtalált nyolc új molyfajról írott cikkei a tanúbizonyságok. Legutóbb Pastorális Gáborral közösen megírták és Fazekas Imre folyóirat-kiadónál megjelentették „A Vértes hegység lepkefaunája” c. összefoglaló munkájukat (Pastoralis & Szeőke 2018).

Sziráki György (1942–) hosszú időn át tevékenykedett a növényvédelem terén s foglalkozott a különböző rovarkártevők életmódjával, az ellenük való védekezési lehetőségekkel. Különösen a feromoncsapdák által begyűjtött anyagok meghatározásával foglalkozott. Ezek feldolgozása közben találta meg azokat a faunára új sodrómoly (*Cnephasia*) fajokat, amelyeket más gyűjtési módszerrel azóta sem gyűjtött senki. Szöcs Gáborral felfedezték és leírták a ruhamoly-félék (*Tineidae*) családjába tartozó tudományra új *Matratinea rufulicaput* Sziráki & Szöcs, 1990 lepkefajt.

Horváth Gyula János (1961–) a természetvédelem hivatásos szakembere és a Szigetköz kiváló lepkész-kutatója. Nevéhez kötődik a *Dialectica soffneri* és a *Clepsis consimilana* faunánkra új fajok megtalálása mellett a *Dichrorampha cinerascens* első említése is.

Takács Attila (1969–) fiatal kora ellenére lepkészeti tevékenységét egy ideig szüneteltette. Nagylepke gyűjteményét eladta, a molylepkéi Buschmann Ferenchez kerültek, köztük az általa faunára újként megtalált *Scythris sinensis* néhány példánya is. Újabban növényvédelmi szakemberré képezve magát, ismét aktív kutatásokat folytat. Ennek eredményeként szerzőtársaival máris három faunára új molylepke fajt publikált a közelmúltban: *Phyllonorycter millierella*, *Coptodisca lucifluella*, *Prays citri*.

Sziráky György

Horváth Gyula János

Takács Attila

Ács Eszter sok éven át, 1996-ig volt az MTM lepkegyűjteményének munkatársa. Szabóky Csabával együtt írták meg a Bükk hegység (BNP) lepkefaunájának molylepkés részét, melyben nyolc faunára új fajt is közöltek: *Caloptilia robustella*, *Coleophora pseudorepentis*, *Dichrorampha senectana*, *Elachista elegans*, *Eteobalea intermediella*, *Mompha subbistrigella*, *Tinea translucens*, *Pammene amygdalana*.

A magyar molylepké-fauna elmúlt fél évszázadi gyarapodásához a következő hazai gyűjtők és kutatók járultak még hozzá egy-két faj felfedezésével és publikálásával:

Bakó Zsolt (Seprős Imrével) – *Parectopa robiniella*,
Bodor János – *Phyllocnistis vitegenella*,
Csóka György – *Phyllonorycter leucographella*,
Gál Tiborné (Szeőke Kálmánnal) – *Argyresthia thuiella*, *Argyresthia trifasciata*,
Gólya Gábor – *Tuta absoluta*,
Gyulainé (férjével, Gyulai Péterrel) – *Acharia stimulea*,
Horváth Dávid (Fazekas Imrével és Keszthelyi Sándorral) – *Phthorimaea operculella*,
Kelemen István, Lévai Szabolcs & Majláth Imre – *Hodebertia testalis*, *Episcythriss triangulella*,
Kutassy György (Szabóky Csabával) – *Coleophora paripennella*,
Molnár Jánosné (Seprős Imrével) – *Phyllonorycter gerasimowi*,
Sáfián Szabolcs (Horváth Bálinttal) – *Cydalima perspectalis*,
Tusnádi Csaba Károly (Sebestyén Rezsőnével és Mészáros Zoltánnal) – *Opogona sacchari*,
Varga Zoltán (Gyulai Péterrel és Uherkovich Ákossal) – *Triodia amasinus*.

4. Külföldi (nem magyar) lepidopterológusok, akik munkásságukkal 2018 végéig szintén gyarapították a magyar molylepké-faunát

A külföldi, főleg cseh és szlovák, de más országok lepkészei közül is többen végeztek az elmúlt évtizedekben és folytatnak ma is több-kevesebb rendszerességgel személyes gyűjtéseket hazánk területén, akik mindig szívesen és önzetlenül tájékoztatják magyar kollégáikat az eredményeikről, vagy éppen publikálják azokat maguk a különböző szaklapokban. Mások egyes hazai lepkegyűjtemények (főként az MTM) anyagában folytatott revíziós kutatásaik eredményeivel járultak hozzá a magyar fauna gyarapodásához.

Hazánk molylepké faunájának megismeréséhez a következő külföldi gyűjtők, kutatók járultak hozzá egy vagy több új faj megtalálásával, illetve azok publikálásával:

Csehországból Aleš és Zdeněk Laštůvka, akik az MTM-ben folytatott kutatásaik nyomán az erről készített dolgozatukban kilenc faunára új Sesiidae fajról számoltak be. Ezen kívül három törpemoly (Nepticulidae) fajjal is gyarapították faunátárunkat (*Trifurcula chamaecytisi*, *Enteucha acetosae*, *Stigmella dorsiguttella*).

Aránylag gyakran gyűjtöttek főleg a Vértesben Jan Liška, Gustav Elsner és Jan Skyva. Több új faj kimutatása fűződik a nevükhöz.

Jaroslav Němý által szereztünk tudomást a *Dahlica sauteri* és *D. wockii* fajok magyarországi előfordulásáról.

Jan Šumpich és Jan Liška a *Monopis neglecta* és *Blastobasis pannonica* tudományra új fajok leírásakor magyarországi példányok adatait is közölték.

Szlovákiából is többen jártak és járnak kutatni hazánkba. Közülük Zdenko Tokár, Ignác és Ivan Richter, valamint Lubomír Srnka találtak faunánkra új fajokat. František Slamka a MTM gyűjteményének meglévő anyagából határozott meg két új fajt (*Phycita torrenti*, *Pempeliella bulgarica*).

Bengt Å. Bengtsson munkássága révén négy új Scythrididae fajjal gyarapodtunk.

Bo Wikström & Jucca Tabell 2016-ban írták le a *Coleophora proterella* tudományra új fajt. Munkájukban magyarországi példányt is említettek.

Erik J. van Nieukerken, a törpemolyok világszerte elismert szakembere kettő, Rimantas Puplesis kollégájával további egy Nepticulidae fajjal gyarapította fauna-ismeretünket (*Zimmermannia atrifrontella*, *Ectoedemia contorta*, *Glaucolepis melanoptera*).

Giorgio Baldizzone, aki az 1980-as évek elején részben revideálta az MTM Coleophoridae gyűjteményét és az ezzel kapcsolatos későbbi publikációiban négy faunára új fajról is beszámolt. Közöttük három a tudományra is újnak bizonyult (*Coleophora eurasiatica*, *C. magyarica*, *C. remizella*) és csákerényi példány alapján írta le az addig ismeretlen *C. narbonensis* faj nőtényét.

Jozef Razowski az MTM Tortricidae gyűjteményrészében folytatott hosszú időn át revíziós kutatásokat. Ennek eredményeként íródott meg Gozmány László által az akkor még önálló családként szereplő „Cochylidae – Pirosmolyok” fajokról az a helyesbitő dolgozat, amelyben hat, faunára új faj nevét is közölte (Gozmány 1971).

Keld Gregersen & Ole Karsholt 2017-ben választotta le az *Anarsia lineatella* fajról a tudományra új *Anarsia innoxia*-t. Tanulmányukban magyarországi példányról is beszámoltak.

Konstantin A. Efetov Magyarországon gyűjtött példány alapján írta le és nevezte el a példány gyűjtőjéről (Fazekas Imre) a *Jordanita fazekasi* fémlepkét.

Lauri Kaila az *Elachista dispunctella* fajcsoport 2015-ben végzett revíziója keretén belül említi hazánkból az *E. grandella* faj előfordulását.

Michael Weidlich magyarországi (Mátraházán gyűjtött) példányok alapján írta le tudományra újként a *Dahlica (Brevantennia) hermanni* fajt.

Ole Karsholt & Twan Rutten elsőként jelezték a *Bryotropha similis* előfordulását Magyarországon.

Peter Buchner az MTM gyűjteményének Depressariidae részében bukkant az *Agonopterix laterella* fajok közé besorolt *A. ferocella* példányaira (Buschmann & Pastorális 2018).

Sjaak Koster és Sergey Sinev közölték elsőként a *Mompha conturbatella* magyarországi előfordulását.

W. D. Englert az általa 1974-ben tudományra újként leírt *Metzneria subflavella*-t jelzi Magyarországról is. Azóta ismerünk további példányokat is hazánkból.

Wolfram Mey a *Leucoptera genistae* fajt jelezte Magyarországról.

Más kutatók olykor nem a magyar múzeumokban végzett vizsgálataik révén bukkannak előttünk ismeretlen, Magyarországon gyűjtött fajok bizonyító egyedeire. Ezek közé tartozik Peter Buchner is, aki az *Agonopterix* fajok vizsgálata során írta le a rokon fajok közül az *Agonopterix medelichensis* Buchner, 2015 fajt, és munkájában jelez egy budapesti példányt is (lásd Buschmann & Pastorális 2015). Jóllehet az ilyen anyagok gyakran régi gyűjtésű egyedek, mégis befogadásra kerülnek – legalábbis egy időre – a jelenlegi fajjegyzékbe, mert figyelemmel ismert tápnövényeikre és azok hazai elterjedésének gyakoriságára, kellő esély mutatkozik keresésükre és újra megtalálásukra.⁴

5. A magyar molylepke-fauna számszerű nyilvántartásából 2018 végéig kikerült, törölt fajok

Az alábbi fajok a faunafüzetek alapján (Gozmány 1955, 1956, 1958, 1963, Gozmány & Szócs 1965) Gozmány 1968-as faunalistáján még önálló fajokként szerepeltek, de státuszukat a későbbi kutatások és vizsgálatok során elvesztették (más fajok szinonimjává, alfaj vagy forma szintre degradálódtak), vagy egyéb (pl. elterjedési) okok, illetőleg téves határozás vagy bizonyító példány hiánya miatt törésre kerültek a hazai molyfauna jelenlegi számszerű nyilvántartásából.⁵

Stigmella (Nepticula) szoecsi (Klimesch, 1956) – magyar törpemoly: Gozmány & Szócs 1965, Gozmány 1968. Már Szócs (1977) is kétségbe vonta faji önállóságát, a későbbi kutatások és vizsgálatok ezt igazolták. Nem önálló faj, a *S. aceris* (Frey, 1857) változata.

Stigmella (Nepticula) ulmifoliae (Hering, 1931) – ezüstsávós törpemoly: Gozmány & Szócs 1965, Gozmány 1968, Szócs 1977. Nem önálló faj, a *S. ulmivora* (Fologne, 1860) egyik változata.

Stigmella (Nepticula) ulmicola (Hering, 1932) – kékfényű törpemoly: Gozmány & Szócs 1965, Gozmány 1968, Szócs 1977. Nem önálló faj, szintén a *S. ulmivora* (Fologne, 1860) egyik változata.

Stigmella (Nepticula) rubescens (Heinemann, 1871) – rozsdásfejű törpemoly: Gozmány & Szócs 1965, Gozmány 1968. Nem önálló faj, csupán a *S. glutinosae* (Stainton, 1858) változata, lásd Szócs 1977.

---

⁴ A felsorolt külföldi gyűjtők névsora, akik a magyar faunát tekintve munkálkodtak, bizonyára nem teljes. Itt csak azokat említettük meg, akik molyfaunánk jelenlegi nyilvántartási állapota szerint (2018. szeptember 30.) új fajt találtak, ill. publikáltak; egy komplett névsor az általuk megjelentetett irodalmi források felsorolásával egy jövőben elkészítendő külön feldolgozás és publikálás témája lesz.

⁵ Azokkal a fajokkal, amelyek a faunafüzetek valamelyikében ugyan jelezve vannak, de téves határozás vagy bizonyító példány hiánya miatt már az 1968-as listán sem szerepeltek, itt értelem szerűen nem foglalkozunk (pl. *Phaulernis rebeliella* Gaedike, 1966 = *Epermenia silerinella* Rebel, 1916), és azokkal sem, melyeknek csak az érvényes nevük változott meg, ám önállóak maradtak. A felsorolás/ismertetés az új fajlista (Pastorális & Buschmann 2018) sorrendjében van.

Stigmella (Nepticula) aeneella (Heinemann, 1862) – gyümölcslevél-törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szöcs 1977. Nem önálló faj, a *S. anomalella* (Goeze, 1783) egyik változata.

Stigmella (Nepticula) fletcheri (Tutt, 1899) – vadrózsalevél-törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szöcs 1977. Nem önálló faj, szintén csak a *S. anomalella* (Goeze, 1783) egyik változata.

Stigmella (Nepticula) ignobilella (Stainton, 1849) – aranyöld törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szöcs 1977. Nem önálló faj, csak a *S. hybnerella* (Hübner, 1796) változata.

Stigmella (Nepticula) mali (Hering, 1932) – szürkeshárnyú törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szöcs 1977. Nem önálló faj, a *S. incognitella* (Herrich-Schäffer, 1855) változata.

Stigmella (Nepticula) pyricola (Wocke, 1877) – körtelakó törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szöcs 1977. Nem önálló faj, a *S. desperatella* (Frey, 1856) változata.

Stigmella (Nepticula) torminalis (Wood, 1890) – berkenye-törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szabóky 1982, Szöcs 1977, 1981a. Téves határozás. Tokár ivarszervi vizsgálata szerint más faj példányai. Hogy melyiké, azt csak egy specialista tudja majd megállapítani, csak annyi bizonyos, hogy a meglévő két hazai nőstény példány nem *Stigmella torminalis*. Pastorális (2007) törölte a magyar faunából.

Stigmella (Nepticula) aeneofasciella (Herrich-Schäffer [1855]) – pompás törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968. Téves határozás. Már Szöcs (1977) zárójelbe helyezte, Gozmány (1985) pedig törölte a magyar faunából. Hiteles magyarországi bizonyító példány előkerüléséről az óta sincs tudomásunk.

Stigmella (Nepticula) pseudoplatanella (Weber, 1936) – cigány törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968. Nem önálló faj (lásd Szöcs 1977), a *S. speciosa* (Frey, 1857) változata.

Stigmella (Nepticula) nitens (Fologne, 1862) – fényes törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szöcs 1977. Nem önálló faj, csak a *S. aurella* (Fabricius, 1775) változata.

Stigmella (Nepticula) fragariella (Heinemann, 1862) – földieper-törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szöcs 1977. Nem önálló faj, ez is csak a *S. aurella* (Fabricius, 1775) változata.

Stigmella (Nepticula) gei (Wocke, 1871) – gyömbérgyökér-törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szöcs 1977. Nem önálló faj, szintén a *S. aurella* (Fabricius, 1775) egyik változata.

Stigmella (Nepticula) geminella (Frey, 1870) – aranysávós törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szöcs 1977. Nem önálló faj, csak a *S. poterii* (Stainton, 1857) egyik változata.

Stigmella (Nepticula) elizabethella (Szöcs, 1957) – vérfű-törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szöcs 1977. Nem önálló faj, szintén a *S. poterii* (Stainton, 1857) változata.

Stigmella (Nepticula) dulcella (Heinemann, 1862) – számócalevél-törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szöcs 1977. Nem önálló faj, csupán a *S. splendidissimella* (Herrich-Schäffer, 1855) változata.

Trifurcula (Nepticula) dorycniella (Suire, 1928) – dárdahere-törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szöcs 1977. Nem önálló faj, a *T. eurema* (Tutt, 1899) változata.

Trifurcula (Nepticula) gozmanyi (Szöcs, 1959) – bársonykerep-törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szöcs 1977. Nem önálló faj, szintén a *T. eurema* (Tutt, 1899) változata.

Ectoedemia (Nepticula) zimmermanni (Hering, 1942) – feketeképzű törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szöcs 1977. Nem önálló faj, az *E. heringi* (Toll, 1934) egyik változata.

Ectoedemia (Nepticula) quercifoliae (Toll, 1943) – sárgaképzű törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szöcs 1977. Nem önálló faj, ez is csak az *E. heringi* (Toll, 1934) egyik változata.

Ectoedemia (Nepticula) staphyleae (Zimmermann, 1944) – hólyagfa-törpemoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Szabóky 1982, Szöcs 1977, 1981a. Nem önálló faj, az *E. atricollis* (Stainton, 1857) változata.

Adela imperialis Rebel, 1901 – királyi törösmoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968. Ázsiai faj, melynek egyetlen, kétes eredetű példánya ismert Magyarországról (Bp., Farkasvölgy, 1903.V.17.). A jelenkor faunalistáin már nem szerepel.

Adela reskovitsiella (Szent-Ivány, 1945) – bükki törösmoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002. Nem önálló faj, az *Adela mazolella* (Hübner, [1801]) kékes fényű változata (Kozlov 2006). Újabban átsorolták a *Cauchas rufimitrella* (Scopoli, 1763) fajhoz – lásd Lepiforum.

Adela uhrik-meszarosiella (Szent-Ivány, 1945) – magyar törösmoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002. Egyetlen nőtény egyed alapján került leírásra. Kozlov (2006) vizsgálata szerint nem önálló faj, csak a *Cauchas rufimitrella* (Scopoli, 1763) apró eltérésben különböző és erősebb rajzolatú példánya.

Lampronia pubicornis (Haworth, 1828) – jajrózsa virágmoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968. Állítólag Budapesten gyűjtötték, de bizonyító példány nincs. Pastorális et al. (2016) törölték a hazai nyilvántartásból.

Dahlica (Solenobia) inconspicuella (Stainton, 1849) – kerek szárnyú csövesmoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968. Téves határozás. Jelen ismeretek szerint az *inconspicuella* faj csak Dél-Angliában él, a kontinentális Európa területén nem fordul elő. A Magyarországon gyűjtött és *inconspicuella* néven publikált egyedek (pl. Ács & Szabóky 1993) a *Dahlica* genusz más fájának példányai lehetnek; ellenőrzést kívánnak.

Postsolenobia (Solenobia) thomanni (Rebel, 1936) – havasi csövesmoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968. Téves határozás. A faj eddig csak az Olaszország és Svájc határán elterülő Alpokból ismert, Magyarországról nincs ellenőrizhető bizonyító példány. A *Solenobia thomanni* néven közölt adatok minden bizonnyal a Mátraháza környékéről leírt *Brevantennia herrmanni* Weidlich, 1996 fajra vonatkoznak.

Postsolenobia (Solenobia) banatica (M. Hering, 1922) – balkáni csövesmoly: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968. Téves határozás. A faj hozzánk legközelebbi előfordulását

eddig csak Dél-Romániából bizonyították, Herkulesfürdő környékéről. Az *e* néven publikált magyarországi adatok valószínűleg a *Brevantennia herrmanni* Weidlich, 1996 fajra vonatkoznak.

Psyche germanica (Chapmann, 1900) – német zsákhordólepke: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968. Nem önálló faj, csak a *P. casta* (Pallas, 1767) kistermetű változata; lásd Arnscheid & Weidlich 2017, Fazekas 2015.

Epichnopterix kovacsi Sieder, 1955 – magyar zsákhordólepke: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968. Arnscheid & Weidlich (2017) szerint nem önálló faj, csak az *E. plumella* ([Denis & Schiffermüller], 1775) = *pulla* Esper, 1785 alfaja (lásd Fazekas 2015 is). Magyarországon a *plumella* törzsalakja is előfordul (Gozmány & Szabóky 1986, Buschmann 2003a – utóbbiak det. Jablonkay J.). Az eddigi *Epichnopterix kovacsi* néven közölt adatok megnevezése tehát helyesen *Epichnopterix plumella* ([Denis & Schiffermüller], 1775) subsp. *kovacsi* Sieder, 1955.

Whittleia paveli (Uhryk, 1898) – homoki zsákhordólepke: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968, Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002. Nem önálló faj, csak a *W. undulella* (Fischer von Röslerstamm, 1837) kissé nagyobb és sötétebb változata, lásd Arnscheid & Weidlich 2017, Fazekas 2015. Újabb „*paveli*” egyedek a fenti irodalmi említéseik óta hazánkban nem ismeretesek.

„*Rebelia hungarica* Meyer, 1953” – pannon zsákhordólepke: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968. Nem létező „faj”, lásd Hauser 2012.

Rebelia perlucidella (Bruand, 1853) – átlátszó zsákhordólepke: Gozmány 1968. A faunafüzetben „*Psychidea pectinella* F. subsp. *perlucidella* BRD.” néven a *Bijugis pectinella* ([Denis & Schiffermüller], 1775) leírása és hazai elterjedése található (Gozmány & Szöcs 1965). A faunalistán (Gozmány 1968) viszont ez a név (*pectinella*) nem szerepel, helyette átlátszó zsákhordólepke magyar névvel *Rebelia perlucidella* BRD. van írva. Szabóky (1999) még szintén *Rebelia perlucidella*-t említ az Aggteleki Nemzeti Park számos helyéről, meghatározása azonban ellenőrzést kívánna. Valószínűleg félreértésekről és elírásokról van szó, és a „*perlucidella*”-közlések a *Bijugis pectinella* fajra értendők. Jelen ismereteink szerint ugyanis a *Rebelia perlucidella* keleti és déli elterjedésű faj, areája Magyarország területét nem éri el. A két név körüli zavart fokozza, hogy a Szabóky et al. (2002) valamint a későbbi faunalistákon (Pastorális 2007–2012) a *perlucidella* (Bruand, 1853) név hibásan a *pectinella* (Denis & Schiffermüller, 1775) szinonimjaként van feltüntetve, Fazekas (2015) dolgozatában és a Pastorális et al. (2016) listában viszont már egyáltalán nem szerepel.

Rebelia danubiella Loebel, 1941 – dunavidéki zsákhordólepke: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968. Az ezredforduló utáni fajjegyzékekben Szabóky & al. (2002) nem, Fazekas (2002) kérdőjellel, Pastorális (2007) anélkül tüntették fel a *Rebelia sapho* (Millière, 1864) szinonim neveként: téves. A *Rebelia kruegeri* fajnév nálunk Fazekas (2002) listáján jelent meg először, Szabóky & al. (2002) és Pastorális (2007) nem közlik, illetve ez utóbbi névjegyzékben a törölt fajok között szerepel, ugyanis a nevezéktani törzsalak (*R. kruegeri* Turati, 1914) hazánkban eddig még nem került elő. Az újabb vizsgálatok szerint (Arnscheid & Weidlich 2017) viszont a *danubiella* nem önálló faj, és nem is a *sapho* szinonimja, hanem a *Rebelia kruegeri* alfaja (Arnscheid & Weidlich 2017, Fazekas 2015; - a Pastorális, Buschmann & Ronkay 2016 névjegyzékben tévesen a *kruegeri*

szinonimájaként van írva). Az eddig ismert régi gyűjtésű hazai egyedek megnevezése tehát helyesen jelenleg *Rebelia kruegeri* Turati, 1914, subsp. *danubiella* Loebel, 1941 – dunavidéki zsákhordólepke. A *danubiella*-ról új adatközlés évtizedek óta nem jelent meg a hazai szakirodalomban.

Sterrhopterix gozmanyi Kovács, 1953 – mocsári zsákhordólepke: Gozmány & Szöcs 1965, Gozmány 1968. Nem önálló faj, csak a *S. fusca* (Haworth, 1809) nedvesebb, mocsaras élőhelyeken előforduló szürkésebb változata (a Tápió-vidéken pl. mindkét változat előfordul egy populáción belül).

Bucculatrix rhamniella Herrich-Schäffer [1855] – bengerágó bordászmoly: Gozmány 1956, 1968; Szöcs 1977. Téves határozás. Tokár ivarszervi vizsgálatai szerint az MTM gyűjteményében található példányok (leg. Szöcs) mind a *B. frangutella* (Goeze, 1783) fajhoz tartoznak, ezért a *rhamniella*-t már Pastorális (2007) törölte a hazai fajok nyilvántartásából.

Phyllonorycter (Lithocolletis) betulae (Zeller, 1839) – hullámos sátoroszmoly: Szöcs 1956, Gozmány 1968. Nem önálló faj, a *corylifoliella* (Hübner, [1796]) szinonimja (Szöcs 1977).

Phyllonorycter (Lithocolletis) persicella (Steudel, 1882) – őszibarack-sátoroszmoly: Szöcs 1956, Gozmány 1968. Nem önálló faj, csak a *Ph. cerasicolella* (Herrich-Schäffer, [1855]) változata, lásd Szöcs 1977.

Phyllonorycter (Lithocolletis) pomifoliella Zeller, 1839 – almalevélmoly: Szöcs (1956) és Gozmány (1968) munkáikban még önálló fajként szerepelt; nem önálló faj. Szöcs (1977) a *blancardella*, Gozmány (1985) viszont már a *mespilella* fajnál közli szinonimként; ez utóbbi a jelenleg érvényesként elfogadott.

Yponomeuta mahalebella Guenée, 1845 – pókhálós sajmelegymoly: Gozmány (1955) bizonyító példány nélkül, feltételesen említette magyarországi előfordulását. Ennek ellenére a faunalistáján szerepel (Gozmány 1968). Fazekas (2002) és Szabóky & al. (2002) ismeretlen okból az *Yponomeuta padella* szinonimneveként közlik, Pastorális (2007) viszont „A faj Közép-Európában nem honos”, törölte a magyar faunából.

Glyphipterix majorella Heinemann, 1876 – varjúháj-szakállasmoly: Gozmány 1955, 1968. Nem önálló faj, csak a *G. equitella* (Scopoli, 1763) változata.

Glyphipterix albimaculella Heinemann, 1877 – fehérpettyes szakállasmoly: Gozmány 1955, 1968. Nem önálló faj, csak a *G. forsterella* (Fabricius, 1781) egyik változata.

Glyphipterix nattani Gozmány, 1954 – magyar szakállasmoly: Gozmány 1955, 1968. Nem önálló faj, csupán a *G. simpliciella* (Stephens, 1834) apró eltérésben különböző kistermetű változata. Újabb „*nattani*” példányok a leírásuk óta nem ismeretesek.

Leucoptera walesella (Stainton, 1858) – galajaknázó fehérsmoly: Gozmány 1956, 1968, Szöcs 1977, 1981b. Nem önálló faj, csak a *L. laburnella* (Stainton, 1851) apró eltérésben különböző kistermetű alakja.

Symmoca signella Zeller, 1868 – hegyi avarmoly: Gozmány 1958, 1968. A fajt téves cédulázás miatt már maga Gozmány (1985) törölte faunánkból.

Symmoca albicanella (Hübner, [1796]) – osztrák avarmoly: Gozmány 1958, 1968; lásd *S. signella*. A *Symmoca caliginella* Mann, 1867 fajt (nincs magyar neve) szintén téves cédulázás miatt Gozmány (1968) már fel sem tüntette a szóban forgó listán – lásd Gozmány 1985 is.

Batia magnatella (Jäckh, 1942) – osztrák díszmoly: Gozmány 1958, 1968. Nem önálló faj, hanem a *lambdella* (Donovan, 1793) junior szinonimneve. Nálunk csak Karsholt & Razowski (1996) európai fajlistája nyomán történt meg a *Batia* fajok neveinek helyesbítése, de eddig senki nem tért ki a faunafüzetben található leírásoknál a szükséges változtatásokra. Eszerint az abban *magnatella* néven leírt faj helyes neve *lambdella* (Donovan, 1793) = *magnatella* (Jäckh, 1942), míg alatta a *lambdella* Don. (Donovan, 1793 sensu Jäckh, 1942) néven közöltek az *internella* Jäckh, 1972 fajra érvényesek (lásd még *B. lunaris*).

Batia lunaris (Haworth, 1828) – holdfoltos díszmoly: Gozmány 1958, 1968, Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002. Téves határozás. Magyarországról ivarszervi vizsgálattal bizonyított hiteles *lunaris* példány még nem került elő. Ezért a faunafüzetben Gozmány (1958) azon közlése, hogy „Hazánkban mindenütt előfordul”, csakis a méretben és rajzolatban igen hasonló *Batia internella* Jäckh, 1972 fajra vonatkozatható. Bizonyító példány hiányában a *lunaris*-t Pastorális (2007) törölte a magyar faunából.

Pleurota brevispinella (Zeller, 1847) – déli csikosmoly: Gozmány 1958, 1968. Téves névhasználat, amely a faunafüzetben (Gozmány 1958) közölt leíráshoz hibásan megadott fajnév következménye. Valójában az országosan eléggé elterjedt, helyenként és időnként gyakori *proteella* Staudinger, 1880 (= *malatya* Back, 1973) faj egyedeiről van szó. A *P. brevispinella* (Zeller, 1847) déli elterjedésű faj, areája Magyarorszáig nem hatol. Bizonyító példány hiányában Pastorális (2007) törölte. A *brevispinella* néven közölt régebbi adatok tehát mind a *protella* Staudinger, 1880 fajra érvényesek és értendők.

Pleurota pungitiella Herrich-Schäffer, [1854] – pontusi csikosmoly: Gozmány 1958, 1968. Állítólag Vörsön gyűjtötték (Gozmány 1958), de valószínűleg téves határozás; bizonyító példány nincs. Déli faj, elterjedése Közép-Európaig nem hatol. Bizonyító példány hiányában Pastorális (2007) törölte a magyar faunából.

Lypusa maurella ([Denis & Schiffermüller], 1775) – mórlepke: Gozmány 1965, 1968. Az eddigi vizsgálatok szerint Magyarországon nem a *maurella*, hanem a közelmúltban leírt *L. tokari* Elsner, Liška & Petru, 2008 él, ezért a *maurella* magyarországi előfordulása bizonyító példány előkerüléséig kérdéses (Pastorális 2012). Ez a megállapítás azonban további vizsgálatokat kíván a különböző hazai gyűjtemények „*maurella*” példányain, mert a két faj morfológiai alapon egyáltalán nem, csak az ivarszervi eltéréseik alapján választható szét (Fazekas 2009). A *maurella*-t egyelőre átsoroljuk a törölt fajok közé, helyette a *Lypusa tokari* fajt tüntetjük fel az új fajok között. Érdekes viszont, hogy Észak-Európa minden országából továbbra is csak a *maurella*-t jelzik, a *tokari*-t pedig nem (Aarvik et al. 2017). Nem lehetetlen, hogy nálunk mind a két faj előfordul.

Elachista lugdunensis Frey, 1859 – csontszínű fűaknázómoly: Gozmány 1955, 1968. A Fazekas (2002), Szabóky & al. (2002) és Pastorális (2007) listákon Gozmány (1985) nyomán a *bedellella* (Sircom, 1848) = *nigrella* Herrich-Schäffer, 1855 szinonimjaként szerepelt; téves. A *lugdunensis* önálló faj, de Magyarországon nem fordul elő. Pastorális (2012) téves határozásra és bizonyító példány hiányára, valamint elterjedési okokra hivatkozva (észak és nyugat-európai faj) törölte a magyar faunából.

Elachista disertella (Herrich-Schäffer, [1855]) – szálkaperje-aknázómoly: Gozmány 1955, 1968. Nem önálló faj, miként a fenti munkákban szerepel, hanem az *E. subocellea* (Stephens, 1834) változata.

Elachista taeniata Stainton, 1857 – szálkaperjemoly: Gozmány 1955, 1968. Nem önálló faj, az *Elachista gangabella* Zeller, 1850 változata.

Coleophora fuscedinella Zeller, 1849 – ligeti zsákosmoly: Gozmány 1956, 1968. Nem önálló faj, hanem a „gyümölcsfalevélmoly” magyar névvel szerepeltetett *C. serratella* (Linnaeus, 1761) változata.

Coleophora fuscata Toll, 1952 – füstös zsákosmoly: Balogh 1967, Gozmány 1968. A faunafüzetben (Gozmány 1956) nem szerepel ez a név, tehát az 1968-as listára Balogh (1967) nyomán kerülhetett fel, aki a Bükkből közölte, de bizonyító példány nincs az MTM gyűjteményében (Buschmann & Ig. Richter 2016). A *fuscata* egyébként sem önálló faj, hanem a *lithargyrinella* Zeller, 1849 junior szinonimja, amely a szóban forgó listán és a faunafüzetben (Gozmány 1956, 1968) még *olivacella* Stainton, 1854 néven szerepelt.

Coleophora crocinella Tengström, 1848 – pillangósvirág-zsákosmoly: Gozmány 1956, 1968. Nem önálló faj, hanem a *colutella* (Fabricius, 1794) junior szinonimneve. Meg kell jegyeznünk, hogy a Coleophoridae család egyes fajainak nevei körül egészen a közelmúltig számtalan anomália mutatkozott. Ezt jelzi az is, hogy a nevezéktani javító munkájában Gozmány (1985) a *crocinella* nevet a *serenella* (Duponchel, 1843) szinonimjává minősítette vissza, de mindkettő csak a *colutella* (Fabricius, 1794) szinonimja. Ugyanakkor a Rebel által „*colutella* F.”-nak határozott és a faunafüzetben ekként is jelzett, valamint a szóban forgó faunalistán (Gozmány 1968) „csepeli zsákosmoly” magyar névvel szerepeltetett *dignella* Toll, 1961 (= *kasyi* Toll, 1961) fajról nem tett említést. Ez utóbbi csak Baldizzzone & al. 2006 nyomán Buschmann & al. (2014) munkájában került tisztázásra. Hazánkban a *dignella* fajról új adatokat először Szabóky (2011) közölt.

Coleophora perserenella Rebel, 1919 – dunántúli zsákosmoly: Gozmány 1956, 1968. Nem önálló faj, hanem a *bilineatella* Zeller, 1849 junior szinonimneve, miként a *sergii* Gozmány 1956 faj is a *bilineatella* szinonimja. Itt jegyezzük meg, hogy a faunafüzetben (Gozmány 1956) a „*bilineatella* Z.” névhez adott leírás valójában a *saturatella* Stainton, 1850 fajra érvényes, míg a valódi *bilineatella* Zeller, 1749 fajra a *perserenella* Rebel névvel írottak vonatkoznak.

Coleophora pannonicella Gozmány, 1956 – pannóniai zsákosmoly: Gozmány 1968. Nem önálló faj. A faunafüzetben Gozmány (1956) még nem említette az általa leírt *pannonicella*-t, a faunalistáján azonban önálló fajként van jelen (Gozmány 1968), s csak a későbbi, javító dolgozatában (Gozmány 1985) közli a *zelleriella* Heinemann, 1854 faj alá történt szinonimba sorolását.

Coleophora roessleri Wocke, 1876 – margitvirág-zsákosmoly: Gozmány 1956, 1968. Nem önálló faj, csak a *C. ditella* Zeller, 1849 junior szinonimja.

Coleophora virgaureae Stainton, 1857 – aranyvessző-zsákosmoly: Gozmány 1956, 1968, Gozmány & Szabóky 1986. Téves névhasználat. A *virgaurea* nem él Magyarországon csak a környező országok 1000 m fölötti hegyeiben, nálunk a hozzá megtévesztésig hasonlító *obscenella* Herrich-Schäffer, [1855] faj fordul elő. Az ezredforduló után megjelent fajlistákon (Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002) a *virgaurea* fajt az *obscenella* szinonimneveként jelzik, Pastorális (2007) pedig akkor még pontosan fordított magyarázattal szolgált a két faj hazai előfordulását illetően. Azóta a kérdés Baldizzzone & al. 2006 nyomán tisztázódott, lásd Buschmann & Ig. Richter 2015.

Coleophora medicaginis Herrich-Schäffer, 1861 – lucernarágó zsákosmoly: Gozmány 1956, 1968. Nem önálló faj, hanem a *C. fuscociliella* Zeller, 1849 junior szinonimja.

Coleophora palumbipennella Toll, 1952 – szürke zsákosmoly: Gozmány 1956, 1968. Nem önálló faj, hanem a *C. motacillella* Zeller, 1849 junior szinonimneve.

Coleophora flavaginella Lienig & Zeller, 1846 – labodarágó zsákosmoly: Gozmány 1956, 1968. Nem önálló faj, a *C. sternipennella* (Zetterstedt, 1839) junior szinonimneve.

Coleophora echinella Staudinger, 1879 – kisázsiai zsákosmoly: Gozmány 1956, 1968. Téves határozás. Az e néven közölt faj a *Coleophora astragalella* Zeller, 1849 példányainak bizonyultak (lásd Gozmány 1985). Az *echinella* Staudinger, 1879 érvényes neve egyébként is *cartilaginella* Christoph, 1872 és hazánkban nem fordul elő. Sajnos a Wikipedia-n továbbra is szerepel Magyarország az elterjedési területe országainak felsorolásában, jóllehet hiteles, ivarszervi vizsgálattal igazolt *cartilaginella* Christoph, 1872 = *echinella* Staudinger, 1879 egyed hazánkban nem ismeretes.

Coleophora quadriariella Staudinger, 1880 – ezüstsávós zsákosmoly: Gozmány 1956, 1968. Téves névhasználat. A *quadriariella* létező faj, de nem honos Közép-Európában, csak Dél-Oroszországból és Kazahsztánból ismert (Baldizzone & al. 2006). Az e néven közölt magyarországi adatok a jóval később leírt *Coleophora nomgona* Falkovitsh, 1975 fajra érvényesek (Buschmann & al. 2014, Pastorális 2010), ezt azonban Gozmány (1985) nem jelezte a változásokat közvetítő munkájában. A *nomgona* Falkovitsh, 1975 („*quadriariella*”) fajról évtizedek óta nincs új adatunk.

Coleophora sobrinella Toll, 1944 – balkáni zsákosmoly: Gozmány 1955, 1956, 1968. Téves határozás. A faj eddig csak Törökországból ismert (Baldizzone & al. 2006). A Gozmány (1955a) által „*sobrinella*”-nak határozott példány (Simontornya 1920.VI.8. leg. Pillel F., = „*argentula* Z.”, det. Rebel) – feltehetően Giorgio Baldizzone revíziója nyomán – visszakerült az *argentula* (Stephens, 1834) fajhoz (a példány megvan az MTM gyűjteményében: Buschmann & Ig. Richter 2016). Gozmány (1985) ezt a tényt a javító dolgozatában nem közölte, s valószínűleg ez lehetett az oka, hogy az ezredforduló után készült névjegyzékekből (Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002) kimaradt a „*sobrinella* Toll, 1944”, azaz jelzés nélkül törlődött faunánkból.

Coleophora champhorismella Constant, 1885 – bárányparéz-zsákosmoly: Gozmány 1968. Irodalmi háttér nélkül került fel a szóban forgó fajlistára (Gozmány 1968) és ennek alapján tartották nyilván *punctulatella* Zeller, 1849 = *champhorismella* Constant, 1885 néven az ezredforduló után készült fajjegyzékek. Az MTM Coleophoridae gyűjteményi anyagának rendezése során az ekként őrzött egyetlen hibás példány ivarszervi vizsgálata viszont megállapította, hogy az nem a „*champhorismella*”, hanem a jóval később leírt *Coleophora ukrainae* Baldizzone & Patzak, 1991 faj egyede, lásd Buschmann & Ig. Richter 2016 (fotó: www.coleophoridae.bluefile.cz). A teljes magyar lepkefaunát ismertető munkában (Pastorális et al. 2016) a korrekció megtörtént. Az *ukrainae* fajnak újabb példányai hazánkban Gozmány gyűjtései óta nem ismeretesek.

Pterolonche albescens Zeller, 1847 – fehér rétimoly. A faunafüzetben Gozmány (1955) bizonyító példány nélkül említette a Budai hegyekből, de a fajnak publikált adata máig nem ismeretes. Ennek ellenére a fajlistáján szerepelt (Gozmány 1968). Fazekas (2002), Szabóky & al. (2002), Pastorális (2007) és a későbbi listák még szintén közölték, de (Pastorális 2012) fajjegyzékében már a törölt fajok között találjuk.

Eteobalea beata (Walsingham, 1907) – balkáni tündérmoly: Gozmány 1968, Szöcs 1973. Téves határozás; bizonyító példány nincs. Délnyugat-mediterrán és észak-afrikai faj, elterjedése nem éri el Magyarországot (Koster & Sinev 2003, Buschmann 2008). Ezért Pastorális (2007) törölte a magyar faunából.

Eteobalea isabellella (Costa, 1836) – aranypettyes tündérmoly: Gozmány 1958, 1968. A faunafüzetben Gozmány (1958) a Szeged melletti Szőregről említi, Velez Zsigmond gyűjteményi példánya alapján. Velez Zsigmond cédulázásáról azonban tudjuk, gyakran hamisított (Bálint 2016), így az adat teljesen megbízhatatlan. Koster & Sinev (2003) szerint az *isabellella* Dél- és Kelet-európai faj, hozzánk legközelebb csak Romániában és Macedóniában gyűjtötték, Magyarországról még senki nem publikálta (Buschmann 2008): Pastorális (2007) törölte a magyar faunából.

Megacraspedus fallax Mann, 1867 – karcsú kopármoly: Gozmány 1958, 1968. A *M. fallax* máig egyedül álló hazai adatai az id. Kindermann Albert gyűjteményét is megvásároló Anker Lajostól származnak, akinek a hazai lepkészet történetében jelentős szerepet betöltő szintén Albert nevű fia (†1861) többször is megfordult gyűjtő-kutató úton Sarepta környékén, ahol a faj jelenleg is él. Anker a fajt állítólag a budai hegyekben gyűjtötte 1866-ban (a részleteket lásd Petrich (1987) munkájában), de feltehetően élőhelyi változások miatt újabb *fallax* egyedek több mint 150 éve nem kerültek elő Magyarországon; Pastorális & al. (2016) törölték a magyar fauna számszerű nyilvántartásából.

Chrysoesthia eppelsheimi (Staudinger, 1885) – habszegfüaknázó sarlósmoly: Gozmány 1968, Szöcs 1973. Téves határozás. Bizonyító példány hiánya miatt Pastorális (2007) törölte a magyar faunából.

Metzneria tristella Rebel, 1901 – ólomszürke sarlósmoly: Gozmány 1958, 1968; Szabóky 1982, illetőleg ezek alapján Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002. A *tristella* faj elterjedési területe nem éri el Közép-Európát, csak az Ibériai-félszigeten és Franciaországban fordul elő. Az e néven közölt adatok feltehetően a *paucipunctella* (Zeller, 1839) = *zimmermanni* Hering, 1941 faj világosabb egyedeire vonatkoznak. A *tristella*-t Pastorális (2007) törölte faunánkból.

Metzneria igneella Tengström, 1859 – tűzesszárnyú sarlósmoly: Gozmány 1958, 1968. Nem önálló faj, a *M. aprilella* (Herrich-Schäffer, 1854) nagyobb és kevésbé élénkpiros rajzolatú változata.

Monochroa agasta Gozmány, 1954 – vörösféjű lápimoly: Gozmány 1954, 1958, 1968. Nem önálló faj, csak a *M. sepicolella* (Herrich-Schäffer, 1854) változata.

Monochroa farinosae (Stainton, 1867) – kankalin-lápimoly: Gozmány 1958, 1968. Nem önálló faj, csupán a *M. servella* (Zeller, 1839) változata.

Monochroa quaestionella (Herrich-Schäffer, [1854]) – barnásfekete lápimoly: Gozmány 1958, 1968. Nem önálló faj, hanem a *M. conspersella* (Herrich-Schäffer, [1854]) egyik változata.

Monochroa morosa (Mühlig, 1864) – lizinka-lápimoly: Gozmány 1958, 1968. Nem önálló faj, szintén csak a *M. conspersella* (Herrich-Schäffer, [1854]) egyik változata.

Monochroa brunickii (Rebel, 1913) – keleti lápimoly: Gozmány 1958, 1968. Nem önálló faj, a *lutulentella* (Zeller, 1839) változata. Megjegyezzük, hogy a Gozmány (1952) által leírt *Monochroa (Xystophora) lepidolampra* sem önálló faj, hanem a faunafüzetben szintén önállóként szerepeltetett *Monochroa divisella* Douglas, 1850 sárgásabb és sötétebb

változata. Ez utóbbi azonban adat hiányában még nem szerepelt a szóban forgó (Gozmány 1968) fajlistán, ezért itt külön nem térünk ki rá.

Bryotropha dryadella (Zeller, 1850) – balkáni mohamoly: Gozmány 1958, 1968. Téves névhasználat. A *dryadella* déli elterjedésű faj, areája nem éri el Közép-Európát. A faunafüzetben közölt leírás és megállapítás („a keresztsáv éles, derékszögben megtört...: – Hazánkban homokos területeinken található” stb.) az akkor még a *Caryocolum* fajok között ismertetett *tachyptilella* (Rebel, 1916) fajra érvényesek. Ezt a fajnevet viszont Gozmány (1968) a fajlistáján nem tüntette fel, és a későbbi helyesbítő dolgozatában (Gozmány 1985) sem tért ki rá. A 2002-es névjegyzékekben már helyesen, a *Bryotropha* nembe sorolva találjuk a *tachyptilella* (Rebel, 1916) fajt, a *dryadella* név pedig törlésre került (Pastorális 2007).

Bryotropha cinerosella (Tengström, 1848) – szürke mohamoly: Gozmány 1958, 1968; a Szabóky & al. (2002) fajlistán *plantariella* (Tengström 1848) és erdei mohamoly néven szerepel. A faunafüzet szerint (Gozmány 1958) a „*cinerosella*”-t Újszászon és Izsákon gyűjtötték; téves határozás. Más faj egyedeiről lehetett szó, de egyetlen példány sem áll rendelkezésünkre. Ezért Pastorális (2007) törölte a hazai névjegyzékből.

Bryotropha umbrosella Zeller, 1839 – homályos mohamoly: Gozmány 1958, 1968; Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002. Az újabb vizsgálatok szerint az e néven őrzött MTM-i példányok mind a *B. similis* faj képviselői (det. Ole Karsholt). Egyik faj újabb egyedéről sincs tudomásunk, emiatt Pastorális (2007) az *umbrosella*-t bizonyító példány hiányában törölte.

Streyella (Adrasteia) anguinella Herrich-Schäffer, 1861 – keleti sarlósmoly: Gozmány 1958, 1968, Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002 (utóbbiban keleti borzasmoly magyar néven). Magyarországi előfordulását bizonyító példány hiányában már Gozmány (1958) is kétségbe vonta, ennek ellenére a faunalistáján (Gozmány 1968) szerepel. Ezt a későbbi listák fenntartás nélkül átvették. A jelenkori Magyarország területén az *anguinella*-t még senki nem gyűjtötte; Pastorális (2007) törölte a hazai névjegyzékből.

Gelechida (Caryocolum) lakatensis (Rebel, 1904) – alföldi sarlósmoly: Gozmány 1958, 1968; a Szabóky & al. (2002) névjegyzékben egyáltalán, még szinonimként sem szerepel. Nem önálló faj, hanem a *Gelechida scotinella* Herrich-Schäffer, 1854 változata.

Chionodes viduella (Fabricius, 1794) – borókafonó örvösmoly: Gozmány 1958, 1968. Az irodalom szerint állítólag Budapesten gyűjtötték (Gozmány 1958); bizonyító példány nincs. Ennek ellenére szerepelt a szóban forgó fajjegyzékben (Gozmány 1968), amelyet kontroll nélkül átvettek a későbbi fajlisták is (Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002). Pastorális (2007) törölte a magyar faunából.

Athrips (Epitheatris) vepretella (Zeller, 1870) – kökényrágó borzasmoly: a faunafüzetben (Gozmány 1958) *Friseria*, a szóban forgó névjegyzékben (Gozmány 1968) *Epitheatris* génusznéven találjuk. Nem önálló faj, az *Athrips rancidella* (Herrich-Schäffer, [1854]) = *Epitheatris triatomea* (Mühlig, 1864) junior szinonimja – lásd Gozmány 1985.

Scrobipalpa nitentella (Fuchs, 1902) – széki sarlósmoly: Gozmány 1958, 1968. A faunafüzetben Gozmány (1958) zárójelben közli, a fajjegyzékében (Gozmány 1968) viszont szerepel. A helyesbítő dolgozatában (Gozmány 1985) a szegedi Fehér-tóról említi, de bizonyító példány nincs. Emiatt már Szabóky & al. (2002) törölték faunánkból.

Scrobipalpa murinella (Duponchel, 1843) – szalmagyopármoly: Gozmány 1958, 1968. A faunafüzetben (Gozmány 1958) Ócsáról említi, Szabóky & al. (2002) téves határozás és bizonyító példány hiánya miatt törölték faunánkból (lásd Pastorális 2007 is).

Ephysteris subdiminutella (Stainton, 1867) – homoklakó sarlósmoly: Gozmány 1968. A fajt Gozmány (1958) a faunafüzetben még „*Gnorimoschema diminutella* Z.” néven ismertette, a közölt leírás azonban a meglehetősen változatos megjelenésű *Ephysteris* (*Gnorimoschema*) *inustella* Zeller, 1839 faj egyik alakkörére vonatkozik (lásd pl. Elsner & al. 1999) képanyagát). Az *Ephysteris diminutella* (Zeller, 1847) Dél-Olaszország és Szicília endemikus faja, az *Ochrodia* („*Ephysteris*”) *subdiminutella* (Stainton, 1867) pedig Olaszországon és Spanyolországon kívül csak Észak-Afrikából ismert (Povolný 2002), Magyarországon egyik sem fordul elő. Hazánkban a fentiekén kívül egyedül csak Petrich (2001) említi a „*subdiminutella*” nevet; mindegyik téves névhasználat. A Fazekas (2002) és Szabóky & al. (2002) fajlisták ezeket a neveket („*subdiminutella*” és „*diminutella*”), egyszerűen csak kihagyták, Pastorális (2007) viszont a fentiek okán törölte a magyar névjegyzékből.

Caryocolum knaggsiella (Stainton, 1846) – őzbarna csillaghúrmoly: Gozmány 1958, 1968. Nem önálló faj, a *C. huebneri* (Haworth, 1828) változata, lásd Gozmány 1985.

Caryocolum trauniella (Zeller, 1868) – fehérscíkos sarlósmoly: Gozmány 1958, 1968. A faunafüzetben Gozmány (1958) még a *Chionodes* nem tagjaként tárgyalja és hazai előfordulását a Zemplén hegységéből közli; téves határozás. O. Karsholt személyes közlése szerint a *trauniella* a Déli-Alpok (Olaszország, Ausztria és Szlovénia) endemikus faja, ezért törölve lett a magyar faunából (Szabóky, Tokár, Liška & Pastorális 2009). Ennek ellenére Szabóky (2018) – bár a fajnak recens hazai adata nem létezik, – jelzi előfordulását az abaúji és zempléni tájak lepkéit felsoroló újabb munkájában: téves interpretálás.

Sophronia grandii Hering, 1933 – olasz sarlósmoly: Gozmány 1968. Eddig nem sikerült kideríteni, mi alapján került fel a szóban forgó fajlistára. A későbbi jegyzékek (Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002) már nem is említik. A faj csak Spanyolországból és Olaszországból ismert, magyarországi előkerülése nem valószínű.

Sophronia marginella Toll, 1936 – lengyel sarlósmoly: Gozmány 1958, 1968. Fazekas (2002) kérdőjellel, Szabóky & al. (2002) anélkül, a Lepiforum és több más lepkével foglalkozó internetes szaklap szintén önálló fajként jelzik, Elsner & al. (1999) viszont az ivarszervi vizsgálataik alapján a *consanguinella* Herrich-Schäffer, [1854] szinonimjaként tüntetik fel. A későbbi magyar fajlistákon ezért már nem is szerepel. A „*marginella*” elterjedési területe sem tisztázott. Egyes források csak Lengyelországot és Ukrajnát jelzik, mások Oroszországot, Magyarországot, Szlovákiát és Csehországot is említik. Az ellentmondásos helyzetre figyelemmel és ivarszervi vizsgálattal bizonyított hiteles hazai példány hiányában továbbra is a törölt fajok között tartjuk számon.

Alucita flavidactyla Toll, 1936 – sárga soktollúmoly (sárga tollasmoly): Gozmány 1955, 1968. Nem önálló faj, csak a *desmodactyla* Zeller, 1847 sárgásabb változata.

Calyciphora klimeschi Kasy, 1960 – magyar tollasmoly: Gozmány 1963, 1968. Nem önálló faj, a *xanthodactyla* (Treitschke, 1833) junior szinonimja. A faunafüzetben (Gozmány 1963) *xanthodactyla* = *xerodactylus* Zeller, 1841 néven ismertett faj érvényes neve *albodactylus* (Fabricius, 1794) = *xerodactyla* Zeller, 1841, a valódi *xanthodactyla*

(Treitschke, 1833) fajra pedig a *klimeschi* névnél írottak vonatkoznak. Magyarországi elterjedésvel, taxonómiájával Fazekas (2000, 2002) foglalkozott.

Wheeleria spilodactyla (Curtis, 1827) – foltosrojtú tollasmoly: Gozmány 1963, 1968. Téves határozás okán szerepelt a hazai névjegyzékben. Már Gozmány (1985) törölte a magyar faunából.

Epermenia plumbeella Rebel, 1915 – ólomszínű ívelt moly: Gozmány 1956, 1968. Nem önálló faj, csak az *insecurella* (Stainton, 1849) nyárvégi, II. nemzedékének szürkésebb változata.

Epermenia nigrostriatellus (Heylaerts, 1883) – feketecsíkos ívelt moly: Gozmány 1956, 1968. Nem önálló faj, hanem a *chaerophyllella* (Goeze, 1783) sötét színű változata.

Ochromolopis staintoniellus (Millière, 1869) – keskenyszárnyú ívelt moly: Gozmány 1956, 1968. A faunafüzetben és a szóban forgó névjegyzékben *Epermenia staintoniella* Stt. néven került ismertetésre egy állítólag Kaposváron gyűjtött egyed alapján. A Fazekas (2002), Szabóky & al. (2002) és későbbi fajlistákon (Pastoralis 2007–2012, Pastoralis & al. 2016) – valószínűleg bizonyító példány hiányában – nincs feltüntetve és a törölt fajok között sem szerepel. Dél-európai faj, elterjedése nem éri el Magyarországot, tápnövénye, az *Osyris alba* sem terem nálunk.

Choreutis (Allononyma) diana (Hübner, [1822]) – áfonyás szakállasmoly: Gozmány 1955, 1968. Már Gozmány (1955) is kétségbe vonta a cédulázás valóságát (Budapest), de az 1968-as listáján mégis szerepel. Fazekas (2002) nem említi, Szabóky & al. (2002) csak feltételes módon; Pastoralis (2007) törölte.

Cochylidia (Cochylis) inulana Constant, 1884 – peremizs-fűrómoly: Gozmány 1968. A szóban forgó fajlistán (Gozmány 1968) önálló fajként van jelezve, az ezredforduló utáni listák (Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002) ezt a nevet még szinonimként sem közlik. Egyébként nem önálló faj, hanem a *Phalonidia affinitana* (Douglas, 1846) szinonimja.

Aethes (Lozopera) vicinana (Mann, 1859) – gyöngyházás sárgamoly: Gozmány 1968. Téves határozás. A faj csak Sziciliából és Észak-Afrika egyes országaiból ismert, Magyarországról bizonyító példány nincs. Pastoralis (2007) törölte a hazai névjegyzékből.

Cochylidia (Longicornutia) phaleratana (Herrich-Schäffer, [1851]) – mezei fűrómoly: Gozmány 1968. Nem önálló faj, a *Cochylidia subroseana* (Haworth, [1811]) junior szinonimja, lásd pl. Gozmány 1971, Razowski 2009.

Cochylidia coercitana Staudinger, 1859 – apró fűrómoly: Gozmány 1968. Nem önálló faj, hanem a *C. implicitana* (Wocke, 1856) junior szinonimja. Igen érdekes, hogy Gozmány (1971) a Cochylidae fajokat helyesbítő munkájában ezt a nevet semmilyen formában nem említi és az ezredforduló után készült első fajlisták (Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002) is megfeleltek róla.

Diceratura roseofasciana (Mann, 1855) – rózsasávós fűrómoly: Gozmány 1968, Jablonkay 1972; téves határozás. Az MTM gyűjteményében e néven behelyezett valamennyi példány a *Cochylis epilinana* Duponchel, 1842 faj egyedei voltak (rev. & det. J. Razowski), a Mátra Múzeum „*D. roseofasciana*” példányai pedig a *Cochylidia subroseana* (Haworth, [1811]) faj képviselői (Buschmann 2004). Hazánkból a *D. roseofasciana* fajnak bizonyító példánya nem ismeretes, ezért Pastoralis (2007) törölte faunánkból.

Cochylis salebrana (Mann, 1862) – okkerbarna fűrómoly: Gozmány 1968, 1971, Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002. A fajt az említett faunalisták kivételével csak Kennel

(1913) említi az akkori Magyarország területéről, illetőleg Gozmány & Szabóky (1986) egy állítólag Bócsán gyűjtött egyed alapján, de bizonyító példánnyal nem rendelkezünk. A *salebrana* ismereteink szerint dél-európai, balkáni, kaukázusi és kis-ázsiai elterjedésű faj, Közép-Európából még nem került elő (Razowski 2001, 2003, 2009). Pastorális (2007) törölte a hazai névjegyzékből.

Acleris hippophaeana (Heyden, 1835) – homoktövismoly: Gozmány 1968. Téves határozás okán szerepelt a szóban forgó fajlistán, amelyet az ezredforduló utáni fajlisták (Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002) kontroll nélkül vettek át. Magyarországról nincs ellenőrizhető *hippophaeana* példány; Pastorális (2007) törölte faunánkból.

Cnephasia cupressivorana (Staudinger, 1871) – ciprusmoly: Gozmány 1968, s ennek nyomán Fazekas (2002) és Szabóky & al. (2002). Belgiumtól és Franciaországtól Kirgizisztánig szélesen elterjedt faj a tőlünk délebbi országokban, de Magyarországról nincs bizonyító példány; Pastorális (2007) törölte.

Epagoge artificiana (Herrich-Schäffer, [1851]) – szedersodrómoly: Gozmány 1968. Nem önálló faj, miként a szóban forgó listán szerepel, hanem az *E. grotiana* (Fabricius, 1781) junior szinonimja.

Archips decretana (Treitschke, 1835) – lápréti sodrómoly: Gozmány 1968; a faj érvényes neve *A. betulana* (Hübner, 1787). Rendkívül hasonlít a rokon *Archips podana* fajhoz, s bár átlag nagyobb és világosabb, attól csak behatóbb vizsgálattal választható el. Magyarország területéről nincs hiteles, ivarszervi vizsgálattal ellenőrzött bizonyító példány; Pastorális (2007) törölte faunánkból.

Celypha (Olethreutes) doubledayana (Barrett, 1871) – lápréti tükrösmoly: Gozmány 1968, s ennek nyomán Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002. Magyarországról nincs ellenőrizhető bizonyító példány, ezért Pastorális (2007) törölte a magyar névjegyzékből.

Phiaris (Argyroploce) metallicana (Hübner, [1799]) – fémescsíkú tükrösmoly: Gozmány 1968. Téves határozás. Már Szabóky & al. (2002) is megkérdőjelezték hazai előfordulását, Fazekas (2002) listáján pedig nem is szerepel. Bizonyító példány hiányában Pastorális (2007) törölte a magyar névjegyzékből.

Lobesia (Paralobesia) andereggiana (Herrich-Schäffer, [1851]) – sárgafoltos tükrösmoly: Gozmány 1968. Feltehetően téves határozás lehetett. Bizonyító példány nincs, publikált hazai adata nem ismeretes, az ezredforduló utáni fajlisták egyike sem tüntette már fel. Hozzáink legközelebb Ausztriában és Szlovákiában fordul elő; előkerülése nem lehetetlen.

Epinotia mercuriana (Frölich, 1830) – csarabos tükrösmoly: Gozmány 1968. Téves határozás alapján szerepelt a szóban forgó névjegyzékben. Már Szabóky & al. (2002) törölték a magyar faunából.

Epinotia fraternana (Haworth, [1811]) – tífúró tükrösmoly: Gozmány 1968. Téves határozás. Szabóky & al. (2006) törölték a hazai nyilvántartásból.

Pelochrista (Eucosma) trisignana (Nolcken, 1870) – háromjegyű tükrösmoly: Gozmány 1968. Nem önálló faj, csak a *P. mollitana* (Zeller, 1847) = *commodestana* (Rössler, 1877) változata.

Eucosma jaceana Herrich-Schäffer, [1851] – imolavirágmoly: Gozmány 1968. Nem önálló faj, az *E. hohenwarthiana* ([Denis & Schiffermüller], 1775) junior szinonimja.

Eucosma maritima (Humphreys & Westwood, 1845) – fehér tükrösmoly: Gozmány 1968. Nem önálló faj, az *E. lacteana* (Treitschke, 1835) junior szinonimja.

Eucosma incana ([Lienig] & Zeller, 1846) – ürömgubacs-tükrösmoly: Gozmány 1968. Nem önálló faj, az *E. wimmerana* (Treitschke, 1835) junior szinonimja.

„*Eucosma hungaricana* HS.” – ritka tükrösmoly: Gozmány 1968. Eddig nem sikerült kideríteni, milyen „faj” rejtőzhet a név mögött; az *Eucosma* fajok között ilyen név még szinonimban sem létezik a nemzetközi irodalomban. Valószínűleg elírás, ezért az ezredforduló utáni fajlistákban már nem is szerepelt.

Epiblema confusana (Herrich-Schäffer, [1856]) – aggófű-tükrösmoly: Gozmány 1968. Már Szabóky & al. (2002) is megkérdőjelezték hazai előfordulását, Fazekas (2002) listáján pedig nincs is feltüntetve. A fajnak Magyarországról nincs bizonyító példánya; Pastorális (2007) törölte a névjegyzékből.

Epiblema trigeminana (Stephens, 1829) – aggófügyökér-tükrösmoly: Gozmány, 1968; a faj érvényes neve *costipunctana* (Haworth, [1811]). Már Szabóky & al. (2002) is megkérdőjelezték hazai előfordulását, Fazekas (2002) listáján pedig nem is szerepel. Bizonyító példány hiányában Pastorális (2007) törölte.

Epiblema praefractana Kennel, 1901 – fényessávú tükrösmoly: Gozmány 1968. Téves határozás. Kisázsiai faj, nem szerepel még Razowski (2003) Európa sodrómolyait feldolgozó munkájában sem. Példány hiányában ez idáig nem tudtuk kideríteni, milyen más faj egyede rejtőzhetett a szóban forgó név mögött.

Griselda hungaricana (Herrich-Schäffer, 1851) – magyar tükrösmoly: Gozmány 1968. Nem önálló faj, az *Epiblema mendiculana* (Treitschke, 1835) szinonimja.

Cydia zebeana (Ratzeburg, 1840) – vörösfenyő-gubacsmoly: Gozmány 1968, Ács & Szabóky 1993. Téves határozás okán szerepelt a szóban forgó névjegyzékekben, ahonnan kontroll nélkül került át a későbbi fajlistákra (Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002). A példányok valójában a *Cydia milleniana* (Adamczewski, 1967) faj képviselői – lásd Szabóky, Tokár & Pastorális 2007. Szabóky kutatásai révén az óta a *milleniana* fajnak számos új lelőhelye vált ismertté (Szabóky et al. 2006, 2007).

Grapholita (Laspeyresia) junctistrigana Walsingham, 1900 – szíriai magrágómoly: Gozmány 1968. A név valószínűleg tévedésből került a jegyzékbe; magyarországi adata nem létezik. Ezt a fajnevet az ezredfordulót követő magyar fajlisták már fel sem tüntették. A faj a szír – török határvidék hegyeiben él, ezért nem szerepel Razowski (2003) európai faunaművében sem. Hozzáink legközelebb állítólag a Retyezáton (Románia) Diószeghy László gyűjtötte 1928-ban (Gozmány 1953), de bizonyító példány nincs.

Grapholita krausiana Standfuss, 1881 – szerbiai magrágómoly: Gozmány 1968. Nem önálló faj, csupán a *G. lathyra* (Hübner, [1813]) junior szinonimja.

Microsphecia (Zenodoxus) tineiformis (Esper, 1789) – lucernaszitkár: Gozmány 1968. A fajt Issekutz (1955) *Microsphecia tineiformis* ssp. *brosiformis* néven közölte az ország néhány pontjáról. Jelen ismereteink szerint önálló, valid fajok: *tineiformis* (Esper, 1789) és *brosiformis* (Hübner, [1813]). Az ezredforduló után megjelent listákon (Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002) mindkét név szerepel, utóbbiban lucernaszitkár, illetve kigyósziszitkár magyar nevekkkel. Ma már tudjuk, hogy a déli elterjedésű *tineiformis* areája nem éri el a Kárpát-medencét, és bizonyító példány hiányában Pastorális (2007) törölte. A *brosiformis* fajt Fazekas (2004) Pécsről, illetőleg az ország több pontjáról jelezte a *Tinthia-*

génusz tagjaként (Fazekas 2017), az újabb rendszertani besorolás szerint viszont már újra a *Microsphecia* nembe tartozik. A *brosiformis* folyófün (*Convolvulus*) él, ezért a megtévesztően hibás magyar nevét (kigyószisz-szitkár; Fazekas 2017, Szabóky et al. 2002) szükségszerűen meg kell változtatni, s a most megjelenő újabb fajlistán (Pastorális & Buschmann 2018) már folyófü-szitkár néven fog szerepelni.

Synanthedon cephiiformis (Ochenseimer, 1808) – fenyőszitkár: Issekutz 1955, Gozmány 1968, Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002. A Laštůvka-fivérek MTM-beli ellenőrző vizsgálatai alapján (téves határozás) Pastorális (2007) törölte a hazai nyilvántartásból (lásd Fazekas 2017 is).

Chamaesphacia alysoniformis (Herrich-Schäffer, [1846]) – bíborszitkár: Issekutz 1955, Gozmány 1968, Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002. A Laštůvka-fivérek MTM-beli ellenőrző vizsgálatai nyomán (téves határozás) Pastorális (2007) törölte a hazai nyilvántartásból (lásd Fazekas 2017 is).

Chamaesphacia aerifrons (Zeller, 1847) – kerekfoltú szitkár: Issekutz 1955, Gozmány 1968, Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002. A Laštůvka-fivérek MTM-beli ellenőrző vizsgálatai alapján (téves határozás; a példányok a *Ch. nigrifrons* egyedei voltak). Pastorális (2007) törölte a hazai nyilvántartásból (lásd Fazekas 2017 is).

Aglossa caprealis (Hübner, [1819]) – kis zsiradékmoly: Gozmány 1963, 1968, Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002. Állítólag Budapesten gyűjtötték. A faj magyarországi előfordulásáról évtizedek óta nincs újabb adatunk, ezért a soron következő hazai névjegyzékben a törölt fajok közé kerül át. Újbóli előfordulása viszont nem lenne meglepő, mert a szomszédos országokból (pl. Szlovákia) vannak recens előfordulási adatai.

Herculia fulvociliatis (Duponchel, 1834) – aranyrojtú fényilonca: Gozmány 1963, 1968, Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002. Csak Bátorligetről ismert. A faj magyarországi előfordulásáról évtizedek óta nincs új adatunk, ezért a soron következő hazai névjegyzékben a törölt fajok közé kerül át.

Pempelia subornatella (Duponchel, 1837) – gubóvirág-karcsúmoly: Gozmány 1963, 1968. Nem önálló faj, hanem a *Delplanqueia (Pempelia) dilutella* ([Denis & Schiffermüller], 1775) szinonimja (Gozmány 1985). Az ezredforduló után (Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002) már eszerint, de még *Pempeliella* génusznéven szerepel.

Pempelia sororiella (Zeller, 1839) – zsákszövő karcsúmoly: Gozmány 1963, 1968 (az ezredforduló utáni fajlistákon *Pempeliella* génusznéven szerepelt). Az MTM gyűjteményében őrzött Uhrík-Mészáros Tivadar által 1912-ben a Farkas-völgyben gyűjtött „*Pempelia sororiella*” példányok felülvizsgálata kimutatta, hogy azok az újonnan leírt *Pempeliella bulgarica* Slamka & Plant, 2016 fajhoz tartozó egyedek. Következésképp a *sororiella* (Zeller, 1839) név törlődik a hazai névjegyzékből, helyére a *bulgarica* Slamka & Plant, 2016 kerül – lásd az új fajok felsorolásánál –, a magyar név viszont a Gozmány (1968) által adott marad. A fajnak újabb magyarországi példányai Uhrík-Mészáros gyűjtései óta sajnos nem ismeretesek.

Serrulacera gregella (Eversmann, 1844) – sztyepplakó karcsúmoly: Gozmány 1963, 1968, Szabóky & al. 2002. Nem önálló faj, hanem az *Insalebria (Serrulacera) serraticornella* (Zeller, 1839) nagyobb és kissé sötétebb változata. A helyesbítést már Gozmány (1985) elvégezte.

Asarta alpicolella (Zeller, 1839) – havasi karcsúmoly: Gozmány 1963, 1968. Téves névhasználat. A faj leírása (Gozmány 1963) az *aethiopella* (Duponchel, 1837) fajra vonatkozik s nem az *alpicolella*-ra, de Gozmány (1985) javító dolgozatában is hibás a helyesbítés, ugyanis az *alpicolella* is önálló faj, nem pedig az *aethiopella* szinonimja. Ez utóbbinak egyetlen, kétes eredetű (téves cédulázású?) példánya ismert Budapestről (1902.VIII.30. leg. Abafi-Aigner). Az *aethiopella* (Duponchel, 1837) kifejezetten az Alpok magasabb, sziklás lejtőinek állata; Pastorális (2012) törölte a magyar faunából.

Allophia combustella (Herrich-Schäffer, [1855]) – piztáciamoly: Gozmány 1963, 1968. Csak egy igen régi, bizonytalan eredetű kaposvári adata ismert. Magyarországon több évtizede nem gyűjtötték, tápnövényei sem teremnek nálunk. Pastorális & al. (2016) törölték faunánkból.

Phycita metzneri (Zeller, 1846) – vonalkás karcsúmoly: Gozmány 1963, 1968. Az MTM gyűjteményében ezen a néven őrzött példányok felülvizsgálata kimutatta, hogy azok az Agenjo (1962) által leírt *torrenti* faj egyedei (Pastorális & Slamka 2015). Ezért a *Ph. poteriella* (Zeller, 1846) = *metzneri* (Zeller, 1846) (lásd Plant C. W. & Slamka F. 2016) egyelőre törlődik a hazai faunából, helyére a *Phycita torrenti* Agenjo, 1962 név kerül – lásd az új fajok felsorolásánál is, de a magyar név marad a Gozmány (1968) által adott vonalkás karcsúmoly. A *torrenti* faj újabb példányairól nemrég Szabóky (2014) „spanyol karcsúmoly” magyar névvel közölt adatokat.

Hypochalcia rubiginella (Treitschke, 1832) – rozsdás karcsúmoly: Gozmány 1963, 1968. Nem önálló faj, csak az *ahenella* ([Denis & Schiffermüller], 1775) sötét változata.

Hypochalcia griseoanella Ragonot, 1887 – pusztai karcsúmoly: Gozmány 1963, 1968. Magyarországról bizonyító példány nem ismert (Gozmány 1963), megjelenéséről eddig közlemény nem jelent meg; Pastorális (2007) törölte faunánkból.

Zophodia convolutella ([Denis & Schiffermüller], 1775) – egresmoly: Gozmány 1963, 1968; a faj érvényes neve *Z. grossulariella* (Hübner, [1809]). Magyarországi előfordulásáról még nem jelent meg közlemény és bizonyító példány sem ismert (Gozmány 1963); Pastorális (2007) törölte faunánkból.

Pterothrixidia impurella (Duponchel, 1836) – budai karcsúmoly: Gozmány 1963, 1968. Nem önálló faj, csak a *P. rufella* (Duponchel, 1836) sötétebb változata. A helyesbítést lásd Gozmány (1985).

Heterographis eremita Gozmány, 1951 – buckajáró karcsúmoly: Gozmány 1963, 1968. Téves határozás. Az e néven közölt adatok az *Ancylosis (Staudingeria) deserticola* (Staudinger, 1870) fajra érvényesek; az *eremita*-t maga Gozmány (1985) törölte faunánkból. Meg kell jegyeznünk, hogy az „*eremita*” név nem a *deserticola* faj szinonimája – miként az a Szabóky & al. (2002) fajlistán szerepel –, hanem az *Ancylosis limoniella* Chrétien, 1911 faj junior szinonimja, amelynek elterjedési területe tőlünk messze keletre van („Sarepta” és Szíria) és nem éri el a Kárpát-medencét. A *deserticola* (Staudinger, 1870) fajnak publikált újabb hazai adatai az elmúlt évtizedekből nem ismeretesek.

Homoeosoma subalbatella (Mann, 1864) – őszi karcsúmoly: Gozmány 1963, 1968. Nem önálló faj, csak a *H. nimbella* (Duponchel, 1837) világosabb, őszi rajzásidejű változata (II. generáció?).

Scoparia manifestella (Herrich-Schäffer, [1848]) – hegyi mohailonca: Gozmány 1963, 1968 (a Szabóky & al. 2002 névjegyzékben havasi mohailonca magyar névvel). Az

irodalom szerint (Gozmány 1963) állítólag Tihanyban és Sopronban gyűjtötték, de a fajról évtizedek óta nincs előfordulási adatunk: Pastorális (2007) törölte.

Eudonia sudetica (Zeller, 1839) – karsú mohailonca: Gozmány 1963, 1968, Jablonkay 1972. Jóllehet Gozmány (1963) azt írja a faunafüzetben, hogy „Magyarországon a Középhegységben fordul elő”, bizonyító példányt nem találtunk; Pastorális (2010) törölte a hazai névjegyzékből.

Euschromius superbillus (Zeller, 1849) – díszes mozaikmoly: Gozmány 1963, 1968. Annak ellenére, hogy bizonyító példány nem állt rendelkezésre (Gozmány 1963), a szóban forgó fajlistán szerepeltetve volt (Gozmány 1968). Ezt a későbbi névjegyzékek (Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002) tovább vitték. Dél-európai faj, amely a jelenkori Magyarország területén még nem került elő, ezért Pastorális (2007) törölte a faunánkból. Fazekas (2011) az *Euschromius* nemről szóló dolgozatában a faj törlésének jogosságát megerősítette.

Ancylolomia disparalis Hübner [1825] – déli csőrösmoly: Gozmány 1963, 1968. Mindkét forrásmunkában „*disparella* HBN.”-ként találjuk, melyekbe egy XIX. század végi igen kétése soproni említés alapján került be, de bizonyító példány nincs. Pastorális (2007) törölte a magyar faunából. Nem kizárt, hogy a „*disparella*” néven ismertetett egykori soproni előfordulás a megtévesztésig hasonló és recens adatokkal is rendelkező *Ancylolomia tentaculella* (Hübner, [1796]) fajra vonatkozhatott (Fazekas & al., 2012).

Metaxmeste (Titanio) phrygialis (Hübner, [1796]) – havasi kormosmoly: Gozmány 1963, 1968. A fajnak csak egyetlen, kétése soproni előfordulása ismert (Gozmány (1963). Magashegyi (alpesi) faj, újabb adatáról évtizedek óta nincs tudomásunk; Pastorális & al. (2016) törölték a magyar faunából.

Loxostege (Boreophila) manualis (Geyer, [1828-1832]) – kékesszürke tűzmoly: Gozmány 1963, 1968 (a fajt újabban a *Loxostege* génuszba sorolták át). A faunafüzetben Gozmány (1963) Budapestről és a Dunántúlról (Középrigócról) jelzi előfordulását, igen ritka fajként. Újabb hazai adatáról évtizedek óta nincs információnk; Pastorális & al. (2016) törölték a magyar faunából.

Pyrausta ledereri (Staudinger, 1870) – magyar kormosmoly: Gozmány 1963, 1968. Csak egyetlen, a XIX. század közepén, Buda környékén gyűjtött példánya ismert Magyarországról, amely egyben a faj névadó egyede is. Az elmúlt 150 évben senki nem gyűjtötte hazánkban; Pastorális (2007) törölte.

Anania (Ebulea) testacealis (Zeller, 1847) – rozsdás tűzmoly: Gozmány 1963, 1968. A faunafüzetben Gozmány (1963) Budapestről említi, igen régi adatok alapján. A fajról az elmúlt évtizedekben újabb ismertetés nem látott napvilágot, ezért Pastorális & al. (2016) törölték a magyar faunából.

Achyra nudalis (Hübner, [1796]) – sziki tűzmoly: Gozmány 1963, 1968. A faunafüzetben Gozmány (1963) *A. interpunctalis* Hbn. néven említi Komárom-monostoról, mint igen ritka fajt. Egyedi példány, amely Velez Zsigmond gyűjteményéből maradt ránk, tehát feltehetően hamis cédulázásról lehet szó. A faj ismert elterjedése is erre utal: Dél-Európa, Észak- és Dél-Afrika, Nyugat-Ázsia. Ennek ellenére Gozmány (1968) a faunalistáján szerepelteti. Az előbbiekre tekintettel Pastorális & al. (2016) törölték a magyar faunából.

Udea institalis (Hübner, [1819]) – halvány tűzmoly: Gozmány 1963, 1968. A faunafüzetben Gozmány (1963) csak igen régi irodalmi forrásra hivatkozva említi, a Fazekas (1998) által közölt „Ungarn, coll. Kalchberg” (in coll. Nat.-hist. Mus. Wien) pedig a

történelmi Magyarország bármelyik területéről származhat, ezért szerinte nem vehető figyelembe. Jelenlegi országhatárainkon belülről nincs ismert bizonyító példány; Pastorális (2007) törölte a magyar faunából.

Udea inquinatalis (Lienis & Zeller, 1846) – hamuszürke tűzmoly: Gozmány 1963, 1968. A faunafüzetben Gozmány (1963) Budapestről említi ezt a holarktikus fajt, az adat hitelessége további vizsgálatot igényel. Gozmány (1963) nyomán szerepel a későbbi fajlistákon (Gozmány 1968, Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002), de a fajnak az elmúlt évtizedekben újabb adata nem látott napvilágot. Pastorális (2007) törölte a magyar faunából.

6. A magyar molylepke-fauna tényleges gyarapodása 1968 – 2018 között⁶

– *¹ a zárójel nélküli csillaggal és számmal jelölt fajokhoz e felsorolás után megjegyzést fűzünk.

– a zárójelbe helyezett csillagos sorszámmal jelölt fajokhoz tartozó kommentár (*¹ – *²⁶⁶) a „A Magyarországon előforduló molylepke-fajok névjegyzéke, 2018” című új fajlista végén lesznek megtalálhatók.

– a szögletes zárójelbe helyezett irodalmi sorszám téves információt tartalmaz.

MICROPTERIGIDAE – Aranyszárnyú-ősmolyfélék

Micropterix schaefferi Heath, 1975 (*¹) – ibolyás ősmoly – 100, 206, 208, INT²

ERIOCRANIIDAE – Ősmolyfélék

Heringocrania unimaculella (Zetterstedt, 1839) – egyfoltos ősmoly – 33

Eriocrania semipurpurella (Stephens, 1835) – nyírlakó ősmoly – 168

Eriocrania cicatricella (Zetterstedt, 1839) – aranyárga ősmoly – 31

HEPIALIDAE – Gyökérrágó ősllepkefélék

Triodia amasinus (Herrich-Schäffer, [1851]) – balkáni gyökérrágólepke – 101

Korscheltellus fusconebulosa (De Geer, 1778) – északi gyökérrágólepke – 17,

Pharmacis carna ([Denis & Schiffermüller], 1775) (*²) – pirosas gyökérrágólepke – 152

NEPTICULIDAE – Törpemolyfélék

Enteucha acetosae (Stainton, 1854) – mezeisóska-törpemoly – 121

Stigmella ulmiphaga (Priessecker, 1942) – szilaknázó törpemoly – 154, 210

Stigmella naturnella (Klimesch, 1936) – szőrösnyír-törpemoly – 206

Stigmella nivenburgensis (Priessecker, 1942) – fehérfüz-törpemoly – 154, 210

Stigmella benanderella (Wolff, 1955) – cinegefűz-törpemoly – 206

Stigmella magdalenae (Klimesch, 1950) – madárberkenye-törpemoly – 209

Stigmella dorsiguttella (Johansson, 1971) – foltos törpemoly – 121

---

⁶ Néhány kivételtől eltekintve minden fajhoz csak a magyar faunára első közlésének ide kapcsolódó irodalmi forrás sorszámát csatoljuk. Egyes fajokhoz az esetleges további kommentárok „A Magyarországon előforduló molylepke-fajok névjegyzéke, 2018” című fajlistában találhatók.

Stigmella eberhardi (Johansson, 1971) – tölgylevél-törpemoly – 154, 210
Stigmella roborella (Johansson, 1971) – hegyespotrohú törpemoly – 154, 210
Stigmella svenssoni (Johansson, 1971) – mocsártölgy-törpemoly – 154, 210
Stigmella szoecsiella (Borkowski, 1972) – magyar törpemoly – 154, 210
Stigmella zangherii (Klimesch, 1951) – rozsdásszárnyú törpemoly – 210
Glaucolepis melanoptera (Nieukerken & Puplesis, 1991) (*⁴) – sötét törpemoly – 129
Glaucolepis bleonella (Chrétien, 1904) – len-törpemoly – 194
Glaucolepis magna (Laštůvka & Laštůvka, 1997) – melegkedvelő törpemoly – 194
Trifurcula josefklimeschi Nieukerken, 1990 – Klimesch törpemolya – 131
Trifurcula beirnei Puplesis, 1984 – rekettye-törpemoly – 128
Trifurcula chamaecytisi Laštůvka & Laštůvka, 1994 – zanót-törpemoly – 119
Zimmermannia amani Svensson, 1966 – Aman törpemolya – 128
Zimmermannia atrifrontella (Stainton, 1851) – tölgykéreg-törpemoly – 127
Ectoedemia preisseckeri (Klimesch, 1941) – nyírlevélaknázó törpemoly – 154, 210
Ectoedemia gilvipennella Klimesch, 1946) – csertölgylevél-törpemoly – 206
Ectoedemia rufifrontella (Caradja, 1920)*¹ – molyhostölgy-törpemoly – 154, 210
Ectoedemia contorta Nieukerken, 1985 – szilrágó törpemoly – 127
Ectoedemia cerris (Zimmermann, 1944) – cserfarágó törpemoly – 199
Ectoedemia liechtensteini (Zimmermann, 1944) – cserlevél-törpemoly – 206
Ectoedemia spiraeae Gregor & Povolný, 1983 – gyöngy vessző-törpemoly – 209

HELIOZELIDAE – Fényesszárnyú-molylepkefélék

Antispila petryi Martini, 1898 (*⁵) – Petry fényesmolya – 211 (128a alapján!)
Heliozela sericiella (Haworth, 1828) – tölgyaknázó fényesmoly – 99
Coptodisca lucifluella (Clemens, 1860) – dióaknázó fényesmoly – 216, 184

ADELIDAE – Hosszúcsápú-törösmolyfélék

Nemophora oxsenheimerella (Hübner, [1813]) – jegenyefenyő-törösmoly – 18
Nemophora vioellus (Herrich-Schäffer in Stainton, 1851) – vastagsápú törösmoly – 164
Nemophora associatella (Zeller, 1839) – lucfenyő-törösmoly – 171

INCURVARIIDAE – Ércfényű-virágmolyfélék

Vespina slovaciella (Zagulajev & Tokár, 1990) – szlovák virágmoly – 175
Incurvaria koernerella (Zeller, 1839) (*⁷) – bükkös virágmoly – 75, 188
Phylloporia bistrigella (Haworth, 1828) (*⁸) – nyírlevél-virágmoly – 75, 188

PRODOXIDAE – Sárgás-virágmolyfélék

Lampronia fuscataella (Tengström, 1848)*² – nyírfalakó virágmoly – 153

PSYCHIDAE – Csőzsákos-molyfélék

Dahlica (Dahlica) lichenella (Linnaeus, 1761) (parth. f.) (*¹¹) – bükkös szűznemzőmoly – 75, 188
Dahlica (Dahlica) wockii (Heinemann, 1870) – Wocke csövesmolya – 126

Dahlica (Dahlica) sauteri (Hättenschwiler, 1977) – Sauter csövesmolya – 126
Dahlica (Brevantennia) herrmanni Weidlich, 1996 (*¹²) – Herrmann csövesmolya – 221
Bacotia claustralla (Bruand, 1845) (*¹³) – zuzmóevő zsákhordólepke – 100
Epichnopterix plumella ([Denis & Schiffermüller], 1775) (*¹⁴) – ólomszürke zsákhordó-
lepke – 100
Rebelia sapho (Millière, 1865) (*¹⁷) – selyemfényű zsákhordólepke – 170
Oiketicooides lutea (Staudinger, 1871) (*¹⁹) – sárgás zsákhordólepke – 111

TINEIDAE – Ruhamolyfélék

Myrmecozela ochraceella (Tengström, 1848) – hangyabolymoly – 158
Matratinea rufulicaput Sziráki & Szócs, 1990 – magyar fészekmoly – 204
Infurcitinea roesslerella (Heyden, 1865) – szürke zuzmómoly – 154
Agnathosia mendicella ([Denis & Schiffermüller], 1775) – taplómoly – 181
Morophaga morellus (Duponchel, 1838) – mediterrán óriásmoly – 32
Triaxomasia caprimulgella (Stainton, 1851)*³ (*²²) – kis gombamoly – 6
Pelecystola fraudulentella (Zeller, 1852) (*²³) – korhadéklakó foltosmoly – 199
Nemapogon koenigi Čapuše, 1967 (*²⁴) – fehérpettyes gombamoly – 200, INT²
Nemapogon gravosaellus G. Petersen, 1957 (*²⁵) – kövér gombamoly – 75, 188
Nemapogon fungivorella (Benander, 1939) – erdei gombamoly – 134
Nemapogon picarella (Clerck, 1759) – nagy gombamoly – 151
Nemapogon nigralbella (Zeller, 1839) – bükkfa-gombamoly – 162
Nemapogon falstriella (Bang-Haas, 1881) – északi gombamoly – 200
Haplotinea ditella (Pierce, Metcalfe & Diakonoff, 1938) (*²⁷) – avarlakó hulladékmoly –
75, 188
Cephimallota angusticostella (Zeller, 1839) (*²⁸) – rozsdás hulladékmoly – 29, 94, 107
Elatobia fuliginosella (Lienig & Zeller, 1846) (*²⁹) – fenyves korhadékmoly – 142
Tinea translucens Meyrick, 1917 – homályos ablakosmoly – 8
Tinea dubiella Stainton, 1859 (*³⁰) – gyapjúmoly – 142
Tinea steueri G. Petersen, 1966 – Steuer hulladékmolya – 32
Tinea columbariella Wocke, 1877 (*³³) – sárgásszürke fészekmoly – 100
Monopis neglecta Šumpich & Liška, 2011 (*³⁵) – cseh hulladékmoly – 89
Monopis weaverella (Scott, 1858) – foltos hulladékmoly – 206
Opogona sacchari (Bojer, 1856) (*³⁶) – banánmoly – 220
Wegneria panchalcella (Staudinger, 1871) – zöldfényű törmelékemoly – 217

BUCCULATRICIDAE – Szentakarós-bordásomolyfélék

Bucculatrix demaryella (Duponchel, 1840) – mogyorós bordásomoly – 154, 210
Bucculatrix argentisignella Herrich-Schäffer, [1855] – ezüstmintás bordásomoly – 193
Bucculatrix pannonica Deschka, 1982 – pannon bordásomoly – 187
Bucculatrix regaella Chrétien, 1907 (*³⁹) – déli bordásomoly – 187
Bucculatrix humiliella Herrich-Schäffer, [1855] – régensburgi bordásomoly – 89

GRACILLARIIDAE – Keskenyszárnyú-molylepkéfélék

- Parectopa robiniella* Clemens, 1863 – akáclevél-hólyagosmoly – 10, 161
Aristaea pavoniella (Zeller, 1847) – őszirózsa-hólyagosmoly – 181
Caloptilia honoratella (Rebel, 1914) – sárgafejű keskenymoly – 99, 100
Caloptilia populetorum (Zeller, 1839) – nyírfa-keskenymoly – 175
Caloptilia rufipennella (Hübner, [1796]) – juharlevél-keskenymoly – 206
Caloptilia azaleella (Brants, 1913) (*40) – hangarózsa-keskenymoly – 180
Caloptilia robustella Jäckh, 1972 – kerekfoltú keskenymoly – 8
Gracillaria loriolella (Frey, 1881) (*41) – északi keskenymoly – [206] 207
Calybites quadrisignella (Zeller, 1839) – bengeaknázó keskenymoly – 154, 210
Dialectica soffneri (Gregor & Povolný, 1965) – délvidéki hólyagosmoly – 106
Parornix tenella (Rebel, 1919) – sötétbarna keskenymoly – 99, 130, 144
Phyllonorycter lautella (Zeller, 1846) – hegyi sátorosmoly – 206
Phyllonorycter rajella (Linnaeus, 1758) – enyveséger-sátorosmoly – 206
Phyllonorycter leucographella (Zeller, 1850) – tűztövis-sátorosmoly – 40
Phyllonorycter scabiosella (Douglas, 1853) – ördög szem-sátorosmoly – 181
Phyllonorycter blancardella (Fabricius, 1781) – almalevélnéző sátorosmoly – 206
Phyllonorycter gerasimowi (M. Hering, 1930) – ékfoltos sátorosmoly – 125
Phyllonorycter millierella (Staudinger, 1871) – ostorfa-sátorosmoly – 214
Phyllonorycter apparella (Herrich-Schäffer, [1855]) – nyárfalevél-sátorosmoly – 206
Phyllonorycter joannisi (Le Marchand, 1936)*4 – koraijuhar-sátorosmoly – 194
Phyllonorycter issikii (Kumata, 1963) – hárslevél-sátorosmoly – 187
Phyllonorycter medicaginella (Gerasimov, 1930) – somkóró-sátorosmoly – 206
Phyllonorycter staintoniella (Nicelli, 1853)*5 – zanótlakó sátorosmoly – 206
Phyllonorycter eugregori A. & Z. Laštůvka, 2006 – közép-európai sátorosmoly – 194
Macrosaccus robiniella (Clemens, 1859) – akáclevél-sátorosmoly – 186
Triberta helianthemella (Herrich-Schäffer, 1860) – napvirág-sátorosmoly – 206
Cameraria ohridella Deschka & Dimić, 1986 – vadgesztenye-sátorosmoly – 167
Phyllocnistis vitegenella Clemens, 1859 – kígyóaknás szőlómoly – 22, 182

YPONOMEUTIDAE – Pókhálós-molyfélék

- Euhypnometia stannella* (Thunberg & Wenner, 1794) (*46) – varjúháj-pókhálós moly – 75, 188
Zelleria hepariella Stainton, 1849 – téglavörös pókhálós moly – 185
Kessleria saxifragae (Stainton, 1868) – kötőrőfű-pókhálós moly – 182
Cedestis subfasciella (Stephens, 1834)*6 – szürke fenyőtűmoly – 151
Ocnerostoma piniariella Zeller, 1847 – fényes fenyőtűmoly – 193
Ocnerostoma friesei Svensson, 1966 – szürkecsápú fenyőtűmoly – 185

YPSOLOPHIDAE – Íveltszárnyú-tarkamolyfélék

- Ypsolopha nemorella* (Linnaeus, 1758) – csíkos loncmoly – 178
Ypsolopha leuconotella (Snellen, 1884) – fehérfejű tarkamoly – 176
Ochsenheimeria capella Möschler, 1860 (*47) – keleti vaskosmoly – 75, 188

PLUTELLIDAE – Tarkamolyfélék

- Rhigognostis senilella* (Zetterstedt, 1839) – ikravirág-tarkamoly – 172
Rhigognostis incarnatella (Steudel, 1873) (*⁵⁰) – hagymarágó tarkamoly – 157
Eidophasia zukowskyi Amsel, 1938 (*⁵¹) – ritka tarkamoly – 158

GLYPHIPTERIGIDAE – Szakállasmolyfélék

- Glyphipterix pygmaeella* Rebel, 1896 (*⁵²) – sötét szakállasmoly – 75, 188
Digitivalva arnicella (Heyden, 1863) (*⁵³) – árnikarágó tarkamoly – 206
Digitivalva reticulella (Hübner, [1796]) (*⁵⁴) – szalmagyopár-tarkamoly – 75, 188
Digitivalva perlepidella (Stainton, 1849) (*⁵⁵) – látványos tarkamoly – 75, 188
Digitivalva pulicariae (Klimesch, 1956) – homályos tarkamoly – 206
Acrolepiopsis assectella (Zeller, 1839) – hagymavirág-tarkamoly (hagymamoly) – 206
Acrolepiopsis tauricella (Staudinger, 1871) (*⁵⁶) – fehérholtos tarkamoly – 206

ARGYRESTHIIDAE – Fémesmoly-félék

- Argyresthia praecocella* Zeller, 1839 – borókamagrágó aranymoly – 152
Argyresthia trifasciata Staudinger, 1871 – háromsávós boróka-ezüstmoly – 96
Argyresthia thuiella (Packard, 1871) – tujafűró ezüstmoly – 95
Argyresthia dilectella Zeller, 1847 – borókahajtás-aranymoly – 152
Argyresthia ivella (Haworth, 1828) – almarügyfűró aranymoly – 159
Argyresthia sorbiella (Treitschke, 1833) – madárbirs-aranymoly – 147
Argyresthia retinella Zeller, 1839 – nyírfahajtás-aranymoly – 152
Argyresthia semifusca (Haworth, 1828)*⁷ – májusfa-aranymoly – 157 [206]

LYONETHIDAE – Ezüstös fehérmolyfélék

- Lyonetia ledi* Wocke, 1859 (*⁵⁷) – tözegeper-ezüstmoly – 75, 188
Leucoptera genistae (M. Hering, 1933) – rekettyerágó fehérmoly – 124
Leucoptera lathyrioliella (Stainton, 1866) – angol fehérmoly – 89
Leucoptera aceris (Fuchs, 1903) – juharaknázó fehérmoly – 206

PRAYDIDAE – Rügymolyfélék

- Prays ruficeps* (Heinemann, 1854) – sötét kőrügmoly – 137
Prays citri (Millière, 1873) – citromrügymoly – 215

DOUGLASIIDAE – Legyezős-molyfélék

- Tinagma anchusella* (Benander, 1936) – atracél-legyezősmoly – 132

AUTOSTICHIDAE – Avarmolyfélék

- Oegoconia novimundi* (Busck, 1915) – újvilági avarmoly – 193
Oegoconia caradjai Popescu-Gorj & Căpușe, 1965 – fátyolos avarmoly – 137
Apatema apolausticum Gozmány, 1996 – rejtőző avarmoly – 193
Apatema whalleyi (Popescu-Gorj & Căpușe, 1965) – erdélyi avarmoly – 100

Symmoca signatella Herrich-Schäffer, [1854] – délvidéki avarmoly – 182

BLASTOBASIDAE – Avarevő-molyfélék

Blastobasis pannonica Šumpich & Liška, 2011 – pannon avarevőmoly – 89

Blastobasis glandulella (Riley, 1871) (*⁶²) – erdei avarevőmoly – 130, 137

Hypatopa segnella (Zeller, 1873) – hegyi avarmoly – 187

OEOPHORIDAE – Díszmolyfélék

Schiffermuelleria grandis (Desvignes, 1842) (*⁶³) – ékfoltos díszmoly – 158

Batia internella Jäckh, 1972*⁸ – apró díszmoly – 206

Dasycera krueperella Staudinger, 1871 – sárgafejű díszmoly – 169

Pleurota proteella Staudinger, 1880*⁹ (*⁶⁸) – imolarágó csíkosmoly – 165, 189

Aplota nigricans (Zeller, 1852) – szerecsen-díszmoly – 181

LYPUSIDAE – Erdei-díszmolyfélék

Lypusa tokari Elsner, Liška & Petrů, 2008 (*⁷⁰) – Tokár mórlepkéje – 44, 81, 193

Agnoea (Pseudatemelia) elsae (Svensson, 1982) – melegkedvelő díszmoly – 219

Anchinia cristalis (Scopoli, 1763) – ibolyaszín boroszlánmoly – 154

Anchinia laureolella Herrich-Schäffer, [1854] – henyeboroszlánmoly – 153

ELACHISTIDAE – Fűaknázó molyfélék

Perittia huemeri (Traugott-Olsen, 1990) – ritka fűaknázómoly – 168

Elachista kalki (Parenti, 1978) – fényes fűaknázómoly – 168

Elachista szocsi Parenti, 1978 – magyar fűaknázómoly – 212

Elachista gormella Nielsen & Traugott-Olsen, 1987 – skandináv fűaknázómoly – 194

Elachista agelensis Traugott-Olsen, 1996 – háromsávós fűaknázómoly – 93

Elachista unifasciella (Haworth, 1828) – egysávós fűaknázómoly – 130

Elachista obliquella Stainton, 1854*¹⁰ – Megerle fűaknázómolya – 206

Elachista fasciola Parenti, 1983 – homokháti fűaknázómoly – 175

Elachista metella Kaila, 2002 – fehérsávú fűaknázómoly – 175

Elachista liskai Kaila, 2011 – Liška fűaknázómolya – 218

Elachista spumella Caradja, 1920 – homoki fűaknázómoly – 154

Elachista festucicolella (Zeller, 1853)*¹¹ (*⁷⁵) – pusztaicsenkesz-fűaknázómoly – [169],
174

Elachista grandella Traugott-Olsen, 1992 – nagy fűaknázómoly – 33

Elachista triseriatella Stainton, 1854 (*⁷⁶) – hárompontosoros fűaknázómoly – 65, 175

Elachista elsabella Traugott-Olsen, 1988*¹² – mátrai fűaknázómoly – 174

Elachista tetragonella (Herrich-Schäffer, [1855]) – négy pettyes fűaknázómoly – 32

Elachista biatomella (Stainton, 1848) – deressámoly – 99, 130

Elachista martinii Hofmann, 1898 – törpesás-aknázómoly – 206

Elachista scirpi Stainton, 1887 – zsiókamoly – 100, 154

Elachista juliensis Frey, 1870 – szőrössámoly – 154, 210

Elachista occidentalis Frey, 1882 – nyugati fűaknázómoly – 32

Elachista morandinii Huemer & Kaila, 2002 – pilisi fűaknázómoly – 175
Elachista contaminatella (Zeller, 1847) – szálkaperjemoly – 100, 154
Elachista atricomella Stainton, 1849 – ebírmoly – 99, 130
Elachista diderichsiella Hering, 1889 – kunsági fűaknázómoly – 175
Elachista elegans Frey, 1859 (*79) – csinos fűaknázómoly – 8
Elachista luticomella Zeller, 1839 – sárgafejű fűaknázómoly – 206
Elachista albifrontella (Hübner, [1817]) – fehérfejű fűaknázómoly – 170
Elachista nobilella Zeller, 1839 – ezüstsávós fűaknázómoly – 32
Elachista herrichii Frey, 1859*13 – fényszerje-aknázómoly – 206
Elachista canapennella (Hübner, [1813])*14 – pázsitfűmoly – 99 + irodalom: 172, 298
Elachista freyerella (Hübner, [1825]) – kormos fűaknázómoly – 130
Elachista stabilella Stainton, 1858 – zabmoly – 206
Haplochrois albanica (Rebel, 1932) – délvidéki lándzsás moly – 143
Chrysoclista splendida Karsholt, 1997 – kétfoltos lándzsás moly – 113

DEPRESSARIIDAE – Laposmolyfélék

Semioscopis oculella (Thunberg & Wenner, 1794)*15 – nyírszövő laposmoly – 152
Agonopterix cluniana Huemer & Lvovsky, 2000 – osztrák laposmoly – 181
Agonopterix conterminella (Zeller, 1839) – fűz-laposmoly – 193
Agonopterix hypericella (Hübner, [1817]) – orbáncfűragó laposmoly – 185
Agonopterix putridella ([Denis & Schiffermüller], 1775) – kocsordfonó laposmoly – 99
Agonopterix subpropinquella (Stainton, 1849) (*85) – imolafűró laposmoly – 147
Agonopterix ferocella (Chrétien, 1910) – szamárkönyér-laposmoly – 35
Agonopterix senecionis (Nickerl, 1864) (*88) – aggófű-laposmoly – 154
Agonopterix selini (Heinemann, 1870) – nyúlkömény-laposmoly – 157
Agonopterix oinochroa (Turati, 1879) – kocsord-laposmoly – 152
Agonopterix hippomarathri (Nickerl, 1864) – gurgolya-laposmoly – 206
Agonopterix medelichensis Buchner, 2015 (*90) – mödlingi laposmoly – 33
Agonopterix bipunctosa (Curtis, 1850) – sötéteres laposmoly – 33
Agonopterix cervariella (Constant, 1884) – szarvaskocsord-laposmoly – 32
Depressaria pulcherrimella Stainton, 1849 – vadrépa-laposmoly – 154
Ethmia fumidella (Wocke, 1850) – korai feketemoly – 206
Ethmia candidella (Alphéraky, 1908) – őszi feketemoly – 206

COLEOPHORIDAE – Zsákhordómolyfélék (zsákosmolyok)

Coleophora longicornella Constant, 1893 – sziki zsákosmoly – 154, 210
Coleophora adjectella Herrich-Schäffer, 1861 – bozót lakó zsákosmoly – 89
Coleophora alnifoliae Barasch, 1934 – aranyfényű zsákosmoly – 82
Coleophora siccifolia Stainton, 1856 – hársfalevél-zsákosmoly – 206
Coleophora coracipennella (Hübner, [1796]) – kökény-zsákosmoly – 30
Coleophora spinella (Schrank, 1802) – galagonya-zsákosmoly – 32
Coleophora violacea (Ström, 1783) (*98) – lilafényű zsákosmoly – 193
Coleophora potentillae Elisha, 1885 – pimpó-zsákosmoly – 89

Coleophora albitarsella Zeller, 1849*¹⁶ – árvacsalánlakó zsákosmoly – 2, 5
Coleophora pulmonariella Ragonot, 1874 – tüdőfűrágó zsákosmoly – 154, 210
Coleophora frischella (Linnaeus, 1758)*¹⁷ – lóhere-zsákosmoly – 39
Coleophora ptarmicia Walsingham, 1910 – kenyérbélcickafark-zsákosmoly – 178
Coleophora striolatella Zeller, 1849 – hegyi zsákosmoly – 206
Coleophora uralensis Toll, 1961 – uráli zsákosmoly – 130, 137
Coleophora nigradorsella Amsel, 1935 – barnaszegélyes zsákosmoly – 36
Coleophora eurasiatica Baldizzone, 1989 (*¹⁰²) – eurázsiai zsákosmoly – 13, 30
Coleophora saturatella Stainton, 1850*¹⁸ – sávós zsákosmoly – 177
Coleophora sergiella Falkovitsh, 1979 – mátrai zsákosmoly – 174
Coleophora squamella Constant, 1885 – pikkelyes zsákosmoly – 134
Coleophora discordella Zeller, 1849 – bársonykerep-zsákosmoly – 206
Coleophora rectilineella Fischer von Röslerstamm, 1843 – hegyvidéki zsákosmoly – 182
Coleophora paramayrella Nel, 1993 – bronzfényű zsákosmoly – 39
Coleophora aleramica Baldizzone & Stübner, 2007 – lóhererágó zsákosmoly – 39
Coleophora variicornis Toll, 1952 (*¹⁰³) – cickafarklakó zsákosmoly – 39
Coleophora betulella Heinemann, 1877 – nyírlakó zsákosmoly – 37
Coleophora pyrrhulipennella Zeller, 1839 – európai zsákosmoly – 174
Coleophora didymella Chrétien, 1899 – imola-zsákosmoly – 34
Coleophora mareki Tabell & Baldizzone, 2014 – Marek zsákosmolya – 133
Coleophora dignella Toll, 1961*¹⁹ (*¹⁰⁴) – fehérszegélyes zsákosmoly – 179
Coleophora impaella Toll, 1961 – bélmegyeri zsákosmoly – 15, 193
Coleophora flaviella Mann, 1857 – sárga zsákosmoly – 12, 138
Coleophora pseudoditella Baldizzone & Patzak, 1983 – rétiószirózsa-zsákosmoly – 99
 130
Coleophora ononidella Millière, 1879 – iringó-zsákosmoly – 194
Coleophora hartigi Toll, 1944 – Hartig zsákosmolya – 177 193
Coleophora glaseri Toll, 1961 – Glaser zsákosmolya – 37
Coleophora supinella Ortner, 1949 – kopáros zsákosmoly – 181
Coleophora antennariella Herrich-Schäffer, 1861 – szittyólevél-zsákosmoly – 206
Coleophora adjunctella Hodgkinson, 1882 – szikiszittyó-zsákosmoly – 154, 210
Coleophora alticolella Zeller, 1849 – szittyótermés zsákosmoly – 142
Coleophora salinella Stainton, 1859 – sziksófű-zsákosmoly – 30
Coleophora obscenella Herrich-Schäffer, [1855]*²⁰ (*¹⁰⁵) – csillagőszirózsa-zsákosmoly –
 37
Coleophora magyarica Baldizzone, 1983 – pannon zsákosmoly – 11, 100
Coleophora subula (Falkovitsh, 1993) – ázsiai zsákosmoly – 188
Coleophora linosyris M. Hering, 1937 – aranyfürt-zsákosmoly – 154, 210
Coleophora asteris Mühlig, 1864 – őszirózsa-zsákosmoly – 206
Coleophora saxicolella (Duponchel, 1843) – labodarágó zsákosmoly – 144
Coleophora narbonensis Baldizzone, 1990 – vértesi zsákosmoly – 130, 137
Coleophora pseudolinosyris Kasy, 1979 – aranyfürtös zsákosmoly – 188
Coleophora proterella Wikström & Tabell, 2016 – aranyvessző-zsákosmoly – 34

Coleophora nomgona Falkovitsh, 1975 (*¹⁰⁶) – ezüstsávós zsákosmoly – 29
Coleophora corsicella Walsingham, 1898 – korzikai zsákosmoly – 100
Coleophora remizella Baldizzone, 1983 – déli zsákosmoly – 11, 100
Coleophora chrysanthemi Hofmann, 1869 – margaréta-zsákosmoly – 73
Coleophora lessinica Baldizzone, 1980 – dolomitlakó zsákosmoly – 193
Coleophora succursella Herrich-Schäffer, [1855] – nyugati zsákosmoly – 194
Coleophora kyffhusana Petry, 1898 – homoki fátyolvirág-zsákosmoly – 194
Coleophora thurneri Glaser, 1969 – Thurner zsákosmolya – 34
Coleophora frankii A. Schmidt, 1886 – sédkender-zsákosmoly – 11, 154, 210
Coleophora linosyridella Fuchs, 1880 – őszirózsás zsákosmoly – 178
Coleophora bornicensis Fuchs, 1886 – közép-európai zsákosmoly – 182
Coleophora albicans Zeller, 1849*²¹ – feketeürömlakó zsákosmoly – 100 142
Coleophora peisoniella Kasy, 1965 – szikiürmös zsákosmoly – 154, 210
Coleophora pseudorepentis Toll, 1960 – homokháti zsákosmoly – 8
Coleophora tyrrhaenica Amsel, 1951 – görög zsákosmoly – 100
Coleophora bucovinella Nemeş, 1968 (*¹⁰⁷) – délvidéki zsákosmoly – 37, 169
Coleophora nutantella Mühlig & Frey, 1857 – szegfűlakó zsákosmoly – 142
Coleophora graminicolella Heinemann, 1877 – pázsitfű-zsákosmoly – 189
Coleophora paripennella Zeller, 1839 (*¹⁰⁹) – egyszínű zsákosmoly – 190
Coleophora ucrainae Baldizzone & Patzak, 1991 (*¹¹⁰) – ukrainai zsákosmoly – 33

MOMPHIDAE – Lándzásszárnyú-molyfélék

Mompha conturbatella (Hübner, [1819]) (*¹¹¹) – riadt lándzsás moly – 116
Mompha lacteella (Stephens, 1834) – füzikelakó lándzsás moly – 17, 206
Mompha confusella Koster & Sinev, 1996 (*¹¹²) – bükki lándzsás moly – 80, 116, 189
Mompha subbistrigella (Haworth, 1828) – kétsávós lándzsás moly – 8
Mompha raschkiella (Zeller, 1839) – derécefűró lándzsás moly – 206

SCYTHRIDIDAE – Zöldmolyfélék

Scythris bengtssoni Patočka & Liška, 1989 – sziklagyepi zöldmoly – 169
Scythris fuscoaenea (Haworth, 1828) – napvirágszövő zöldmoly – 99
Scythris gozmanyi Passerin d'Entrèves, 1986 (*¹²⁰) – Gozmány zöldmolya – 132
Scythris picaepennis (Haworth, 1828) – túsárnyú zöldmoly – 99
Scythris subcinctella (Bruand, [1851]) (*¹²¹) – barnás zöldmoly – 130
Scythris bifissella (O. Hofmann, 1889) (*¹²²) – vértesi zöldmoly (sávós zöldmoly) – 138
Scythris pascuella (Zeller, 1855) (*¹²³) – réti zöldmoly – 20
Scythris hungaricella Rebel, 1917 – pannon zöldmoly – 131
Scythris palustris (Zeller, 1855) (*¹²⁵) – lápi zöldmoly – 20
Scythris apicistrigella (Staudinger, 1870) (*¹²⁷) – hegyesszárnyú zöldmoly – 111
Scythris knochella (Fabricius, 1794) (*¹²⁸) – Knoch zöldmolya – 111
Scythris punctivittella (O. Costa, 1836) (*¹²⁹) – pontosszárnyú zöldmoly – 111
Scythris sinensis (Felder & Rogenhofer, 1875) – aranyfarú zöldmoly – 192
Scythris buszkoi Baran, 2004 – ördögcérna-zöldmoly – 185

Scythris podoliensis Rebel, 1938 – lengyel zöldmoly – 20, 178
Episcythis triangulella (Ragonot, 1874) – mediterrán zöldmoly – 115

COSMOPTERIGIDAE – Tündérmolyfélék

Cosmopterix zieglereella (Hübner, [1810]) (*¹³¹) – komlóaknázó tündérmoly – 206
Cosmopterix lienigiella (Lienig & Zeller, 1846) – nádaknázó tündérmoly – 154, 210
Eteobalea anonymella (Riedl, 1965) – névtelen tündérmoly – 130
Eteobalea intermediella (Riedl, 1966) – tarka tündérmoly – 8

GELECHIIDAE – Sarlósajkú-molylepkefélék

Dactylotula altithermella (Walsingham, 1903) – fűragó sarlós moly – 173
Caulastrocecis pudicellus (Mann, 1861) – hegyi sarlós moly – 180
Megacraspedus lagopellus Herrich-Schäffer, 1860 (*¹³³) – szürke kopármoly – 75, 188
Megacraspedus balneariellus (Chrétien, 1907) – dunántúli kopármoly – 141
Aristotelia decoratella (Staudinger, 1879) – díszes sarlós moly – 26
Aristotelia subdecurtella (Stainton, 1859) – fűzényhajtás-sarlós moly – 164
Aristotelia calastomella (Christoph, 1872) – szikespusztai sarlós moly – 169
Isophrictis anthemidella (Wocke, 1871) (*¹³⁴) – margitvirág-sarlós moly – 17
Metzneria subflavella Englert, 1974 (*¹³⁵) – sárgás sarlós moly – 45, INT²
Metzneria intestinella (Mann, 1864) – délvidéki sarlós moly – 169
Psamathocrita sp. (*¹³⁸) – csontfehér sarlós moly – 42, [169, 188]
Monochroa rectifasciella Fuchs, 1902 – sziklagyepi sarlós moly – 27
Monochroa inflexella Svensson, 1992 – fekete lópímoly – 32
Monochroa simplicella (Lienig & Zeller, 1846) (*¹³⁹) – homokszínű lópímoly – 65, 175
Monochroa suffusella (Douglas, 1850) – gyapjúsás-lópímoly – 180
Monochroa moyses Uffen, 1991 – halványszegélyű lópímoly – 27
Monochroa sp. 1 (*¹⁴²) – 42, 138
Monochroa sp. 3 (*¹⁴³) – 42
Eulamprotes ochricapilla (Rebel, 1903) – esztramosi sarlós moly – 182
Eulamprotes plumbella (Heinemann, 1870) – ólomszínű sarlós moly – 174
Dirhinosisia cervinella (Eversmann, 1844) (*¹⁴⁴) – sárhegyi sarlós moly – 171
Gladiovalva aizpuruai Vives, 1990 (*¹⁴⁵) – sóska-sarlós moly – 42, 189, 191
Bryotropha patockai Elsner & Karsholt, 2003 (*¹⁴⁶) – aggteleki mohamoly – 43, 137
Bryotropha tachyptilella (Rebel, 1916) (*¹⁴⁷) – apró mohamoly – 30
Bryotropha galbanella (Zeller, 1839) (*¹⁴⁸) – északi mohamoly – 75, 188
Bryotropha basaltinella (Zeller, 1839) (*¹⁴⁹) – kövi mohamoly – 91
Bryotropha similis (Stainton, 1854) (*¹⁵⁰) – közönséges mohamoly – 114
Coleotechnites piceaella (Kearfott, 1903) – fenyőtű-borzasmoly – 100
Stenolechiodes pseudogemmellus Elsner, 1996 – molyhostölgyes sarlós moly – 169
Teleiodes wague (Nowicki, 1860) – szürke borzasmoly – 170
Teleiodes saltuum (Zeller, 1878) – fenyőlakó borzasmoly – 168
Teleiodes flavimaculella (Herrich-Schäffer, [1854]) – sárgafoltos borzasmoly – 137
Carpatolechchia aenigma (Sattler, 1983)*²² – háromsávós borzasmoly – 138, 149

Pseudotelphusa istrella (Mann, 1866) – ritka borzasmoly – 182
Gelechia senticetella (Staudinger, 1859) – borókalakó sarlósmoly – 157
Gelechia sororculella (Hübner, [1817]) – fehérkeretes sarlósmoly – 169
Gelechia cuneatella Douglas, 1852 – fehérfűz-sarlósmoly – 180
Mirificarma mulinella (Zeller, 1839) – seprőzanótvirág-sarlósmoly – 154
Chionodes ignorantella (Herrich-Schäffer, [1854]) (*¹⁵⁴) – skandináv örvösmoly – 100
Filatima ukrainica Piskunov, 1971 (*¹⁵⁵) – ukrainai sarlósmoly – 189
Neofriseria peliella (Treitschke, 1835) – sóskaszár-sarlósmoly – 32, 180
Athrips patockai (Povolný, 1979) – gyöngyvessző-sarlósmoly – 25
Athrips amoenella (Frey, 1882) – fehérsávú sarlósmoly – 193
Scrobipalpa smithi Povolný & Bradley, 1964 (*¹⁵⁷) – Smith sarlósmolya – 42, 189
Scrobipalpa reiprichi Povolný, 1984 – Reiprich sarlósmolya – 169
Scrobipalpa halonella (Herrich-Schäffer, [1854]) (*¹⁵⁸) – fehérüröm-sarlósmoly – 42
Scrobipalpa pauperella (Heinemann, 1870) (*¹⁵⁹) – egyszínű sarlósmoly – 138
Scrobipalpa arenbergeri Povolný, 1973 – Arenberger sarlósmolya – 193
Scrobipalpa gallicella (Constant, 1885) (*¹⁶¹) – francia sarlósmoly – 42
Scrobipalpula diffuella (Frey, 1870) – homályos sarlósmoly – 133
Tuta absoluta (Meyrick, 1917) – paradicsom-sarlósmoly – 97
Phthorimaea operculella (Zeller, 1873) (*¹⁶⁵) – burgonya-sarlósmoly – 86, 104
Caryocolum blandulella (Tutt, 1887) – apró csillaghúrmoly – 169
Caryocolum kroesmanniella (Herrich-Schäffer, [1854]) – csillaghúr-sarlósmoly – 182
Agonochaetia intermedia Sattler, 1968 – tiroli sarlósmoly – 197
Aproaerema (Syncopacma) wormiella (Wolff, 1958) (*¹⁷⁰) – kerep-övesmoly – 188
Aproaerema (Syncopacma) azosterella (Herrich-Schäffer, [1854])*²³ (*¹⁷¹) – csüdfű-övesmoly – 138
Aproaerema (Syncopacma) suecicella (Wolff, 1958) – selymesrekettye-övesmoly – 188
Iwaruna klimeschi Wolff, 1958 (*¹⁷⁴) – osztrák sarlósmoly – 130
Anarsia innoxia Gregersen & Karsholt, 2017 – csíkos sarlósmoly – 34
Anarsia eleagnella Kuznetsov, 1957 – olajfűz-sarlósmoly (olajfűzmoly) – 193
Dichomeris latipennella (Rebel, 1937) – őrségi sarlósmoly – 171, 174
Helcystogramma arulensis (Rebel, 1929) – ritka lópímoly – 137
Acompsia schmidtellus (Heyden, 1848) – aranysárga sarlósmoly – 32

ALUCITIDAE – Soktollúmolyfélék

Alucita palodactyla Zeller, 1847 – szicíliai soktollúmoly – 82

PTEROPHORIDAE – Tollasmolyfélék

Agdistis heydeni (Zeller, 1852) – Heyden egytollúmolya – 62
Agdistis tamaricis (Zeller, 1847) – tamariska-egytollúmoly – 68
Stenoptilia gratiolae Gibeaux & Nel, 1990 (*¹⁷⁷) – csikorgófü-tollasmoly – 58
Stenoptilia stigmatoides Sutter & Skyva, 1992 – kárpáti tollasmoly – 63
Stenoptilia plagiodactylus (Stainton, 1851) – osztrák tollasmoly – 56
Stenoptilia annadactyla Sutter, 1988 – vértesi tollasmoly – 58

Stenoptilia pneumonanthus (Büttner, 1880) – tárnics-tollasmoly – 68
Capperia fusca (O. Hofmann, 1898) – tisztessű-tollasmoly – 78
Stangeia siceliota (Zeller, 1847) – mediterrán tollasmoly – 71
Calyciphora albodactylus (Fabricius, 1794)*²⁴ – bábakalács-tollasmoly („csepeli tollasmoly”) – 72
Calyciphora nephelodactyla (Eversmann, 1844) – sötétszegélyű tollasmoly – 62, 72
Merrifieldia leucodactyla ([Denis & Schiffermüller], 1775) – barnacsápú tollasmoly – 47
Merrifieldia baliodactylus (Zeller, 1841) – kakukkfű-tollasmoly – 47
Merrifieldia malacodactylus (Zeller, 1847) – dunántúli tollasmoly – 46
Emmelina argoteles (Meyrick, 1922) (*¹⁸⁰) – kínai tollasmoly (illír tollasmoly) – 49, 100

EPERMENIIDAE – Íveltszárnyú-molyfélék

Epermenia falciformis (Haworth, 1828) – sárgás ívelt moly – 92

URODIDAE – Nyárfamolyfélék

Wockia asperipunctella (Bruand, 1850) – szürke nyárfamoly – 140

CHOREUTIDAE – Levélmolyfélék

Tebenna bjerkanarella (Thunberg & Borgstroem, 1784) – fészkesviráglakó levélmoly – 161

TORTRICIDAE – Sodrómolyfélék

Phtheochroa fulvicinctana (Constant, 1893) – vörösszalagos fűrómoly (sárgásfehér fűrómoly) – 100, 211
Phtheochroa annae Huemer, 1990 – erdei fűrómoly – 55
Cochylimorpha halophilana (Christoph, 1872) (*¹⁸⁶) – szikiüröm-fűrómoly – 25, 188
Cochylimorpha subwoliana (Danilevsky, 1962) – keleti fűrómoly – 218
Cochylimorpha alternana (Stephens, 1834) – homoki sárgamoly – 98
Phalonidia gilvicomana (Zeller, 1847) – sárgatövű fűrómoly – 168
Phalonidia curvistrigana (Stainton, 1859) – árnyéksávós fűrómoly – 67
Phalonidia udana (Guenée, 1845) – lizinka-fűrómoly – 84
Gynnidomorpha luridana (Gregson, 1870) – fakósárga fűrómoly – 65
Gynnidomorpha minimana (Caradja, 1916) – apró fűrómoly – 98
Gynnidomorpha alimana (Ragonot, 1883) – hídör-fűrómoly – 66
Eupoecilia sanguisorbana (Herrich-Schäffer, [1856]) – vérfű-fűrómoly – 23
Aethes dilucidana (Stephens, 1852) – apró sárgamoly – 98
Cochylidia heydeniana (Herrich-Schäffer, [1851])*²⁵ – aranyvessző-fűrómoly – 98
Cochylis flaviciliana (Westwood, 1854) – sárgarojtú fűrómoly – (56) 98
Cochylis atricapitana (Stephens, 1852)*²⁶ – aggófű-fűrómoly – 138
Falseuncaria degreyana (Mc. Lachlan, 1869) – útifű-fűrómoly – 98
Acleris laterana (Fabricius, 1794) – gyöngyvessző-levélmoly – 185
Acleris abietana (Hübner, [1822]) – jegenyefenyő-levélmoly – 193
Acleris emargana (Fabricius, 1775)*²⁷ – kivágottszegélyű levélmoly – 208

Acleris umbrana (Hübner, [1799])*²⁸ – sötétcsíkos levélmoly – 154
Acleris aspersana (Hübner, [1814–1817]) – vérfű-levélmoly – 175
Acleris shepherdana (Stephens, 1852) – ritka levélmoly – 154
Acleris lacordairana (Duponchel, 1836) – szilfa-levélmoly – 174
Eana derivana (La Harpe, 1858) – barackos sodrómoly – 202
Cnephasia stephensiana (Doubleday, 1849) – hegyaljai sodrómoly – 100
Cnephasia pumicana (Zeller, 1847) (*¹⁹⁰) – gabona-sodrómoly – 195
Cnephasia genitalana Pierce & Metcalfe, 1915 – homályos sodrómoly – 100, 201
Cnephasia oxyacanthana (Herrich-Schäffer, [1851]) – galagonya-sodrómoly – 201
Cnephasia ecullyana Réal, 1951 (*¹⁹¹) – déli sodrómoly – 201
Tosirips magyarus Razowski, 1987 – magyar sodrómoly – 77
Pandemis cinnamomeana (Treitschke, 1830) – fahéjszínű sodrómoly – 172
Cacoecimorpha pronubana (Hübner, [1799]) – szegfű-sodrómoly – 196
Clepsis rolandriana (Linnaeus, 1758) (*¹⁹⁴) – keleti sodrómoly – 75, 188
Clepsis consimilana (Hübner, [1817]) – fagyal-sodrómoly – 105
Isotrias stramentana (Guenée, 1845) – homoki sodrómoly – 35
Bactra suedana Bengtsson, 1989 – lápi szittyómoly – 27
Endothenia oblongana (Haworth, [1811])*²⁹ – fészkesvirág-tükrösmoly – 17, 100
Endothenia pullana (Haworth, [1811]) – szemfoltos tükrösmoly – 32
Endothenia ustulana (Haworth, [1811])*³⁰ – sötét tükrösmoly – 155
Endothenia ericetana (Humphreys & Westwood, 1845)*³¹ – menta-tükrösmoly – in press
Apotomis infida (Heinrich, 1926) – fehérfűz-tükrösmoly – 34
Apotomis sororculana (Zetterstedt, 1839)*³² – nyíres tükrösmoly – 147, 155
Hedya dimidiana (Clerck, 1759) – sárgásfoltú tükrösmoly – 17, 157
Celypha woodiana (Barrett, 1882) – fagyöngy-tükrösmoly – 168
Celypha aurofasciana (Haworth, [1811]) – moharágó tükrösmoly – 173
Phiaris obsoletana (Zetterstedt, 1839) (*²⁰⁰) – homályos tükrösmoly – 75, 188
Phiaris micana ([Denis & Schiffermüller], 1775) (*²⁰¹) – ezüstös tükrösmoly – 75, 188
Lobesia occidentis Falkovitsh, 1970 – sárkutyatej-tükrösmoly – 31
Ancylis subarcuana (Douglas, 1847) – cinegefűz-horgasmoly – 159
Ancylis selenana (Guenée, 1845)*³³ – sötét horgasmoly – 17
Spilonota laricana (Heinemann, 1863) – vörösfenyő-tükrösmoly – 154
Epinotia caprana (Fabricius, 1798) – kecskefűz-tükrösmoly – 191
Epinotia brunnichana (Linnaeus, 1767) – nagyfoltú tükrösmoly – 152
Epinotia cruciana (Linnaeus, 1761) (*²⁰⁸) – szeder-tükrösmoly – 153
Epinotia pygmaeana (Hübner, [1799]) – fenyveslakó tükrösmoly – 164
Epinotia nigristriana Budashkin & Zlatkov, 2011 – tölgyjáromoly – 182
Lepteucosma huebneriana Koçak, 1980*³⁴ – málnalevélsodró tükrösmoly – 153
Zeiraphera ratzeburgiana (Saxesen, 1840)*³⁵ – lucfenyő-tükrösmoly – 175
Pelochrista obscura Kuznetsov, 1978 – szikréti tükrösmoly – 33
Pelochrista griseolana (Zeller, 1847) – szemcsés tükrösmoly – 33
Eucosma fulvana (Stephens, 1834)*³⁶ (*²¹⁴) – vörhenyes tükrösmoly – (5?, 17?, 147?, 155?)

Eucosma flavispecula Kuznetsov, 1964 – imola-tükrösmoly – 174
Gypsonoma obraztsovi Amsel, 1959 – Obraztsov tükrösmolya – 193, INT²
Epiblema grandaevana (Lienig & Zeller, 1846) – acsalapu-tükrösmoly – 168
Notocelia rosaecolana (Doubleday, 1850)^{*37} – rózsalakó tükrösmoly – 197
Pseudococcyx posticana (Zetterstedt, 1839) – erdeifenyő-gyantamoly – 174
Retinia perangustana (Snellen, 1883) – vörösfenyő-gyantamoly – 25
Gravarmata margarotana (Heinemann, 1863) – márványos gyantamoly – 163
Rhyacionia hafneri (Rebel, 1937) – rácsos gyantamoly – 174
Corticivora piniana (Herrich-Schäffer, [1851]) – apró gyantamoly – 159, 160
Dichrorampha nigrobrunneana (Toll, 1942)^{*38} – sötétbarna gyökérfúrómoly – 32 [100]
Dichrorampha sedatana (Busck, 1906) – olívdzöld gyökérfúrómoly – 193
Dichrorampha cinerascens (Danilevsky, 1948) – szürkés gyökérfúrómoly – 107, 170
Dichrorampha senectana Guenée, 1845 (^{*220}) – szürke gyökérfúrómoly – 8
Dichrorampha baixerasana Trematerra, 1991 – gerescei gyökérfúrómoly – 136
Dichrorampha plumbagana (Treitschke, 1830) – ólomcsíkos gyökérfúrómoly – 194
Dichrorampha distinctana (Heinemann, 1863) (^{*223}) – választójeles gyökérfúrómoly – 75, 188
Cydia ilipulana (Walsingham, 1903) – spanyol tükrösmoly – 32
Cydia medicaginis (Kuznetsov, 1962) – lucerna-magrágómoly – 158
Cydia interscindana (Möschler, 1866) – boróka-tükrösmoly – 182
Cydia indivisa (Danilevsky, 1963) – vörösfenyő-tobozmoly – 185
Cydia grunertiana (Ratzeburg, 1868) – északi vörösfenyőmoly (északi tükrösmoly) – 174
Cydia millenniana (Adamczewski, 1967)^{*39} – vörösfenyő-gubacsmoly – [171], 194
Pammene ignorata Kuznetsov, 1968^{*40} – szil-tükrösmoly – 203
Pammene gallicolana (Lienig & Zeller, 1846) – francia gubacsmoly – 100
Pammene suspectana (Lienig & Zeller, 1846) – aprófoltos tükrösmoly – 30
Pammene obscurana (Stephens, 1834) – szürkés gubacsmoly – 30
Pammene amygdalana (Duponchel, 1842) – aranyos gubacsmoly – 8

SESIIDAE – Szitkárfélek

Microsphecia (Tinithia) brosiiformis (Hübner, [1813])^{*41} (^{*233}) – folyófü szitkár – [1], 76
Sesia melanocephala Dalman, 1816 (^{*234}) – rezgőnyár szitkár – 118, 122
Paranthrene insolita polonica Schnaider, 1939^{*42} – tölgyfa bögölyszitkár – 172
Synanthedon scoliaeformis (Borkhausen, 1789) – nyírfa szitkár – 79
Synanthedon flaviventris (Staudinger, 1883) (^{*235}) – sárgahasú szitkár – 88, 188
Synanthedon melliniformis (Laspeyres, 1801) – déli szitkár – 118
Synanthedon spuleri (Fuchs, 1908) – Spuler szitkára – 118
Synanthedon loranthei (Kralíček, 1966) – fakínszitkár – 118
Bembecia albanensis (Rebel, 1918) – albán szitkár – 118
Bembecia scopigera (Scopoli, 1763) – baltacím szitkár (zanótszitkár) – 155
Bembecia puella Laštůvka, 1989 – csüdfü szitkár – 122
Chamaesphesia anatolica Schwingenschuss, 1938 (^{*236}) – török szitkár – 75, 188

Chamaesphecia dumonti Le Cerf, 1922^{*43} – Dumont szitkára (= *similis* Laštůvka, 1983) – 118

Chamaesphecia crassicornis Bartel, 1912 (^{*238}) – tülkös szitkár – 122

Chamaesphecia tenthrediniformis ([Denis & Schiffermüller], 1775) – légy szitkár – 118

LIMACODIDAE – Csigalepkéfélék

Acharia stimulea (Clemens, 1860) (^{*239}) – amerikai csigalepke – 102

ZYGAENIDAE – Csüngőlepkefélék

Jordanita fazekasi Efetov, 1998 (^{*240}) – Fazekas fémlepkéje – 41

PYRALIDAE – Fényiloncák

Elegia fallax (Staudinger, 1881)^{*44} – füstös karcsúmoly – 153

Delplanqueia inscriptella (Duponchel, 1836) – vörhenyes kakukkfű-karcsúmoly – 34

Pempeliella bulgarica Slamka & Plant, 2016 (^{*242}) – zsákszövő karcsúmoly – 150

Dioryctria schuetzeella Fuchs, 1899^{*45} – lucfenyő-karcsúmoly – 53, 61

Phycita torrenti Agenjo, 1962 (^{*244}) – vonalkás karcsúmoly (spanyol karcsúmoly) – 146, 182

Apomyelois bistratella (Hulst, 1887) (^{*247}) – nyírfalakó karcsúmoly – 168

Eurhodope cirrigerella (Zincken, 1818) – zörgőszárnyú karcsúmoly – 161

Ancylosis roscidella (Eversmann, 1844) – dolomitlakó karcsúmoly – 73

Ancylosis albidella Ragonot, 1888 – balkáni karcsúmoly – 168

Phycitodes saxicola (Vaughan, 1870) – délvidéki karcsúmoly – 138

Cadra figulilella (Gregson, 1871) – kis gyümölcsmoly – 53, 61

Hypotropa unipunctella Ragonot, 1888 – sztyeppréti karcsúmoly – 148

CRAMBIDAE – Fűgyökérrágó molyfélék

Scoparia conicella (La Harpe, 1863) (^{*253}) – szürkés mohailonca – 70

Chilo suppressalis (Walker, 1863) – egyszínű nádfúrómoly – 197

Pseudobissetia terrestrellus (Christoph, 1885) – kukorica-fúrómoly – 90

Crambus ericella (Hübner, [1813]) – fenyéres fűgyökérmoly – 151

Crambus hamella (Thunberg, 1794) – uzsai fűgyökérmoly – 168

Agriphila brioniellus (Zerny, 1914) – hegyi fűgyökérmoly – 54, 55

Agriphila tolli (Bleszyński, 1952) – síksági fűgyökérmoly – 50

Catoptria myella (Hübner, [1796]) – alpesi fűgyökérmoly – 53, 61

Ancylolomia tentaculella (Hübner, [1796]) – olasz csőrösmoly – 89

Ephelis (Phlyctaenodes) cruentalis (Geyer, 1832) (^{*258}) – ázsiai tűzmoly – 153

Hellula undalis (Fabricius, 1781) (^{*259}) – zegzugos tűzmoly – 143

Ecpyrrhorrhoe diffusalis (Guenée, 1854) – villányi tűzmoly – 152

Udea lutealis (Hübner, [1809]) – sárgás tűzmoly – 153

Cydalima perspectalis (Walker, 1859) – puszpáng-tűzmoly – 148

Duponchelia fovealis Zeller, 1847 (^{*267}) – pontusi tűzmoly – 166

Spoladea recurvalis (Fabricius, 1775) (^{*268}) – trópusi tűzmoly – 185

Hodebertia testalis (Fabricius, 1794) – selyemkóró-tüzmoly – 123

7. Megjegyzések egyes faunára új fajokhoz

- *¹ *Ectoedemia rufifrontella* (Caradja, 1920) – a fajt faunára újként Szabóky (1981b) és Szócs (1977) is még *nigrosparsella* Klimesch, 1940 néven ismertette.
- *² *Lampronia fuscataella* (Tengström, 1848) – a fajt faunára újként Szabóky (1985) még *tenuicornis* Stainton, 1854 néven adta közre. Újabb adatai az óta nem ismeretesek.
- *³ *Triaxomasia caprimulgella* (Stainton, 1851) – a fajt Gozmány (1965) Ócsáról közölte (a bizonyító példány meg van az MTM gyűjteményében), a szóban forgó fajjegyzékből csupán kimaradt – lásd az új fajlista 22. számú megjegyzését is.
- *⁴ *Phyllonorycter joannisi* (Le Marchand, 1936) – faunára új fajként még *platanoidella* (Joannis, 1920) néven ismertette Szabóky, Tokár & Pastorális 2007.
- *⁵ *Phyllonorycter staintoniella* (Nicelli, 1853) – faunára új fajként Szócs (1973) még *desertella* (Gregor & Povolný, 1949) néven közölte.
- *⁶ *Cedestis subfasciella* (Stephens, 1834) – faunára újként Szabóky (1978) még *farinatella* (Duponchel, 1840) néven közölte.
- *⁷ *Argyresthia semifusca* (Haworth, 1828) – a fajt Szócs (1973) *spiniella*-ként közölte; téves határozás volt, lásd Szabóky (1984) közleményét. Így ez utóbbi cikk által közölt előfordulás az első hiteles adata a *semifusca* fajnak Magyarországon (Szabóky 1984).
- *⁸ *Batia internella* Jäckh, 1972 – a magyar fauna új tagjaként Szócs (1973) számos helyről ismertette. Úgy tűnik, jóval gyakoribb, mint a *lambdella* (Donovan, 1793). A *Batia* fajok neveinél az anomáliák tisztázását lásd a törölt fajok fejezetnél.
- *⁹ *Pleurota proteella* Staudinger, 1880 – a faj a hazai publikációkban évtizedekig tévesen *P. brevispinella* (Zeller, 1847) néven került közlésre – lásd a törölt fajoknál, a közelmúlt fajlistáin (Pastorális 2007... – 2012) pedig *malatya* Back, 1973 néven szerepelt. Irodalmunkban *malatya*-ként először Szabóky (1994) Vértes-hegységről írt dolgozatában van említve.
- *¹⁰ *Elachista obliquella* Stainton, 1854) – faunára újként Szócs (1973) még *megerlella* (Hübner, [1810]) néven adta közre.
- *¹¹ *Elachista festucicolella* (Zeller, 1853) – a faj szerepelt a szóban forgó névjegyzékben (Gozmány 1968), de téves határozás miatt később törlésre került (Gozmány 1985). Azóta viszont előkerült. Pastorális gyűjtési adatait faunára újként először *klimeschi* Parenti, 1981 néven közölte Szabóky (1998) – lásd a faunára törölt új fajoknál, majd *festucicolella* néven szintén ő (2004) ugyancsak új fajként. A *festucicolella*-ról újabb előfordulási adat eddig csak Fazekas & Schreurs (2014) által ismert Dombóvárról.
- *¹² *Elachista elsabella* Traugott-Olsen, 1988 – faunára újként Szabóky (2004) még *E. svenssoni* Traugott-Olsen, 1988 néven közölte.
- *¹³ *Elachista herrichii* Frey, 1859 – faunára új fajként Szócs (1973) még *Elachista reuttiana* Frey, 1859 néven közölte.
- *¹⁴ *Elachista canapennella* (Hübner, [1813]) – faunára újként Gozmány (1985) még *E. pulchella* (Haworth, 1828) közölte.

- *¹⁵ *Semioscopis oculella* (Thunberg & Wenner, 1794) – a fajt faunára újként Szabóky (1980) még *anella* (Hübner, 1796) néven közölte. Újabb példányai eddig csak az Őrségből (Szabóky 1995) és Bakonybélről ismertek (Szabóky 2011).
- *¹⁶ *Coleophora albitarsella* Zeller, 1849 – Gozmány (1956) Kaposvárról és a Velencei tó környékéről közölte, a szóban forgó fajjegyzékből (Gozmány 1968) csupán kimaradt. Újabb adatai az ország több pontjáról ismeretesek.
- *¹⁷ *Coleophora frischella* (Linnaeus, 1758) – a fajjal kapcsolatos nevezéktani anomáliák feloldását lásd Buschmann F., Richter Ig. & Pastorális G. 2014 dolgozatában (itt a 32, az új magyar névjegyzékben a 320. számú irodalom).
- *¹⁸ *Coleophora saturatella* Stainton, 1850 – a fajt ezen a néven Szabóky (2009) közölte először a Pécsely lepkéiről írott dolgozatában. Ez is egyike a faunafüzetben (Gozmány 1956) és a régi fajjegyzékben (Gozmány 1968) több rokon fajnál is tapasztalható tévesen megadott fajneveknek. Ugyanis a *saturatella* egyik munkában sem szerepel (később sem!), a faj leírását viszont a „*bilineatella* Z.” névnél találjuk meg Uzsárol említve (p. 86); a bizonyító példányok az MTM gyűjteményében meg vannak (Buschmann & Richter Ig. 2016). Ugyanakkor a *bilineatella* Zeller, 1849 név valójában a következő lapon (p. 88) szereplő *perserenella* Rebel, 1919 néven közölt faj érvényes neve. Erre azonban Gozmány (1985) a helyesbítő dolgozatában nem tért ki, mert ez így bizonyára még nem volt tudott. A *Coleophora saturatella* tehát ennyiben „új” a magyar faunára.
- *¹⁹ *Coleophora dignella* Toll, 1961 – A faj első említése *dignella* néven Szabóky (2011) tollából látott napvilágot. Szintén az előbb említett, a faunafüzetben (Gozmány 1956) és a régi fajjegyzékben (Gozmány 1968) is tévesen megadott fajnevek egyike. A *dignella* fajjal kapcsolatos megjegyzéseket lásd a törölt fajoknál a *crocinella* névnél és az új magyar fajjegyzékben a 104. sorszám alatt, illetőleg Buschmann & al. (2014) dolgozatában. Az ezredforduló utáni névjegyzékekben (Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002) még *kasyi* Toll, 1961 – utóbbiban „bugaci zsákosmoly” magyar néven – szerepel.
- *²⁰ *Coleophora obscenella* Herrich-Schäffer, [1855] – lásd a törölt fajok között a *virgaureae* fajnál írottakat és az új magyar névjegyzékben a 105. sorszám alatti megjegyzést, valamint Buschmann & Ig. Richter 2015.
- *²¹ *Coleophora albicans* Zeller, 1849 – faunára újként *artemisiella* Scott, 1861 néven Gozmány & Szabóky (1986) közölte a Kiskunsági Nemzeti Parkból, Fülöpházáról. Petrich (1988) még szintén *artemisiella* néven adta közre. Az *albicans* az óta az ország számos részéről ismertté vált (Buschmann & Richter Ig. 2015).
- *²² *Carpatolechia aenigma* (Sattler, 1983) – bár Sattler (1983) konkrét magyarországi adatokat is említ a faj leírásakor (Ungarn, Kecskemét–Nagynyír, 1914.VIII.1., 1915.V.19., leg. Predota), a több mint száz évvel ezelőtti adatok irodalma helyett mi itt a recens közlést vesszük figyelembe: Pastorális & Szeőke 2011 (Csákberény, 2000.V.5. leg. & coll. Jan Liška).
- *²³ *Aproaerema (Syncopacma) azosterella* (Herrich-Schäffer, [1854]) – a faunafüzetben Gozmány (1958) önálló fajként, a szóban forgó névjegyzékben (Gozmány 1968), viszont az *albifrontella* Hein. szinonimájaként közölte. Újabban ismét valid faj rangjára emelték (Bidzilya & Karsholt 2013). A közelmúlt gyűjtési eredményeiből ivarszervi vizsgálattal meghatározott egyedek Örkényről és a Vértesből ismeretesek (Pastorális &

Szeőke 2011), így visszakerült nyilvántartásunkba – lásd még az új magyar névjegyzék 171. számú megjegyzését.

– *²⁴ *Calyciphora albodactylus* (Fabricius, 1794) – a fajt Gozmány (1963) a faunafüzetben *xanthodactyla* Tr. néven ismertette *xerodactyla* Z. szinonimmal: téves interpretálás volt. A „*xanthodactylus* auct. = *xerodactylus* Zeller 1841” faj helyes neve *albodactylus* (Fabricius, 1794) = *xerodactylus* Zeller, 1841, a *xanthodactyla* (Treitschke, 1833) név pedig a *klimeschi* Kasy, 1960 néven közölt faj érvényes neve. Ez a pontosítás bizonyára csak a jóval későbbi években történhetett, mert a régi fajjegyzékben (Gozmány 1968) az *albodactylus* (Fabricius, 1794) név nem szerepel és Gozmány a helyesbítő dolgozatában sem tért ki a változásra (Gozmány 1985). A szóban forgó fajok helyes megnevezése, jellemzése és hazai elterjedése Fazekas (2000) munkájában került bemutatásra. Erre azonban Szabóky & al (2002) aligha voltak figyelemmel, mert az *albodactyla* fajt a kissé megtévesztő „csepeli tollasmoly” magyar névvel tüntették fel listájukban és ekként találjuk a legutóbbi fajjegyzékekben is (Pastorális 2012, Pastorális & al. 2016). Mivel az *albodactylus* olyan helyeken is előfordul, ahol tápnövényei közül a hangyabogáncs (*Jurinea mollis*) nem terem, egyéb tápnövényei közül pedig a bábakalács általánosan elterjedt országunkban, a magyar nevét bábakalács-tollasmolyra módosítjuk.

– *²⁵ *Cochylidia heydeniana* (Herrich-Schäffer, [1851]) – a régi listán (Gozmány 1968) még a *C. subroseana* szinonimjaként szerepelt; téves. A *Cochylidia heydeniana* (Herrich-Schäffer, 1851) önálló faj, lásd Gozmány 1971, Razowski 2001, 2002.

– *²⁶ *Cochylis atricapitana* (Stephens, 1852) – a faj faunára újként közlésével a rendelkezésünkre álló hazai irodalomban nem talákoztunk. Bizonyított magyarországi előfordulásáról csak Pastorális & Szeőke (2011) tanulmánya révén van tudomásunk (Csákbéreny, Bucka-hegy). Új hazai adatai egyelőre nem ismeretesek.

– *²⁷ *Acleris emargana* (Fabricius, 1775) – Gozmány (1968) fajlistáján nem szerepel, faunára újként nem közölte senki. A faj nevével először Szöcs (1975) Mátra hegységi dolgozatában lehet találkozni, melyben közli a konkrét adatokat is: a példányok meg vannak az MTM. gyűjteményében. Egyébként kevés helyről ismert ritka faj.

– *²⁸ *Acleris umbrana* (Hübner, [1799]) – a fajt Szabóky (1981b) „*umbrosana* Hbn.”-ként közölte; elírás.

– *²⁹ *Endothenia oblongana* (Haworth, [1811]) – Gozmány (1968) fajlistáján a *gentianaana* szinonimjaként szerepelt, az óta önálló faji rangra emelték. A két fajt egymástól elkülöníteni csak ivarszervi vizsgálattal lehet. Balogh (1967) és Gozmány & Szabóky (1986) közlésén kívül egyéb publikált előfordulási adata nem ismert hazánkból.

– *³⁰ *Endothenia ustulana* (Haworth, [1811]) – Gozmány (1968) fajlistáján nem szerepel, faunára újként senki nem közölte. A fajt *carbonana* Dbl. (Doubleday, 1849) néven Szabóky (1982a) említi először a Bakony hegység kutatásának addigi eredményeit összefoglaló munkájában, majd a Bükkből (Ács & Szabóky 1993), de csak a hegységre újként. Egyéb hazai előfordulási adata nem ismert.

– *³¹ *Endothenia ericetana* (Humphreys & Westwood, 1845) – a faj csak nem rég került elő hazánkban, a róla szóló ismertetés nyomtatásban van.

– *³² *Apotomis sororculana* (Zetterstedt, 1839) – Gozmány (1968) fajlistáján nem szerepel, faunára újként senki nem közölte. A faj nevével előbb Ronkay & Szabóky (1981) Zemplén hegységi, majd Szabóky Bakony hegységi és a barcsi borókás molylepke

faunáját ismertető dolgozatában lehet találkozni (Szabóky 1982, 1983). Egyéb publikált hazai előfordulási adata nem ismert.

– *³³ *Ancylis selenana* (Guenée, 1845) – Gozmány (1968) fajlistáján nem szerepel, faunára újként senki nem közölte. A faj neve már Balogh (1967) Bükk hegységi, majd Ronkay & Szabóky (1981) Zemplén hegységi dolgozatában is felbukkan, egyébként országosan elterjedt, de nem gyakori faj.

– *³⁴ *Lepteucosma huebneriana* Koçak, 1980 – a fajt faunára újként Szabóky (1981a) még *Epinotia ustulana* (Hübner, 1813) néven ismertette.

– *³⁵ *Zeiraphera ratzeburgiana* (Saxesen, 1840) – Gozmány (1968) faunalistáján *bimaculana* (Schläger, 1848) és rozsdástövű tükrösmoly magyar néven szerepelt, téves határozás és bizonyító példány hiánya miatt azonban Szabóky & al. (2002) törölték. Később Szabóky (2005) a Bükk hegységben Répáshután gyűjtötte, így visszakerült faunánkba. Az óta a Mátrából is ismertté vált.

– *³⁶ *Eucosma fulvana* Stephens, 1834 – Gozmány (1968) még önálló fajként jelezte listáján, később visszaminősítették az *Eucosma hohenwartiana* ([Denis & Schiffermüller], 1775) faj szinonimjává. Agassiz & Langmaid (2004) emelték ismét valid faj rangjára. A *fulvana*-t a *hohenwartiana* – *cana* fajoktól biztonsággal elhatárolni csak ivarszervi vizsgálattal lehet, ezért a régi „*fulvana*” közlések bizonytalanok, lásd még az új országos névjegyzék (Pastorális & Buschmann 2018) 214. pontját is.

– *³⁷ *Notocelia rosaecolana* (Doubleday, 1850) – a faj neve Pastorális (2000) Vértes hegységi dolgozatában bukkan fel először, de nem jelezte faunára újként. Ezt Szeőke (2006) tette meg. A szerző munkájában kiemeli, hogy a *roseocolana* és a *trimaculana* fajok csak ivarszervi vizsgálattal választhatók el egymástól.

– *³⁸ *Dichrorampha nigrobrunneana* (Toll, 1942) – a faj hazai előfordulását Gozmány & Szabóky (1986) említették Ócsáról, de bizonyító példány nincs. Ezért Buschmann & al. (2011) faunára újként ismertették.

– *³⁹ *Cydia millenniana* (Adamczewski, 1967) – a fajt Szabóky (2001) még *C. zebeana* (Ratzeburg, 1840) néven ismertette, a példány valójában a *C. milleniana* (Adamczewski, 1967) faj egyede s így faunánkra új volt (Szabóky & al. 2007). Szabóky kutatásai révén az óta a *milleniana* az ország több helyéről ismertté vált.

– *⁴⁰ *Pammene ignorata* Kuznetsov, 1968 – a fajt Sziráki (1985) mint a magyar és közép-európai fauna új tagját ismertette, Szabóky (2004) szintén faunára újként közölte. Csak ivarszervi vizsgálattal választható el a rokon *C. gallicolana* (Lienig & Zeller, 1846) fajtól, lásd Sziráki 1985, Razowski 2001, 2003.

– *⁴¹ *Microsphecia brosisiformis* (Hübner, [1813]) – a fajjal kapcsolatos ismertetést lásd a törölt fajoknál a *Microsphecia tineiformis* (Esper, 1789) fajnál.

– *⁴² *Paranthrene insolitus* Le Cerf, 1914 – a fajt a Laštůvka fivérek (Aleš & Zdeněk Laštůvka 1995) már jelezték Magyarországról, de a pontos adat nem ismert. Ezért Szabóky (2002) faunára újként közölte.

– *⁴³ *Chamaesphecia dumonti* Le Cerf, 1922 – a faj magyarországi előfordulásáról a Laštůvka fivérek MTM-i revíziós munkája során derült fény (a példányok tévesen *annelata* (Zeller, 1847) fajként voltak besorolva), és még *similis* Laštůvka, 1983 néven közölték a helyesbített adatokat (A. & Z. Laštůvka 1987).

*⁴⁴ *Elegia fallax* (Staudinger, 1881) – a fajt faunára újként Szabóky (1981a) még *atri-fasciella* néven közölte.

– *⁴⁵ *Dioryctria schuetzeella* Fuchs, 1899 – a faj első magyarországi adatát Fazekas adta közre előbb német, majd magyar nyelven (Fazekas 1992c). Egyéb *schuetzeella* adatról eddig nincs tudomásunk.

8. Az 1968-as fajlista után a magyar faunára újként közölt, de itt kihagyott vagy törölt fajok

8.1. Szócs József 1973-ban 88 faunára új fajt közölt dolgozatában. Ezek közül számos faj neve szerepelt már az 1968-as faunalistán is. Ennek egyik oka az, hogy a listára (Gozmány 1968) beillesztett alábbi fajok adatai már rendelkezésére álltak a két egymás mellett dolgozó kutatónak, így mód nyílt azoknak magyar nevet adni. Ezek nem törlések, de nem is sorolhatók az 1968 utáni faunára új fajok közé, a teljesség érdekében viszont szükséges a megemlékezésük.

Stigmella (*Nepticula*) *cotoneastri* auct., nec Sorhagen, 1922, sensu Klimesch, 1948. A faj érvényes neve *oxyacanthella* (Stainton, 1854) – ibolyavörös törpemoly: lásd Gozmány 1968.

Stigmella (*Nepticula*) *serella* (Stainton, 1888) (nincs magyar neve). A faj érvényes neve *poterii* (Stainton, 1858), de szerepel Gozmány (1968) fajlistán *geminella* (Frey, 1870) – arany-sávós törpemoly néven, amely ma szintén csak a *poterii* szinonimja.

Proutia (*Bruandia*) *comitella* (Bruand, 1853) – fenyveslakó zsákhordólepke: lásd Gozmány 1968.

Bucculatrix noltei Petry, 1912 – feketeüröm-bordásmoly: lásd Gozmány 1968.

Bucculatrix benacicolella Hartig, 1937 – selymes bordásmoly: lásd Gozmány 1968.

Bucculatrix cantabricella Chrétien, 1898 – szulákrágó bordásmoly: lásd Gozmány 1968.

Bucculatrix cristatella (Zeller, 1839) – cickafark-bordásmoly: lásd Gozmány 1968.

Caloptilia falconipennella (Hübner, [1813]) – égergöngyölő keskenymoly: *oneratella* (Zeller, 1847) néven szerepel Gozmány (1968) fajlistáján.

Phyllonorycter (*Lithocolletis*) *distentella* (Zeller, 1846) – tölgyfa-sátorosmoly: lásd Gozmány 1968.

Phyllonorycter (*Lithocolletis*) *insignitella* (Zeller, 1846) – lóhere-sátorosmoly: lásd Gozmány 1968.

Phyllonorycter (*Lithocolletis*) *cavella* (Zeller, 1846) – szőrösnyír-sátorosmoly: lásd Gozmány 1968.

Phyllonorycter (*Lithocolletis*) *viminetella* (Sircom, 1848). A faj érvényes neve *salic-tella* (Zeller, 1846); ezen és fűzligeti sátorosmoly magyar néven szerepel Gozmány (1968) fajlistáján.

Bedellia ehikella Szócs, 1967 – magyar szulákmoly. Szócs (1973) e munkájában is megemlíti az általa leírt fajt faunára újként, de Gozmány (1968) fajlistáján is rajta van.

Niphonympha albella (Zeller, 1847) – aranyfoltos havasmoly. Faunára újként Balogh (1967) közli, de szerepel Gozmány (1968) fajlistán is. Szöcs (1973) csak ismétli ugyanazt az adatot. A faj érvényes neve most *dealbatella* (Zeller, 1847).

Argyresthia (Blastotere) laevigatella (Heydenreich, 1851) – vörösfenyő-ezüstmoly: lásd Gozmány 1968.

Argyresthia semitestacella (Curtis, 1833) – bükkfűró aranyomoly: lásd Gozmány 1968.

Argyresthia conjugella Zeller, 1839 – berkenyevirágmoly: lásd Gozmány 1968.

Argyresthia brockeella (Hübner, [1813]) – nyírrügyfűró aranyomoly: lásd Gozmány 1968.

Leucoptera onobrychidella Klimesch, 1937 – baltacim-fehérmoly: lásd Gozmány 1968.

Leucoptera lustratella (Herrich-Schäffer, [1855]) – orbáncfű-fehérmoly: lásd Gozmány 1968.

Oegoconia deauratella (Herrich-Schäffer, [1854]) – bár faunára újként közli Szöcs (1973), a faj *kindermanniella* (Herrich-Schäffer, [1854]) és nagy avaromoly magyar néven szerepel Gozmány (1968) fajlistáján.

Deuterogonia pudorina (Wocke, 1857) – rózsavörös díszmoly: lásd Gozmány 1968.

Elachista apicipunctella Stainton, 1849 – északi fűaknázómoly: lásd Gozmány 1968.

Elachista monticola Wocke, [1876] – havasi fűaknázómoly: lásd Gozmány 1968.

Elachista nigrella Herrich-Schäffer, 1855. A faj érvényes neve *bedellella* (Sircom, 1848), ezen és perjemoly magyar néven szerepel Gozmány (1968) fajlistáján.

Elachista subnigrella Douglas, 1853 – füstös fűaknázómoly: lásd Gozmány 1968.

Elachista serricornis Stainton, 1854 – északi erdeisásmoly: lásd Gozmány 1968.

Elachista utonella Frey, 1856 – deressásmoly: lásd Gozmány 1968.

Ethmia iranella Zerny, 1940 – levantei feketemoly: lásd Gozmány 1968.

Orophia (Cryptolechia) sordidella (Hübner, [1796]) – sárgamintás díszmoly: lásd Gozmány 1968.

Coleophora prunifoliae Doets, 1944 – ikermoly (mostani magyar neve kökényaknázó zsákosmoly): lásd Gozmány 1968.

Coleophora icterella Toll, 1949 – lengyel zsákosmoly: lásd Gozmány 1968. A faj érvényes neve most *C. cecidophorella* Oudejans, 1972 – pusztai zsákosmoly.

Coleophora pannonicella Gozmány, 1956 – pannóniai zsákosmoly: Gozmány 1968; lásd a törölt fajok között.

Coleophora albicornis Benander, 1936 – fehér csápú zsákosmoly: Szöcs (1973) faunára újként ismerteti (lásd Gozmány 1968 is), de a faj később a *ramosella* Zeller, 1849 szinonimájává minősült vissza.

Coleophora thymi M. Hering, 1942 – kakukkfűrágó zsákosmoly: lásd Gozmány 1968.

Coleophora atriplicis Meyrich, 1928 – labodamag-zsákosmoly: lásd Gozmány 1968.

Coleophora ciconiella Herrich-Schäffer, 1855 – gabonarágó zsákosmoly: lásd Gozmány 1968.

Mompha bradleyi Riedl, 1965 – angol lándzsásomoly: lásd Gozmány 1968 (a meghatározás és hazai előfordulása kérdéses).

Mompha schrankella (Hübner, 1805) – deréceknázó lándzsásomoly: lásd Gozmány 1968.

Mompha terminella (Humphreys & Westwood, 1845) – varázslófű-zsákosmoly: lásd Gozmány 1968.

Eteobalea (Stigmatophora) beata (Walsingham, 1907) – balkáni tündérmoly: Gozmány 1968, Szócs 1973. Téves határozás volt; lásd törölt fajok, továbbá Buschmann 2008, Pastorális 2007.

Sorhagenia lophyrella (Douglas, 1846) – közép-európai lándzsásomoly: lásd Gozmány 1968.

Sorhagenia janiszewskae Riedl, 1962 – lengyel zsákosmoly: lásd Gozmány 1968.

Chrysoesthia eppelsheimi (Staudinger, 1885) – habszegfűaknázó sarlósmoly: Gozmány 1968. Téves határozás volt; lásd a törölt fajoknál és Pastorális 2007.

Scrobipalpa erichi Povolný, 1964 – Erich sarlósmolya (hajnalmoly): lásd Gozmány 1968.

Hypatima (Chelaria) rhomboidella (Linnaeus, 1758) – levélhajtó sarlósmoly: lásd Gozmány 1968.

Neofaculta infernella (Herrich-Schäffer, [1854]) – áfonyaszövő sarlósmoly (Gozmány és Szócs is *infernalis*-ként közlik): lásd Gozmány 1968.

Chamaesphacia sevenari Liphay, 1961 – középhegységi szitkár: lásd Gozmány 1968. A faj az óta szinonimba került, érvényes neve most *Chamaesphacia nigrifrons* (Le Cerf, 1911).

8.2. Az 1968-as fajlista után faunánkra újként közölt, de téves határozás, szinonimba kerülés vagy egyéb ok miatt kihagyott fajok:

Tinea nonimella (Zagulajev, 1955) – keleti ablakosmoly: Petrich (1988) *Monopis nonimella* néven említi félig-meddig faunára újként, s bár a faunafüzetben (Gozmány & Szócs 1965) erről a fajról nincs szó, az 1968-as listán már feltüntetésre került. Ezért a *nonimella*-t nem sorolhatjuk a szóban forgó listát követő új fajok közé (a faj jelenlegi érvényes neve: *Tinea omichlopis* Meyrick, 1928).

Bucculatrix herbalbella Chrétien, 1915 – déli bordásomoly: Szabóky, Tokár, Liška & Pastorális 2009. Téves határozás. A későbbi ivarszervi vizsgálatok azt bizonyították, hogy a gyűjtött egyedek a *Bucculatrix regaella* Chrétien, 1907 faj képviselői, lásd Pastorális, Buschmann & Ronkay 2016.

Caloptilia rhodinella (Herrich-Schäffer, [1855]) – pirosas keskenymoly: Karsholt & Razowski (1996) katalógusában még önálló fajként tüntették fel, előfordulását jelezvén Magyarországról is. Ennek alapján szerepelt az ezredforduló utáni magyar fajlistákon is. Az újabb vizsgálatok alapján viszont a *rhodinella* a *Caloptilia azaleella* Brants, 1913 faj szinonimjává minősült vissza (Lepiforum, megtekintés; 2017.X.10.), ezért a *rhodinella* nevet töröljük a számszerű nyilvántartásból, és szinonimként áthelyezzük az *azaleella* név alá.

Elachista manni Traugott-Olsen, 1990 – hortobágyi fűaknázómoly. Szabóky (2004) közölte faunára újként; téves. Nem önálló faj, csak a *dispilella* Zeller, 1839 szinonimja. Ez utóbbi néven pedig már szerepelt Gozmány 1968-as névjegyzékében, tehát nem új faunánkra. Ezért a *manni*-t törölnünk kellett a számszerű nyilvántartásból (lásd Pastorális & al. 2016), és szinonimként áthelyezni a *dispilella* Zeller, 1839 – csontfehér fűaknázómoly alá.

Elachista klimeschi Parenti, 1981 (= *klimeschiella* Parenti, 2002) – faunára újként Szabóky (1998) közölte, majd a dunántúli fűaknázómoly magyar nevet kapta (Szabóky & al. 2002). Kaila & al. (2015) vizsgálatai szerint viszont a *klimeschi* (= *klimeschiella*) nem önálló faj, hanem az *festucicolella* Zeller, 1853 junior szinonimneve. Ezért az 1968 után hazánkból előkerült új fajok számszerű nyilvántartásából a „*klimeschi*”-t ki kell hagynunk és szinonimként áthelyeznünk a *festucicolella* név alá, amelyet Szabóky (2004) szintén faunára újként közölt. Az említett változások miatt a faj magyar nevét is meg kellett változtatni, és tápnövénye, a *Festuca rupicola* nyomán a magyar lepkefauna névjegyzékében (Pastorális & al. 2016) már *Elachista festucicolella* (Zeller, 1853) – pusztai csenkesz-fűaknázómoly (= *klimeschi* Parenti 1981) néven került besorolásra.

Depressaria ululana Rössler, 1866 – faunára újként Fazekas & Schreurs (2013a, 2014) közlik Dombóvárról (gen. prep. et det. Schreurs). Peter Buchner (in e-mail) szerint Schreurs identifikációja téves, ezért az *ululana* faj nem kerülhet befogadásra az 1968-as névjegyzék utáni faunára új fajok közé.

Depressaria (Horridopalpus) dictamnella (Treitschke, 1835) – erősfű-laposmoly. Faunára újként Buschmann (2003b) közölte: téves. A gyöngyösi Sár-hegyen általa Szabóky Csaba társaságában gyűjtött példány csupán az első hiteles hazai bizonyító példánya a fajnak, ugyanis az addig hiányzott, s anélkül szerepelt a faunafüzetben (Gozmány 1963) és a szóban forgó névjegyzékben (Gozmány 1968). Az elmúlt években számos példánya került elő az ország különböző pontjain, főleg a Dunántúlon.

Coleophora cuprariella Zeller, 1847 – Szabóky (1981b) közölte faunára újként Szócs adatát. A faj később az *alcyonipennella* (Kollar, 1832) szinonimjává minősült vissza (Gozmány 1985, Baldizzone & al. 2006). Fontos megjegyeznünk, hogy a faunafüzetben (Gozmány 1956) közölt „*cuprariella* Z.” - leírás a *fuscicornis* Lienig & Zeller, 1846 vagy az *amethystinella* Ragonot, 1885 fajokra épp úgy ráillene, mint a *cuprariella*-ra, bár utóbbiak szemei feltűnően sárgák. Stübner (2007) revideálta és újra valid státuszba helyezte a *cuprariella* Lienig & Zeller, 1846 fajt, ám annak elterjedése csak Törökország és egyes közeli görög szigetekre terjed ki. A Szabóky (1981b) cikkében közölt Leányfalu, 1971.VI.3., leg. Szócs (József) adatú egyed nincs meg az MTM gyűjteményében, így ellenőrizhetetlen, hogy az a *fuscicornis*–*amethystinella*–*cuprariella* vagy rokon fajok közül melyikre is vonatkozhatott az említett közlés, bizonyító példány nélkül pedig nem lehet faunánkban nyilvántartani; a „*cuprariella* Zeller, 1847” fajnév törlésre került.

Coleophora calycotomella Stainton, 1869 – a Szabóky, Tokár & Pastorális (2007) által rekettye-zsákosmoly néven közölt faj téves határozáson alapult, a példány az *uralensis* faj nőtény egyede volt. A „*calycotomella*” törlésre került nyilvántartásunkból.

Coleophora hieronella Zeller, 1849 – a faj Baldizzone (1986) nyomán volt nálunk nyilvántartva (Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002, Pastorális 2007–2012), szinonimájaként pedig a *variicornis* Toll, 1952. Nuss & Stübner (2003) alapos vizsgálatok után ismét szétválasztotta őket, és a *variicornis*-t önálló faji rangra emelték. A Magyarországról ismert két példány az ivarszervi vizsgálatok során ez utóbbinak bizonyultak (Buschmann, Richter Ig. & Pastorális 2014, Buschmann & Ig. Richter 2016). Az óta újabb *variicornis* egyedek váltal ismertté recens gyűjtésekből, *hieronella* példány viszont még nem került elő Magyarországról. A dél-európai és észak-afrikai elterjedésű *hieronella*-t ezért töröljük faunánkból, melynek tápnövénye, a *Trifolium angustifolium* sem terem hazánkban.

Coleophora pseudosquamosella Baldizzone & Nel, 2003 – Szabóky et al. (2006): téves határozás. A példányok valójában a *Coleophora pseudolinosyris* Kasy, 1979 faj képviselői, lásd Szabóky, Tokár & Pastorális 2007.

Coleophora albilineella Toll, 1960 – a fajt Szabóky (1988) ismerteti faunára újként, szinonimneveként pedig a *bucovinella* Nemes, 1968 nevet tüntette fel. Az utóbbi évek kutatásai viszont kimutatták, hogy mindkettő önálló faj, és elterjedési területeik nem fedik egymást. A *bucovinella* Közép-Európában honos, míg az *albilineella* csak az Ibériai-félszigeten fordul elő (Baldizzone et al. 2006, Buschmann & Richter 2015). Ezért az *albilineella* Toll, 1960 törlésre, helyére a *bucovinella* Nemes, 1968 fajnév került.

Chrysoesthia verrucosa Tokár, 1999 – fehérfejű sarlósmoly („fehérfejű tarkamoly”): Szabóky 2008. Zdenko Tokár, a faj leírója ivarszervileg megvizsgálta a közölt egyedet s kiderült, hogy Buschmann határozása téves volt. Ezért törölve lett faunajegyzékünkől.

Scrobipalpa instabilella (Douglas, 1846) – Gozmány 1985: lásd Szabóky & al. 2006 és a törölt fajoknál.

Scrobipalpa nitentella (Fuchs, 1902) – Gozmány 1985: lásd a törölt fajoknál.

Caryocolum vicinella (Douglas, 1851) – Szabóky (2001) magyar név nélkül közölte faunára újként a Zemplén hegységéből: téves. Nem új faj a magyar faunában. A faunafüzetben *inflatella* (Chrétien, 1901) néven már Gozmány (1958) Budapestről és Pécelről is jelezte. Ekként szerepelt a névjegyzékében is, habszegfű-sarlósmoly magyar névvel (Gozmány, 1968; lásd még Szócs 1977 is). A fentebbi előfordulási helyekkel ellentétben Szabóky & al. (2002) valamint minden későbbi fajjegyzék egyaránt „kiskunsági sarlósmoly” magyar néven tüntették fel, ami félrevezető és hibás, ezért visszakapja az eredeti, Gozmány által adott habszegfű-sarlósmoly nevet.

Capperia britanniodactyla (Gregson, 1867) – ezzel a névvel először Gozmány (1985) helyesbítő dolgozatában találkozhatunk, melyben közli, hogy a faunafüzetben (Gozmány 1963) önálló fajként ismertetett *celeusi* (Frey, 1866) = *teuchrii* Jordan, 1869 (sic!) csupán a *britanniodactyla* szinonimja. Ezt Fazekas (1992c, 1996b) lényegében csak megerősítette: téves. Önálló, valid fajokról van szó. A *C. britanniodactyla* (= *teuchrii*) a jelenlegi ismeretek szerint úgy tűnik, nem él Magyarországon, nálunk csak a *C. celeusi* Frey, 1886 fordul elő. Ennek ellenére „A magyar példányok taxonómiai identitását újra meg kell erősíteni” – megjegyzéssel a *britanniodactylus* szerepel a Szabóky & al. 2002-es névjegyzékben, Pastorális (2007) viszont bizonyító példány hiányában törölte a nyilvántartásból. A *britanniodactyla* – *celeusi* fajpár taxonómiai helyzetét, elterjedését, tápnövényi és életmódi eltéréseit végül is Fazekas (2010) kielégítően tisztázta.

Cochylimorpha jaculana (Snellen, 1883) – „sótűrő pirosmoly”. A fajt Szabóky (1992) közölte faunára újként; téves határozás volt. A példány valójában egy *C. halophilana* (Christoph, 1872) egyed, lásd Szabóky & al. 2006, Szabóky & al. 2007 és „A Magyarországon előforduló molylepke-fajok névjegyzéke, 2018” megjegyzését.

Aethes piercei Obrastsov, 1952 – varfűfűró sárgamoly. Szabóky (1981b) közölte faunára újként: téves. A Magyarországon élő *pierceri*-nek vélt egyedek csak a *hartmanniana* (Clerck, 1759) faj „díszesebb” változatai (Fazekas 1992, 2008a, 2008e). A valódi „*pierceri*” létezése faji szinten továbbra is ellentmondásos és vitatott.

Dichrorampha eximia (Danilevsky, 1948) – kopáros gyökérfűrósmoly – Szabóky 2004; téves határozás, lásd Szabóky, Tokár & Pastorális 2007: törölve.

Brachodes nana (Treitschke, 1834) – nincs magyar neve. A fajt Petrichre hivatkozva egyedül Fazekas (2001) említi az ország több pontjáról is (Bugac, Barcs, Nyírád és Tata), és szerepelteti az általa összeállított magyar névjegyzékben (Fazekas 2002). A fajra egyéb irodalmi utalás nincs a hazai szakirodalomban és Petrich (2001) sem közölte még a munkásságát összefoglaló könyvében sem; bizonyító példányról sincs tudomásunk.

Heterogynis penella (Hübner, [1819]) – füstösmoly. A faunafüzetben (Gozmány 1963) szögletes zárójelben ismertetett faj, nem szerepel az 1968-as névjegyzékben sem (Gozmány 1968). Annak ellenére, hogy az eltelt évtizedekben senki nem publikálta hazai előkerülését és az MTM-ben sincs magyarországi bizonyító példány, a Fazekas 2002 és a Szabóky & al. 2002-es névjegyzékekben – utóbbiban „The Hungarian record requires confirmation” megjegyzéssel – mégis feltüntetésre kerültek, sőt, Szabóky (2005) „Magyarországi molylepkék gyakorlati albuma” c. munkájában „Magyarországon ritka faj, kevés helyről ismert” módon jelzi: téves. Mai államhatárainkon belül a *penella* még nem került elő, a szerző (Szabóky 2005) feltehetően az imágóknak a *Penthopthera morio* (Linnaeus, 1767) fajhoz való hasonlósága okán közölte így.

Chilo luteellus (Morschulsky, 1866) – sárgás nádfűrómoly. A fajt adat nélkül jelezte Karsholt & Razowski (1996) az európai lepkék névjegyzékében Magyarországról, amelyet átvettek egyes hazai fajlisták is; Fazekas 2002, Pastorális 2007, 2010, 2011. Később Fazekas (2011) – személyes levelezéseire hivatkozva – bizonyító példány hiányában törölte lepkefaunánk jegyzékéből.

Crambus monochromellus Herrich-Schäffer, 1852 (= *rostellus* La Harpe, 1855) – Fazekas (1986c) előbb önálló fajként, később alfajként közölte (Fazekas 1993c). A *monochromellus* státuszhelyzete mindmáig bizonytalan és vitatott, mértékadó szakirodalomban továbbra is csak a *C. perlella* (Scopoli, 1763) ökológiai (alpesi) változataként van elfogadva, s emiatt szinonimként tartják nyilván; mi is ezt követjük.

Catoptria persephone Bleszyński, 1965 – Fazekas (1989) Európa és Magyarország faunájára újként közölte. A *C. persephone* „formák” a Palearktikum számos pontján előkerültek. Később bebizonyosodott, hogy a *persephone* az igen variabilis *Catoptria verella* (Zincken, 1817) szinonimája.

Pediasia kenderesiensis Fazekas, 1987: Kenderes környéki példány alapján írta le Fazekas (1987a), amely később Öskürről is előkerült (paratypus), a státuszhelyzet azonban mindmáig vitatott és csak részben elfogadott (vö. Slamka 2008). Maga a leíró szerző egy későbbi munkájában így fogalmazott: „Korábban *Pediasia kenderesiensis* Fazekas, 1987 néven az *aridella*-hoz igen közel álló fajt írtam le Magyarországról. A Mátrában és a Bükkben több olyan példányt (is) találtam, amelynek hím genitáliája átmenetet mutat a két taxon között; nem kizárt, hogy a *kenderesiensis* (csak) a politipikus *aridella* változata” (Fazekas 1991c). Megnyugtató eredményt csak a DNA vizsgálatok adhatnak, addig a *kenderesiensis* nevet csak szinonimként tüntethetjük fel. Megjegyezzük még, hogy hazánkban az *aridella* (Thunberg, 1988) fajt sokáig *aridella caradjaella* Rebel, 1907 néven tartottuk számon, de a *caradjaella*-név is csupán szinonim.

Összefoglalás

Magyarország molylepke-világának megismertetése a hazai és külföldi lepkészekkel, elsősorban két kiváló magyar lepkész szakember, Gozmány László (1921–2006) és Szócs József (1908–1987) tevékenységének köszönhető. Évtizedeken át a Magyar Természettudományi Múzeum (MTM) lepkegyűjteményében dolgozva, gyűjtéseikkel, kutatásaikkal és vizsgálataikkal megeremtették a faunafüzetek megírásának alapjait (Magyarország állatvilága – Fauna Hungariae XVI., Lepidoptera), amelyek a sodrómoly (Tortricidae) fajok kivételével egymás után jelentek meg tollukból, magukba foglalva a rendelkezésükre álló addigi ismeretanyagot. Munkásságuk egyféle összefoglalásának tekinthetjük az 1968-ban „Hazai molylepkéink magyar nevei” címen megjelent fajlistát (Gozmány 1968), amely tulajdonképpen az első olyan fajjegyzék volt az 1896-os Fauna Regni Hungariae után, amelyben először volt egy helyen felsorolva az összes akkoriban ismert hazai molylepke fajunk. Ez a jegyzék évtizedekig szolgált a Microlepidopterákkal is foglalkozó hazai lepkészek számára alapműként: minden faunára újként közölt faj az abban közölt nevekhez viszonyítva számított annak, és bár e munkán mind rendszer- mind nevezéktanban túllépett az idő s ma már csak történeti értékűnek tekintjük, máig behatással van molyfaunánk nyilvántartására.

Jelen dolgozatunkat az említett névjegyzék (Gozmány 1968) óta eltelt fél évszázadban számtalan kiadványban megjelent és faunánkra új molylepke fajokat közlő publikációk egyféle összefoglalójának is szánjuk, mellyel részben rávilágítani kívánunk – miként az az élővilág minden más területén is tapasztalható, – Magyarország molylepke-faunájának változására. Az összeállítás folyamán figyelemmel voltunk a faunára új fajokat közlő cikkeken kívül az ezredforduló után sorban megjelent fajlistákra; Fazekas 2002, Szabóky & al. 2002, Pastorális 2007, 2010, 2011, 2012, Pastorális, Buschmann & Ronkay 2016, különös tekintettel pedig a „Nevezéktani és taxonómiai változások a Magyarország Állatvilága XVI. kötetének 2–7. füzetében (Molylepkék – Microlepidoptera)” című összeállításra (Gozmány 1985).

Munkánk két alapkövét az 1968-ban megjelent fajlista és az újabb változásokat is magába foglaló s e dolgozattal együtt megjelentetésre kerülő új névjegyzék (Pastorális & Buschmann 2018) adja. Az összevetés során megállapítottuk, hogy az évtizedekig alapműként szolgált fajlistában (Gozmány 1968) felsorolt 1948 fajból 159 faj került ki önálló faji státuszvesztés, téves határozás, bizonyító példány hiánya és egyéb okok miatt, s már csak 1789 faj szerepel közülük valid fajként a jelenkor számszerű nyilvántartásában. Ugyancsak megállapításra került, hogy a különböző szakfolyóiratokban és kiadványokban a magyar faunára újként közölt 543 fajnévből „csak” 524 faj szerepel az új névjegyzékben, a többi az előbb említett okok valamelyikénél fogva kikerült abból, vagy nem is került befogadásra. Ezek összesítése után kapjuk meg a ténylegesen nyilvántartott jelenlegi fajszámot: 2313, – lásd az e munkával párhuzamosan megjelenő új magyar molyfaunai névjegyzéket: Pastorális & Buschmann 2018.

Végezetül engedtessek meg egy teljesen szubjektív, de nagyon ide illő, dr. Szelényi Gusztávot idéző zárszó:

„Tisztelet az elődök emlékének! Hosszanak és építsenek tovább hátrahagyott munkáik, neveljenek újabb nemzedékeket hazánknak, neveljenek a természet csodálatos világának szeretetére!”

Köszönet – Acknowledgement. A szerzők jelképesen köszönetet mondanak mindazon magyar- és más országok lepidopterológusainak, akik gyűjtéseik, kutatásaik, vizsgálataik eredményeinek publikálásával hozzájárultak a magyar Microlepidoptera fauna 1968 utáni gyarapodásához az elmúlt fél évszázadban, 2018 végéig. Külön is köszönettel tartozunk Fazekas Imrének a dolgozat lektorálásáért, szakmai kiegészítő javaslataiért, a tanulmány szerkesztéséért, valamint megjelentetéséért és Ronkay Lászlónak az abstractt angol nyelvre történt fordításáért.

Irodalom – References

Alapirodalom

1. Gozmány L. 1955: Molylepkék III. Microlepidoptera III. – Fauna Hungariae XVI., 4: 64 p.
2. Gozmány L. 1956: Molylepkék II. Microlepidoptera II. – Fauna Hungariae XVI., 3: 136 p.
3. Gozmány L. 1958: Molylepkék IV. Microlepidoptera IV. – Fauna Hungariae XVI., 5: 295 p.
4. Gozmány L. 1963: Molylepkék VI. Microlepidoptera VI. – Fauna Hungariae XVI., 7: 289 p.
5. Gozmány L. 1968: Hazai molylepkéink magyar nevei. – Folia Entomologica Hungarica 21: 225–296.
6. Gozmány L. & Szócs J. 1965: Molylepkék I. Microlepidoptera I. – Fauna Hungariae XVI., 2: 214 p.

A magyar Microlepidoptera-fauna gyarapodását és egyéb változásait közlő irodalmi források Gozmány 1968-as fajlistája után

7. Aarvik L., Bengtsson B. A., Elven H., Ivinskis P., Jürivete U., Karsholt O. Mutanen M. & Savenkov N. 2017: Nordic-Baltic Checklist of Lepidoptera. – Norwegian Journal of Entomology, Supplement No. 3 (2017)
8. Ács E. & Szabóky Cs. 1993: The lepidoptera fauna of the Bükk National Park. – [in] Mahunka, S. (ed): The fauna of the Bükk National Park I. Hungarian Natural History Museum, Budapest, 186–220.
9. Arnscheid W. & Weidlich M. 2017: Microlepidoptera of Europe, Vol. 8: Psychidae. 360 p.
10. Bakó Zs. & Seprős I. 1987: Új kártevő Magyarországon az akáclevélmoly, *Parectopa robiniella* (Lepidoptera: Gracillariidae). – Növényvédelem, 23/5: 236–239.
11. Baldizzone G. 1983a: Contributions à la connaissance des Coleophoridae, XXXI. Des nouvelles espèces de Hongrie: *Coleophora magyarica* n. sp. et *C. remizella* n. sp. Les ♀♀ de *C. frankii* Schmid et de *C. hungariae* Gozmány. – Nota lepidopterologica 6: 69–80.
12. Baldizzone G. 1983b: Records of the Lepidoptera of Greece based on the collections of G. Christensen and L. Gozmány: III., Coleophoridae (Contribuzioni alla conoscenza dei Coleophoridae, XXXII). – Annales Musei Goulandris 6: 207–248.
13. Baldizzone G. 1989: Contributions to the knowledge of the Coleophoridae. L. *Coleophora eurasitica* sp. n. and *Coleophora koreana* sp. n. – Nota lepidopterologica 12 (1): 13–18.
14. Baldizzone G., Landry J. F. & van der Wolf H. W. 2006: Coleophoridae, Coleophorinae (Lepidoptera) – In: World Catalogue of Insects 5. Apollo Books, Stenstrup, 215 p.
15. Baldizzone G. & Tokár Z. 2008: *Coleophora impalella* Toll, 1961, a new record for Hungary (Lepidoptera: Coleophoridae). – SHILAP Revista de Lepidopterologia 36 (144): 1–5.
16. Bálint Zs. 2016: A magyar lepkészet egyik sötét oldala – Magyar Természettudományi Múzeum Blog (mttmuzeum.blog.hu).
17. Balogh I. 1967: A Bükk hegység lepkefaunájának kritikai vizsgálata I–II. (Lepidoptera) – Folia Entomologica Hungarica 20/1: 95–165. – 20/2: 521–588.
18. Balogh I. 1983: Új molylepke a magyar faunában: *Adela ochsenheimerella* Hbn. (Lepidoptera: Incurvariidae). – Folia Entomologica Hungarica 44: 326.
19. Baraniak E. & J.-C. Sohn 2016. Revised taxonomic status of *Eidophasia zukowskyi* Amsel, 1938 (Lepidoptera, Plutellidae) with first description of its male and female genitalia. – Zootaxa, 4162 (1): 164–172.

20. Bengtsson B. Å. 1997: Scythrididae. [in:] Huemer P., Karsholt O. & Lyneborg L.: Microlepidoptera of Europe Vol. 2, 301 p.
21. Bidzilya O. V. & Karsholt O. 2013: Two little-known species of Gelechiidae in the European fauna. – *Nota lepidopterologica* 36 (1): 77–88.
22. Bodor J. 2014: Amerikai aknázómoly szőlőféléken. – *Kertészet és Szőlészet* 2014. szept. 24., 39: 17.
23. Buschmann F. 2003a: Három új faj a magyar microlepidoptera faunában (Microlepidoptera: Depressariidae, Gelechiidae, Tortricidae) – *Tisicum, A Jász-Nagykun-Szolnok megyei Múzeumok Évkönyve* XIII: 25–28.
24. Buschmann F. 2003b: A Mátra Múzeum molylepke-gyűjteménye I. Micropterigidae – Gelechiidae. – *Folia Historico Naturalia Musei Matraensis* 27: 267–287.
25. Buschmann F. 2004: A Mátra Múzeum molylepke-gyűjteménye II. Limacodidae – Tortricidae. – *Folia Historico Naturalia Musei Matraensis* 28: 219–242.
26. Buschmann F. 2005a: Ismét egy új microlepidoptera faj a magyar faunában a gyön-gyösi Sár-hegyről | A further microlepidopterous species of the Hungarian fauna from the Sár-hegy near Gyöngyös, Hungary. – *Folia Historico Naturalia Musei Matraensis* 29: 169–171.
27. Buschmann F. 2005b: Új microlepidoptera fajok a Mátra Múzeum gyűjteményében – *Folia Historico Naturalia Musei Matraensis* 29: 173–175.
28. Buschmann F. 2008: Kiegészítő leírások a magyarországi Eteobalea-fajok morfológiai meghatározásához (Microlepidoptera: Cosmopterigidae). – *Tisicum, A Jász-Nagykun-Szolnok megyei Múzeumok Évkönyve*. XVII: 507–513.
29. Buschmann F. 2012a: Két új Tineidae faj Magyarországról | Two new Tineidae from Hungary (Lepidoptera: Tineidae). – *Microlepidoptera.hu* 5: 9–12.
30. Buschmann F. 2012b: A Tápió-vidék lepkefaunája (Lepidoptera) – Természetvédelem és kutatás a Tápió-vidéken. – *Rosalia* 7: 385–500.
31. Buschmann F. 2014: Négy új molylepke faj Magyarországon. / Four new micro-moth species in Hungary. (Lepidoptera: Eriocraniidae, Gelechiidae, Tortricidae). – *Microlepidoptera.hu* 7: 3–8.
32. Buschmann F., Fazekas I. & Pastorális G. 2011: Tizenhárom új molylepkefaj Magyarországról. / Thirteen new micro-moths in Hungary (Lepidoptera: Tineidae, Elachistidae, Coleophoridae, Gelechiidae, Tortricidae). – *Microlepidoptera.hu* 3: 3–13.
33. Buschmann F. & Pastorális G. 2015: Tíz új molylepkefaj Magyarországon. Ten new micromoth species in Hungary (Lepidoptera, Microlepidoptera: Eriocraniidae, Elachistidae, Depressariidae, Coleophoridae, Gelechiidae, Tortricidae). – *Microlepidoptera.hu* 10: 11–28.
34. Buschmann F. & Pastorális G. 2017: Hat új molylepke faj Magyarország faunájában | Six new micro-moths species in Hungary's fauna. – *Microlepidoptera.hu* 12: 5–16.
35. Buschmann F. & Pastorális G. 2018: Az *Agonopterix ferocella* (Chrétien, 1910) és az *Isotrias stramentana* (Guenée, 1845) új molylepke fajok a magyar faunában. / *Agonopterix ferocella* (Chrétien, 1910) and *Isotrias stramentana* (Guenée, 1845) new species in Hungary (Lepidoptera: Depressariidae, Tortricidae). – *Microlepidoptera. hu* 13: 5–9.
36. Buschmann F., Pastorális G. & Richter Ig. 2014: Adatok a magyar faunában új *Coleophora nigradorsella* Amsel, 1935 és néhány más ritka Coleophora faj magyarországi előfordulásához. / The data for the new record of *Coleophora nigradorsella* Amsel, 1935 to the fauna of Hungary and to several other rare Coleophora-species occurring in the country. (Lepidoptera: Coleophoridae). – *Microlepidoptera.hu* 7: 27–48.
37. Buschmann F. & Richter Ig. 2015: Kevésbé ismert magyarországi Coleophora fajok új adatai. / New records of lesser-known Coleophora species from Hungary (Lepidoptera: Coleophoridae) – *Microlepidoptera.hu* 10: 29–56.

38. Buschmann F. & Richter Ig. 2016: A Magyar Természettudományi Múzeum Coleophoridae katalógusa I. / Coleophoridae Catalogue of the Hungarian Natural History Museum I. (Lepidoptera: Coleophoridae). – *Microlepidoptera.hu* 11: 1–183 pp.
39. Buschmann F., Richter Ig. & Pastorális G. 2014: A *Coleophora frischella* fajcsoport újabb képviselői Magyarországon. / New species of *Coleophora* in the *frischella*-group from Hungary. – *Microlepidoptera.hu* 7: 9–26.
40. Csóka Gy. 1992: *Phyllonorycter leucographella* Zeller, 1850: új aknázómoly a magyar faunában (Lepidoptera: Gracillariidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 52: 222.
41. Efetov K. A. 1998: *Jordanita (Jordanita) fazekasi* sp. n. from southern Hungary (Lepidoptera: Zygaenidae, Procridae). – *Entomologist's Gazette* 49: 182–187.
42. Elsner G., Huemer P. & Tokár Z. 1999: Die Palpenmotten (Lepidoptera: Gelechiidae) Mitteleuropas. Bestimmung – Verbreitung – Flugstandort. František Slamka, Bratislava, 208 p.
43. Elsner G. & Karsholt O. 2003: *Bryotropha patockai* sp. n. – a new species of Gelechiidae from eastern Central Europe (Lepidoptera). – *Entomologische Zeitschrift, Stuttgart*, 113 (3): 72–74.
44. Elsner G., Liška J. & Petrů M. 2008: Eine neue Art der Gattung *Lypusa* Zeller, 1852 (Lepidoptera: Lypusidae). – *Entomologische Zeitschrift, Stuttgart* 118 (3): 107–112.
45. Englert W. D. 1974: Revision der Gattung *Metzneria* Zeller (Lepidoptera, Gelechiidae) mit Beiträgen zur Biologie der Arten. – *Zeitschrift für Angewandte Entomologie* 75: 381–421.
46. Fazekas I. 1985: A *Pterophorus malacodactylus* (Zeller, 1847) magyarországi előfordulása (Lepidoptera: Pterophoridae). – *Folia Entomologica Hungarica* 46 (2): 218–219.
47. Fazekas I. 1986a: Zwei für die Fauna Ungarns neue *Pterophorus*-Arten. – *Entomologische Nachrichten und Berichten* 30: 178–180.
48. Fazekas I. 1986b: A Mecsek hegység faunájára új és ritka lepkefajok 2. Lepidoptera: Coleophoridae, Yponomeutidae, Tortricoidea, Pyralidae, Pterophoridae. – *Folia Comloensis* 2: 97–123.
49. Fazekas I. 1986c: Egy új Crambinae faj, a *Crambus monochromellus* Herrich-Schäffer, 1852 Magyarországon (Lepidoptera: Pyralidae). – *Állattani Közlemények* 73: 121–123.
50. Fazekas I. 1987a: Új és ritka Crambinae taxonok a Bakony hegység faunájában (Microlepidoptera). – *Folia Musei Historico-Naturalis Bakonyiensis* 6: 105–114.
51. Fazekas I. 1987b: *Pediasia kenderesiensis* n. sp. aus Ungarn (Lepidoptera: Crambinae). – *Entomologische Zeitschrift* 97: 72–75.
52. Fazekas I. 1989: *Catoptria persephone* Bleszyński, 1965, eine neue Art in Ungarn (Lepidoptera: Crambinae). – *Állattani Közlemények* 75: 147–150.
53. Fazekas I. 1990a: *Catoptria myella* Hbn., *Dioryctria schuetzeella* Fuchs und *Cadra figulilella* Gregson, neuen Arten für die Fauna Ungarns. – *Entomologische Nachrichten und Berichten* 34: 39.
54. Fazekas I. 1990b: Beitrag zur Verbreitung und Taxonomie von *Agriphila brioniella* Zerny, 1914 und *A. latistria* Haworth, 1811. – *Nota lepidopterologica* 13: 120–128.
55. Fazekas I. 1991a: *Phtheochroa annae* Huemer, 1990 und *Agriphila brioniella* Zerny, 1914 als neue Arten im Bakony-Gebirge. – *Folia Musei Historico-Naturalis Bakonyiensis* 10: 59–66.
56. Fazekas I. 1991b: *Cochylis flaviciliana* Westwood, 1854 und *Stenoptilia plagiodactyla* Stainton, 1851 als neue Arten für Ungarns Fauna. – *Nachrichten des Entomologischen Vereins Apollo, Frankfurt am Main, N.F.* 12: 202–210.
57. Fazekas I. 1991c: A Mátra és a Bükk hegység Crambinae faunája (Microlepidoptera: Pyralidae). – *Folia Historico Naturalia Musei Matraensis* 16: 75–94.
58. Fazekas I. 1992a: The occurrence of *Stenoptilia annadactyla* Sutter, 1988 and *S. gratiolae* Gibeaux et Nel, 1990 in Hungary. – *Állattani Közlemények* 78: 29–31.

59. Fazekas I. 1992b: Adatok az *Oxyptilus distans* (Zeller, 1847) és az *Emmelina jezonica pseudojezonica* Derra, 1987 (Lepidoptera: Pterophoridae) ismeretéhez. (Data to the knowledge of *Oxyptilus distans* (Zeller, 1847) and *Emmelina jezonica pseudojezonica* Derra, 1987). – Folia Entomologica Hungarica 52: 223–226.
60. Fazekas I. 1992c: Adatok az Alpokalja Pterophoridae és Crambinae fajainak ismeretéhez (Microlepidoptera). – Savaria, A Vas megyei múzeumok értesítője 20 (2): 41–48.
61. Fazekas I. 1992d: Új Pyralidae fajok Nyugat-Magyarországon (Lepidoptera: Pyralidae) – Savaria, A Vas megyei Múzeumok Értesítője 20/2: 49–55.
62. Fazekas I. 1993a: Data on the distribution of *Agdistis heydeni* Zeller, 1852 and *Calyciphora nephelodactyla* Eversmann, 1844 in Hungary. – Állattani Közlemények 79: 49–54.
63. Fazekas I. 1993b: A *Stenoptilia stigmatoides* Sutter & Skyva, 1992 magyarországi előfordulása. – Folia Entomologica Hungarica 54: 166–168.
64. Fazekas I. 1993c: Eine Revision der westpaläarktischen Unterarten von *Crambus perlellus* Scopoli, 1763 (Lepidoptera: Pyralidae). – Annalen des Naturhistorischen Museum sin Wien 94/95: 495–502.
65. Fazekas I. 1994a: A magyarországi makrorégiók Cochylini faunája (Lepidoptera: Tortricidae) I. A Dunántúli dombság. – Állattani Közlemények 80: 35–56.
66. Fazekas I. 1994b: Das Cochylini-Material aus Ungarn des Wiener Naturhistorischen Museums und der Zoologischen Staatssammlung München. – Nachrichtenblatt der Bayerischen Entomologen 43: 39–46.
67. Fazekas I. 1995: Systematisches und synonymisches Verzeichnis der Cochylini Ungarns (Tortricidae). – Nachrichten des Entomologischen Vereins Apollo, Frankfurt am Main, N.F. 16: 29–26.
68. Fazekas I. 1997: Occurrence of *Agdistis tamaricis* (Zeller, 1847) and *Stenoptilia pneumonanthus* (Büttner, 1880) in Hungary. – Állattani Közlemények 82: 29–38.
69. Fazekas I. 1998: Daten zur Kenntnis der Pyraloidea-Fauna Ungarns (Nr.1). – Folia Comloensis 7: 49–66.
70. Fazekas I. 1999: Data to knowledge of Pyraloidea Fauna of Hungary, No.2 – The occurrence of *Scoparia conicella* (La Harpe, 1863) in Hungary. – Folia Historico Naturalia Musei Matraensis 23: 233–240.
71. Fazekas I. 1999a: The new Pterophoridae Genus and Species in Hungary: The *Stangeia siceliota* (Zeller, 1847). – Folia Historico Naturalia Musei Matraensis 23: 241–247.
72. Fazekas I. 2000: Magyarország Pterophoridae faunája I. Pterophorinae et Agdistinae (Lepidoptera). – Folia Comloensis 8: 3–102.
73. Fazekas I. 2001a: A *Coleophora chrysanthemis* O. Hoffmann, 1896 és az *Ancylolysis roscidella* (Eversmann, 1844) új molylepke fajok Magyarországon (Microlepidoptera: Coleophoridae, Pyralidae). – Folia Historico Naturalia Musei Matraensis 25: 253–260.
74. Fazekas I. 2001b. Somogy megye molylepke faunája (Lepidoptera – Microlepidoptera). – Natura Somogyiensis 1: 303 – 327.
75. Fazekas I. 2002: Systematisches und synonymisches Verzeichnis der Microlepidoptera Ungarns (Lepidoptera: Microlepidoptera). – Folia Historico Naturalia Musei Matraensis 26: 289–327.
76. Fazekas I. 2004: Microlepidoptera Pannoniae meridionalis, V. A Dél-Dunántúl üvegszárnyú lepkefaunája (Microlepidoptera: Sesiidae). – Somogyi Múzeumok Közleményei 16: 353–367.
77. Fazekas I. 2007a: *Tosirips magyarus magyarus* Razowski, 1978 in Central Europe (Lepidoptera: Tortricidae). – Natura Somogyiensis 10: 209–212.
78. Fazekas I. 2007b: *Capperia fusca* (Hofmann, 1988) is a new species in Hungary (Lepidoptera: Pterophoridae). – Natura Somogyiensis 10: 213–218.

79. Fazekas I. 2008a: A *Synanthedon scoliaeformis* (Borkhausen, 1789) előkerülése NyMagyarországról (Microlepidoptera: Sesiidae). / Occurrence of *Synanthedon scoliaeformis* (Borkhausen, 1789) in W Hungary (Microlepidoptera: Sesiidae). – e-Acta Naturalia Pannonica 3, Suppl. 2: 165–168.
80. Fazekas I. 2008b: A *Mompha confusella* Koster & Sinev, 1996 új lelőhelye Magyarországon (Lepidoptera: Momphidae). / New records of the *Mompha confusella* Koster & Sinev, 1996 in Hungary (Lepidoptera: Momphidae). – Acta Naturalia Pannonica 3, Suppl. 2: 173–177.
81. Fazekas I. 2009a: A *Lypusa tokari* Elsner, Liška & Petrů, 2008 és a *L. maurella* ([Denis & Schiffermüller], 1775) Magyarországi elterjedése (Lepidoptera: Lypusidae). / *Lypusa tokari* Elsner, Liška & Petrů, 2008 and *L. maurella* ([Denis & Schiffermüller], 1775) in Hungary (Lepidoptera: Lypusidae). – Praeniorica Folia Historico-naturalia 11: 203–209.
82. Fazekas I. 2010: *Coleophora alnifoliae* Barasch, 1934 and *Alucita palodactyla* Zeller, 1847 in Hungary (Lepidoptera: Coleophoridae & Alucitidae). – e-Acta Naturalia Pannonica, 1 (2): 205–210.
83. Fazekas I. 2010: A magyar molyepkék azonosítása (1): *Capperia britanniodactyla* (Gregson, 1869), *C. celeusi* (Frey, 1886) (Lepidoptera: Pterophoridae). / Identification of Hungarian micro-moths (No. 1): *Capperia britanniodactyla* (Gregson, 1869), *C. celeusi* (Frey, 1886) (Lepidoptera: Pterophoridae). – Acta Naturalia Pannonica 5: 3–14.
- * Fazekas I. 2011: Revision of the Hungarian *Euchromius* Guenée, 1845 species (Lepidoptera: Crambidae). – Natura Somogyiensis 19: 235–244.
84. Fazekas I. 2014: *Phalonidia manniana* (Fischer von Röslerstamm, 1839) és a *Ph. udana* (Guenée, 1845) elterjedése Magyarországon. / Distribution of *Phalonidia manniana* (Fischer von Röslerstamm, 1839) and *Ph. udana* (Guenée, 1845) in Hungary. (Lepidoptera: Tortricidae). – Microlepidoptera.hu 7: 49–60.
85. Fazekas I. 2015: Checklist of the Psychidae fauna of Hungary (Lepidoptera). – Microlepidoptera.hu 9: 3–12.
86. Fazekas I. 2016: A burgonya-sarlósmoly (*Phthorimaea operculella*, Gelechiidae) megjelenése Magyarországon. – www.tinea-hungarica.gportal.hu (2018.03.10)
87. Fazekas I. 2016a: Dr. Kuthy Béla entomológiai gyűjteménye II. Microlepidoptera (Lepidoptera). – Natura Somogyiensis 28: 75–88.
88. Fazekas I. 2017a: Magyarország Sesiidae faunája | Sesiidae fauna of Hungary (Lepidoptera). – Acta Naturalia Pannonica 7: 1–104.
89. Fazekas I., Buschmann F. & Schreurs A. 2012: Hét új molylepke faj Magyarországon | Seven new species of Moths in Hungary. (Lepidoptera: Tineidae, Bucculatricidae, Lyonetiidae, Blastobasidae, Coleophoridae, Crambidae). – Microlepidoptera.hu, 4: 1–14.
90. Fazekas I. & Lévai Sz. 2011: A *Chilo luteellus* (Motschulsky, 1866), a *Ch. suppressalis* (Walker, 1863) és a *Pseudobissetia terrestrellus* (Christoph, 1885) magyarországi előfordulásáról | On the occurrence of *Chilo luteellus* (Motschulsky, 1866), *Ch. suppressalis* (Walker, 1863) and *Pseudobissetia terrestrellus* (Christoph, 1885) in Hungary (Lepidoptera: Crambidae). – Microlepidoptera.hu 3: 29–35.
91. Fazekas I. & Schreurs A. 2010: Microlepidoptera Pannoniae meridionalis, VIII. Data to knowledge of micro-moths from Dombóvár (SW Hungary) (Lepidoptera). – Natura Somogyiensis 17: 261–280.
92. Fazekas I. & Schreurs A. 2012: Microlepidoptera Pannoniae meridionalis, IX. Data to the knowledge of micro-moths from Dombóvár, No 2. (SW Hungary) (Lepidoptera). – Natura Somogyiensis, 22: 189–204.
93. Fazekas I. & Schreurs A. 2014: Microlepidoptera Pannoniae meridionalis, X. Data to the knowledge of micro-moths from Dombóvár, No. 3 (SW Hungary) (Lepidoptera). – Natura Somogyiensis 24: 179–196.

94. Gaedike R. & Mally R. 2011: On the taxonomic status of *Cephimallota angusticostella* (Zeller) and *crassiflavella* Bruand (Tineidae). – *Nota lepidopterologica* 34 (2): 115–130.
95. Gál T. & Szeőke K. 1999: Az *Argyresthia thuiella* Packard, 1871 (Lepidoptera: Yponomeutidae) előfordulása és kártétele Magyarországon. – *Növényvédelem* 35 (5): 199–202.
96. Gál T. & Szeőke K. 2000: Az *Argyresthia trifasciata* Staudinger, 1871 (Lepidoptera: Yponomeutidae) megjelenése Magyarországon *Juniperus* örökzöldön. – *Növényvédelem* 36 (6): 301–304.
97. Gólya G. 2010: The first report of *Tuta absoluta* in Hungary. – *Ministry of Agriculture and Rural Development, Department of Food Chain Control. Ref. XII, 10. I.* 2010.
- * Gozmány L. 1952: New Hungarian Microlepidoptera. – *Annales Historico-naturales Musei Nationalis Hungarici* 43 (series nova 2): 141–146.
- * Gozmány L. 1953: New data to the Microlepidoptera fauna of the Retyezát range. – *Annales Historico-naturales Musei Nationalis Hungarici* 45 (series nova 4): 181–185.
- * Gozmány L. 1954: Studies on Microlepidoptera – *Annales Historico-naturales Musei Nationalis Hungarici* 46 (series nova 5): 273–285.
- * Gozmány L. 1955: Notes on some Hungarian Gelechioidea and Coleophoridae. – *Annales Historico-naturales Musei Nationalis Hungarici* Volume: 47 (series nova 6): 307–320.
- * Gozmány L. 1956: Five new Microlepidoptera. – *Annales Historico-naturales Musei Nationalis Hungarici* 48 (series nova 7): 415–418.
98. Gozmány L. 1971: Hazai molylepkéink magyar nevei – Helyesbítések (The Hungarian names of our moths). – *Folia Entomologica Hungarica* 39 (2): 470–473.
- * Gozmány L. 1978: Lecithoceridae. – *Microlepidoptera Palaearctica*. 5. Wien, 1978, 306 p.
- * Gozmány L. 1979: Vocabularium nominum animalium Europae septem linguis redactum. / Európa állatvilága. Hétnyelvű névszótár. – *Akadémiai Kiadó, Budapest, Volume 1: 1170 p., Volume 2: 1014 p.*
99. Gozmány L. 1985: Nevezéktani és taxonómiai változások a Magyarország Állatvilága XVI. kötetének 2–7. füzetében (Molylepkék – Microlepidoptera). – *Folia Entomologica Hungarica* 46: 41–55.
100. Gozmány L. & Szabóky Cs. 1986: Microlepidoptera. – [in:] Mahunka S. (ed.): *The fauna of the Kiskunság National Park*. – *Akadémiai Kiadó, Budapest*, 246–299.
- * Gozmány L. 1994: A magyar állatnevek helyesírási szabályai. – *Folia Entomologica Hungarica* 55: 429–445.
- * Gozmány L. 2000: Holcopogonidae. – *Microlepidoptera Palaearctica*. 10. Wien, 2000, 176 p.
- * Gozmány L. 2008: Symmocidae. – *Microlepidoptera Palaearctica*. 13. Wien, 2008, 558 p.
101. Gyulai P., Uherkovich Á. & Varga Z. 1974: Újabb adatok a magyarországi nagylepkék elterjedéséhez (Lepidoptera). – *Folia Entomologica Hungarica* 27 (2): 75–83.
102. Gyulainé Garai A. & Gyulai P. 2008: *Archaria* (=Sibine, =Stibine) *stimulea* (Clemens, 1860) kártevő csigalepkéfaj megjelenése hazánkban (Lepidoptera: Limacodidae). – *Növényvédelem* 44 (5): 226–228.
103. Hauser E. 2012: Revision der Gattung *Rebelia* Heylaerts 1900 (Lepidoptera, Psychidae). – *Linzer biologische Beiträge* 44/1: 181–306.
104. Horváth D., Fazekas I. & Keszthelyi S. 2017: *Phthorimaea operculella* (Zeller, 1873), first record of an invasive pest in Hungary (Lepidoptera, Gelechiidae). – *Acta Phytopatologica et Entomologica Hungarica* 1: 1–6.
105. Horváth Gy. J. 1993: Magyarország faunájára új lepkéfaj a Szigetközéből: a fagyalsodrómoly, *Clepsis consimilana* (Hübner, 1817), (Lepidoptera: Tortricidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 54: 169–170.

106. Horváth Gy. J. 1997a: A magyar faunára új lepkék a Szigetközből (Lepidoptera). – *Folia Entomologica Hungarica* 58: 237–238.
107. Horváth Gy. J. 1997b: Újabb adatok a Szigetköz lepkefaunájának ismeretéhez (Lepidoptera). – *Folia Entomologica Hungarica* 58: 238–247.
108. Issekutz L. 1955: Aegeridae – Üvegszárnyú lepkék, szitkárók. – *Fauna Hungariae* 16 (4): 40–53.
109. Jablonkay J. 1972: A Mátra hegység lepkefaunája – Lepidopteren-Fauna des Matra Gebirges. – *Folia Historico Naturalia Musei Matraensis* 1: 9–41.
110. Kaila L., Baran T. & Mutanen M. 2015: A revision of the *Elachista dispilella* complex (Lepidoptera: Gelechioidea: Elachistidae). – *Zootaxa* 3963 (4): 517–560.
111. Karsholt O. & Nieukerken E. J. van (eds.) 2005. Lepidoptera, Moths. Fauna Europaea, version 1.2, <http://www.faunaeur.org>
112. Karsholt O. & Razowski J. (eds.) 1996: The Lepidoptera of Europe. A distributional checklist. – Apollo Books, Stenstrup, 380 p.
113. Karsholt O. 1997: The genus *Chrysoclista* Stainton, 1854 in Europe (Lepidoptera: Agonoxenidae). Copenhagen, Denmark, – *Entomologiske Meddelelser*, 65: 29–33.
114. Karsholt O. & Rutten T. 2005: The genus *Bryotropha* Heinemann in the western Palaearctic (Lepidoptera: Gelechioidea). – *Tijdschrift voor Entomologie* 148: 77–207, figs. 1–422.
115. Kelemen I., Lévai Sz. & Majláth I. 2018: *Episcythis triangulella* (Ragonot, 1874): a magyar molylepke-fauna új tagja. / *Episcythis triangulella* (Ragonot, 1874): new species of the Hungarian micromoth-fauna (Lepidoptera: Scythrididae). – *Microlepidoptera. hu* 13: 23–36.
- * Kennel J. 1908–1921: Die Palaearctischen Tortriciden. Zoologica, Stuttgart: 1908–1921.
116. Koster S. & Sinev S. 2003: Momphidae s.l. – *Microlepidoptera of Europe*, Volume 5. Apollo Books, Stenstrup, 387 p.
117. Kozlov M. V. 2006: Identity of two fairy moth species (Lepidoptera: Adelidae) described by J. Szent-Ivány, and other corrections to the “Checklist of the fauna of Hungary”. – *Folia Entomologica Hungarica* 67: 89–92.
118. Laštůvka A. & Laštůvka Z. 1987: A contribution to the knowledge of clearwing moths (Lepidoptera, Sesiidae) in Hungary. – *Folia Entomologica Hungarica* 48: 97–104.
119. Laštůvka A. & Laštůvka Z. 1994: Drei neue Arten der Trifurcula pallidella-Gruppe au Mitteleuropa (Lepidoptera: Nepticulidae). – *Entomologia Generalis*, 18: 201–212.
120. Laštůvka A. & Laštůvka Z. 1995: An illustrated key to European Sesiidae (Lepidoptera) – Mendel University of Agriculture and Forestry Brno, p. 173 p.
121. Laštůvka A. & Laštůvka Z. 1997: Nepticulidae Mitteleuropas. Ein illustrierter Begleiter (Lepidoptera). – Konvoj Verlag, Brno, 230 p.
122. Laštůvka Z. 1990: Die Glasflüger Ungarns – faunistic und bionomie (Lepidoptera, Sesiidae). – *Janus Pannonius Múzeum Évkönyve* 34 (1989): 39–46.
123. Lévai Sz., Kelemen I. & Majláth I. 2015: A *Hodebertia testalis* (Fabricius, 1794) új tűzmoly Magyarországon. / *Hodebertia testalis* (Fabricius, 1794) a new species in Hungary (Lepidoptera: Crambidae). – *Microlepidoptera.hu* 8: 19–22.
124. Mey W. 1994: Taxonomische Bearbeitung der westpaläarktischen Arten der Gattung *Leucoptera* Hübner, [1825], s. l. (Lepidoptera, Lyonetiidae). – *Deutsche Entomologische Zeitschrift, Neue Folge* 41 (1): 173–234.
125. Molnár J.-né & Seprős I. 1989: A *Phyllonorycter gerasimowi* Hering rajzásának vizsgálatá automatá rovarcsapdával. – *Növényvédelem* 25 (2): 76–78.
126. Némý J. 2015: Occurrence of *Dahlica sauteri* (Hättenschwiler, 1977) and *D. wockii* (Heinemann, 1870) in Hungary (Lepidoptera: Psychidae). – *Microlepidoptera.hu* 9: 45–48.

127. Nieuwerkerken E. J. van 1985: A taxonomic revision of the western Palaearctic species of the subgenera *Zimmermannia* Hering and *Ectoedemia* Busck s. str. (Lepidoptera, Nepticulidae), with notes on their Phylogeny. – Tijdschrift voor Entomologie 128: 1–164.
128. Nieuwerkerken E. J. van, Laštůvka A. & Laštůvka Z. 2010: Western Palaearctic *Ectoedemia* (*Zimmermannia*) Hering and *Ectoedemia* Busck s. str. (Lepidoptera, Nepticulidae): five new species and new data on distribution, hostplants and recognition. – Zoo Keys 32: 1–82.
- 128a. Nieuwerkerken E. J. van, Lees D. C., Ddoorenweerd C., Koster S. (J.C.), Bryner R., Schreurs A., Timmermans M. J.T.N., Sattler K. 2018: Two European *Cornus* L. feeding leafmining moths, *Antispila petryi* Martini, 1899, sp. rev. and *A. treitschkiella* (Fischer von Röslerstamm, 1843) (Lepidoptera, Heliozelidae): an unjustified synonymy and overlooked range expansion. – Nota Lepidopterologica 41 (1) 2018: 39–86 | DOI 10.3897/nl.41.22264.
129. Nieuwerkerken E. J. van & Puplesis R. 1991: Taxonomy and distribution of the *Trifurcula* (*Glaucolepis*) raikhonae group (Lepidoptera: Nepticulidae). – Tijdschrift voor Entomologie 134: 201–210.
130. Pastorális G. 2000: Kiegészítő adatok a Vértes molylepke-faunájának ismeretéhez (Lepidoptera). – Folia Entomologica Hungarica 61: 275–278.
131. Pastorális G. 2001: Helyreigazítások és kiegészítések a Vértes molylepke faunájához (Lepidoptera). – Folia Entomologica Hungarica 62: 381–382.
- * Pastorális G. 2007: Magyarország területén előforduló molylepkefajok jegyzéke (Lepidoptera: Microlepidoptera). / Checklist of the microlepidopteran fauna in Hungary – Natura Somogyensis 10: 219–301.
132. Pastorális G. 2010: Adatok néhány új, vagy ritka Magyarországon előforduló molylepkéről. / Data to knowledge of new and rare micro-moths in Hungary (Lepidoptera: Nepticulidae, Douglasiidae, Coleophoridae, Scythrididae). – Microlepidoptera.hu 2: 10–12.
- * Pastorális G. 2012: A Magyarországon előforduló molylepkefajok jegyzéke, 2012. / A checklist of the Microlepidoptera occurring in Hungary (Lepidoptera). – Microlepidoptera.hu 5: 51–146.
133. Pastorális G. 2014: A *Coleophora mareki* Tabell & Baldizzone, 2014, *Scrobipalpula diffuella* (Frey, 1870) és *Epinotia nigristriana* Budashkin & Zlatkov, 2011 új fajok Magyarországon. / *Coleophora mareki* Tabell & Baldizzone, 2014, *Scrobipalpula diffuella* (Frey, 1870) and *Epinotia nigristriana* Budashkin & Zlatkov, 2011 new species in Hungary (Lepidoptera: Coleophoridae, Gelechiidae, Tortricidae). – Tinea Hungarica, No. 2014 (1): 1–3.
- * Pastorális G., Buschmann F. & Ronkay L. 2016: Magyarország lepkéinek névjegyzéke. / Checklist of the Hungarian Lepidoptera. – e-Acta Naturalia Pannonica 11: 1–258.
134. Pastorális G. & Richter Iv. 2011: A *Nemapogon fungivorella* (Benander, 1939) és a *Coleophora squamella* Constant, 1885 új fajok Magyarországon. / *Nemapogon fungivorella* (Benander, 1939) and *Coleophora squamella* Constant, 1885 new species in Hungary (Lepidoptera: Tineidae, Coleophoridae). – e-Acta Naturalia Pannonica 2 (1): 49–52.
135. Pastorális G. & Slamka F. 2015: A *Phycita torrenti* Agenjo, 1962 előfordulása Magyarországon (Lepidoptera: Pyralidae, Phycitinae). / Occurrence of *Phycita torrenti* Agenjo, 1962 in Hungary (Lepidoptera: Pyralidae, Phycitinae). – Microlepidoptera.hu 8: 23–28.
136. Pastorális G. & Szabóky Cs. 2013: *Dichrorampha baixerasana* Trematerra 1991 (Lepidoptera, Tortricidae) new for the fauna of Hungary. – Folia Entomologica Hungarica 74: 131–136.
137. Pastorális G., Szabóky Cs. & Tokár Z. 2000: Molyfaunisztikai újdonságok IV. – Folia Entomologica Hungarica 61: 278–280.

138. Pastorális G. & Szeőke K. 2011: A Vértes-hegység molylepke kutatásának eddigi eredményei. / The summary of the research results of the micro-moths of Vértes Mountains (Lepidoptera, Microlepidoptera). – e-Acta Naturalia Pannonica 2 (1): 53–100.
139. Pastorális G. & Szeőke K. 2018: A Vértes hegység lepkefaunája. / Lepidoptera fauna of Vértes Mountains (Hungary) (Lepidoptera). – e-Acta Naturalia Pannonica 17: 1–73.
140. Petrich K. 1984: A *Wockia asperipunctella* (Bruand, 1851) magyarországi előfordulása (Lepidoptera). – Folia Entomologica Hungarica 45: 235–236.
141. Petrich K. 1987: Adatok a *Chilopselaphus fallax* és a hazai faunára új *Ch. balneariellus* ssp. *podolicus* ismeretéhez (Lepidoptera: Gelechiidae). – Folia Entomologica Hungarica 47: 295–296.
142. Petrich K. 1988: Figyelemre méltó molylepkéfajok a Velencei-tó környékéről. – Folia Entomologica Hungarica 49: 232–235.
143. Petrich K. 1989: A hazai faunára új két molylepkéfajról (Lepidoptera: Agonoxenidae et Pyraustidae). – Folia Entomologica Hungarica 50: 175–177.
144. Petrich K. 2001: A Sárvíz menti szikések lepkefaunisztikai feltárása. – Folia Entomologica Hungarica 62: 398–413.
145. Petrich K. 2001: A Velencei táj (sic!) lepkevilága. – Mezőgazdasági Szaktudás Kiadó, Budapest, 305 p.
146. Plant C. W. & Slamka F. 2016: Re-examination and revision of Zeller's original concept of *Phycita metzneri* (Zeller, 1846) and description of *Phycita cryptica* sp. nov. (Lepidoptera, Pyraloidea, Pyralidae, Phycitinae). – The Entomologist's Record and Journal of Variation, London 128 (1): 28–40.
- * Povolný D. 2002: Iconographia tribus Gnorimoschemini (Lepidoptera, Gelechiidae) Regionis Palaearcticae. František Slamka, Bratislava, 349 p.
- * Razowski J. 2001: Die Tortriciden (Lepidoptera, Tortricidae) Mitteleuropas. Bestimmung – Verbreitung – Flugstandort – Lebensweise der Raupen. František Slamka, Bratislava, 319 p.
- * Razowski J. 2002: Tortricidae of Europe. Volume 1, Tortricinae and Chlidanotinae. František Slamka, Bratislava, 247p.
- * Razowski J. 2003: Tortricidae of Europe. Volume 2, Olethreutinae. František Slamka, Bratislava, 301p.
147. Ronkay L. & Szabóky Cs. 1981: Investigations on the Lepidoptera fauna of the Zemplén Mts. (NE Hungary). I. The valley of Kemence stream. – Folia Entomologica Hungarica 34 (2): 167–184.
148. Sáfián Sz. & Horváth B. 2011: Box Tree Moth – *Cydalima perspectalis* (Walker, 1859), new member in the Lepidoptera fauna of Hungary (Lepidoptera: Crambidae). – Natura Somogyiensis 19: 245–246.
149. Sattler K. 1983: *Teleiodes aenigma* sp. n. – Zeitschrift der Arbeitsgemeinschaft Österreichischer Entomologen 34 (Suppl.): 15–18, figs. 1–5.
150. Slamka F. & Plant C. W. 2016: *Pempeliella bulgarica* sp. nov.: A new species closely related to *Pempeliella sororiella* (Zeller, 1839) (Pyraloidea, Pyralidae, Phycitinae) and some new synonymies. – The Entomologist's Record and Journal of Variation, London 128: 99–111.
151. Szabóky Cs. 1978: Magyar faunára új molylepkék. – Folia Entomologica Hungarica 31 (1): 218–220.
152. Szabóky Cs. 1980: A magyar faunára új molylepkék (Lepidoptera). – Folia Entomologica Hungarica 33 (1): 204–208.
153. Szabóky Cs. 1981a: A magyar faunára új molylepkék (Lepidoptera). – Folia Entomologica Hungarica 34 (1): 246–249.

154. Szabóky Cs. 1981b: A magyar molylepkefauna újdonságai. 31 microlepidoptera species new to the fauna of Hungary. – *Folia Entomologica Hungarica* 34 (2): 275–277.
155. Szabóky Cs. 1982: A Bakony molylepkéi. – A Bakony természettudományi kutatásának eredménye. – , Bakonyi Természettudományi Múzeum Zirc, 15: 1–43.
156. Szabóky Cs. 1983: A barcsi borókás molylepkefaunája I. (Lepidoptera). – *Dunántúli Dolgozatok Természettudományi Sorozat*, Pécs, 3: 47–54.
157. Szabóky Cs. 1984: Helyesbítések és újabb molylepkék a magyar faunában (Lepidoptera). – *Folia Entomologica Hungarica* 45: 238.
158. Szabóky Cs. 1985: A hazai molylepke fauna újdonságai. / New Microlepidoptera species in the fauna of Hungary. – *Folia Entomologica Hungarica* 46: 221–222.
159. Szabóky Cs. 1988: Két faunánkra új molylepkéfaj. – *Folia Entomologica Hungarica* 49: 238–240.
160. Szabóky Cs. 1989: Egy új sodrómoly a hazai faunában (Lepidoptera: Tortricidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 50: 183–184.
161. Szabóky Cs. 1990: Faunára új molylepkéfajok Jósvafő környékéről. – *Folia Entomologica Hungarica* 51: 165–166.
162. Szabóky Cs. 1992: Két faunára új molylepkéfaj Jósvafő környékéről. – *Folia Entomologica Hungarica* 52: 226–227.
163. Szabóky Cs. 1993: Három hazánk faunájára új lepkefaj (Lepidoptera). – *Folia Entomologica Hungarica* 54: 185–187.
164. Szabóky Cs. 1994a: Adatok a magyar faunára új molylepkékről. – *Folia Entomologica Hungarica* 55: 381–383.
165. Szabóky Cs. 1994b: Adatok a Vértés lepkefaunájának ismeretéhez. – *Folia Entomologica Hungarica* 55: 383–396.
166. Szabóky Cs. 1994c: Molylepkefaunisztikai újdonságok: a hazai *Anchinia* fajok elterjedése és a *Duponchelia fovealis* Zeller, 1847 első hazai adata. – *Folia Entomologica Hungarica* 55: 406–407.
167. Szabóky Cs. 1994d: A *Cameraria ohridella* (Deschka & Dimic, 1986) előfordulása Magyarországon. – *Növényvédelem* 30: 529–530.
168. Szabóky Cs. 1996: Molyfaunisztikai újdonságok II. – *Folia Entomologica Hungarica* 57: 309–313.
169. Szabóky Cs. 1998: Molyfaunisztikai újdonságok III. – *Folia Entomologica Hungarica* 59: 305–308.
170. Szabóky Cs. 1999: Microlepidoptera of the Aggtelek National Park. p. 395–442. – [in:] Mahunka, S. (ed.): *The Fauna of the Aggtelek National Park*. – Hungarian Natural History Museum, Budapest.
171. Szabóky Cs. 2001: Molyfaunisztikai újdonságok V. (Lepidoptera: Gelechiidae, Tortricidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 62: 385–387.
172. Szabóky Cs. 2002: Molyfaunisztikai újdonságok VI. (Lepidoptera: Depressariidae, Plutellidae, Pyralidae, Sesiidae, Tortricidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 63: 197–200.
173. Szabóky Cs. 2003: Molyfaunisztikai újdonságok VII. (Lepidoptera: Tortricidae et Gelechiidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 64: 356–357.
174. Szabóky Cs. 2004: Molyfaunisztikai újdonságok VIII. (Lepidoptera: Coleophoridae, Elacanthidae, Gelechiidae, Tortricidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 65: 248–252. 175. Szabóky Cs. 2005: New data to the Microlepidoptera fauna of Hungary, part IX. (Lepidoptera: Elacanthidae, Gracillariidae, Prodoxidae, Tortricidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 66: 253–258.
- * Szabóky Cs. 2007: A lepkészet története Magyarországon – Magánkiadás – Budapest, 416 p.

176. Szabóky Cs. 2008: New data to the Microlepidoptera fauna of Hungary, part XI, and *Hypoepa fractalis* in Hungary (Lepidoptera: Adelidae, Ypsolophidae, Gelechiidae, Tortricidae, Noctuidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 69: 189–192.
177. Szabóky Cs. 2009: Pécsely lepkéi (Lepidoptera). – *Folia Musei Historico-Naturalis Bakonyiensis* 26: 111–140.
178. Szabóky Cs. 2010: A Naszály lepkéi. / The Lepidoptera fauna of Mt. Naszály (Hungary). – *A Naszály természetrajza*. – *Rosalia* 5: 657–741.
179. Szabóky Cs. 2011: Kohanóczy Attila molylepke (Microlepidoptera) gyűjteménye. – *Folia Historico-Naturalis Bakonyiensis*, Zirc 28: 217–226.
180. Szabóky Cs. 2012: New data to the Microlepidoptera fauna of Hungary, part XIV (Lepidoptera: Tineidae, Gracillariidae, Gelechiidae, Crambidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 73: 45–51.
181. Szabóky Cs. 2013: New data to the Microlepidoptera fauna of Hungary, part XV (Lepidoptera: Coleophoridae, Depressariidae, Gracillariidae, Oecophoridae, Tineidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 74: 123–130.
182. Szabóky Cs. 2014: New data to the Microlepidoptera fauna of Hungary, part XVI. (Lepidoptera: Autostichidae, Coleophoridae, Gelechiidae, Gracillariidae, Pyralidae, Tortricidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 75: 173–182.
183. Szabóky Cs. 2015: New data to the Microlepidoptera fauna of Hungary, part XVII (Lepidoptera: Coleophoridae, Gelechiidae, Yponomeutidae, Ypsolophidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 76: 167–170.
184. Szabóky Cs. 2018: Lepkék az abaúji és zempléni tájakon. – *Abaúj-Zemplén Értékeiért Közhazsnú Egyesület kiadványa*, 298 p.
185. Szabóky Cs. & Buschmann F. 2010: New data to the Microlepidoptera fauna of Hungary, part XIII (Lepidoptera: Depressariidae, Pyralidae, Scythrididae, Tortricidae, Yponomeutidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 71: 197–202.
186. Szabóky Cs. & Csóka Gy. 1997: A *Phyllonorycter robiniella* Clemens, 1859 akáclevél-aknázómoly megtelepedése Magyarországon. – *Növényvédelem* 33: 569–571.
187. Szabóky Cs. & Csóka Gy. 2003: A hárslevél sátorosmoly (*Phyllonorycter issikii* Kumata, 1963) (Lep. Gracillariidae) előfordulása Magyarországon. / Occurrence of *Phyllonorycter issikii* Kumata, 1963 (Lep. Gracillariidae) in Hungary. – *Növényvédelem* 39 (1): 23–24.
188. Szabóky Cs., Kun A. & Buschmann F. 2002: Checklist of the Fauna of Hungary, Volume 2, Microlepidoptera. – *Hungarian Natural History Museum Budapest*. 184 p.
189. Szabóky Cs., Kun A. & Buschmann F. 2006: Addenda and corrigenda to the Checklist of the fauna of Hungary, Microlepidoptera. – *Folia Entomologica Hungarica* 67: 69–83.
190. Szabóky Cs. & Kutassy Gy. 2013: Epöl és környéke lepkéfaunája. – *Folia Musei Historico Naturalis Bakonyiensis* 30: 101–136.
191. Szabóky Cs., Samu F., Szeőke K., Petrányi G. 2014: Simontornya lepkévilágáról (Lepidoptera). – <https://www.researchgate.net/publication/273706872>
192. Szabóky Cs. & Takács A. 2004: Közép-Európa faunájára új molylepke: *Scythris sinensis* Felder & Rogenhofer, 1875 (Lepidoptera: Scythrididae). – *Folia Entomologica Hungarica* 65: 252–253.
193. Szabóky Cs., Tokár Z., Liška J. & Pastorális G. 2009: New data to the Microlepidoptera fauna of Hungary, part XII. (Lepidoptera: Lypusidae, Bucculatricidae, Yponomeutidae, Depressariidae, Coleophoridae, Blastobasidae, Autostichidae, Gelechiidae, Tortricidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 70: 139–146.

194. Szabóky Cs., Tokár Z., & Pastorális G. 2007: New data to the Microlepidoptera fauna of Hungary, part X (Lepidoptera: Gracillariidae, Nepticulidae, Elachistidae, Coleophoridae, Gelechiidae, Tortricidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 68: 137–142.
195. Szeőke K. 1995: Kalászosok új kártevője a gabonasodrómoly (*Cnephasia pumicana* Zeller, Lepidoptera, Tortricidae). – *Növényvédelem* 31 (5): 204–210.
196. Szeőke K. 2002: A szegfű-sodrómoly (*Cacoecimorpha pronubana* Hübner) megjelenése Magyarországon. – *Növényvédelem* 38 (7): 353–354.
197. Szeőke K. 2006: Further new moth species in the Hungarian fauna (Microlepidoptera: Gelechiidae, Tortricidae, Pyralidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 67: 85–88.
198. Szeőke K. 2014: In memoriam dr. Petrich Károly (1916–2013) – e-Acta Naturalia Pannonica 7: 189–191.
199. Szeőke K. 2016: A *Pelecystola fraudulentella* (Zeller, 1852) előfordulása Magyarországon (Lepidoptera, Tineidae). – *Natura Somogyiensis* 28: 89–92.
200. Sziráki Gy. & Szócs G. 1989: Magyarország faunájára új két Tineida faj szexattraktáns csapdákából. (Lepidoptera) – *Folia Entomologica Hungarica* 50: 187–189.
201. Sziráki Gy. 1980: Notes on *Coleophora* and *Cnephasia* species trapped by synthetic attractants (Lepidoptera: Coleophoridae and Tortricidae). – *Folia Entomologica Hungarica* 33 (1): 161–166.
202. Sziráki Gy. 1981: *Eana derivana* Lah. – faunánkra új Cnephasiini faj (Lepidoptera). – *Folia Entomologica Hungarica* 34 (1): 250–251.
203. Sziráki Gy. 1985: Három magyar faunára új faj (Psocoptera, Neuroptera, Lepidoptera). – *Folia Entomologica Hungarica* 46: 273–274.
204. Sziráki Gy. 1990: Beschreibung einer neuen Tineiden Gattung und Art von Ungarn (Lepidoptera). – *Entomologische Zeitschrift, Essen*, 100 (11): 193–199.
205. Szócs J. 1970: Adatok néhány Psychida-faj életmódjához. – *Folia Entomologica Hungarica* 23 (2): 267–274.
206. Szócs J. 1973: Újabb molylepkék a magyar faunában. – *Folia Entomologica Hungarica* 26: 155–164.
207. Szócs J. 1975a: A *Caloptilia loriolella* Frey magyarországi előfordulása. – *Folia Entomologica Hungarica* 28 (1): 234.
208. Szócs J. 1975b: Molylepkék a Mátra- és Bükk-hegységi fénycsapdákából. – *Folia Historico Naturalia Musei Matraensis* 3: 81–90.
209. Szócs J. 1976/77: Adatok a Mátra-hegység aknázómoly-faunájához. – *Folia Historico Naturalia Musei Matraensis* 4: 91–99.
210. Szócs J. 1977a: Lepidoptera – aknák és -gubacsok – *Fauna Hungariae* XVI. 16: 424 p.
211. Szócs J. 1977b: A lepkehernyók természetes tápnövényei, III. – *Folia Entomologica Hungarica* 30 (2): 143–150.
212. Szócs J. 1981a: Angaben über die minierenden Motten aus Budapest und Umgebung. – *Folia Entomologica Hungarica* 34 (2): 209–220.
213. Szócs J. 1981b: Adatok a Vértes-hegység aknázómoly-faunájához. – *Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei* 16: 161–166.
214. Takács A., Kis A., Volent Á., Molnár Sz. & Szabóky Cs. 2016: Az ostorfa-sátorosmoly (*Phyllonorycter millierella* Staudinger, 1871; syn.: *Coccidiphila charlierella* Réal, 1988) (Lepidoptera, Gracillariidae) magyarországi megjelenése | First records of *Phyllonorycter millierella* Staudinger, 1871; syn.: *Coccidiphila charlierella* Réal, 1988) (Lepidoptera, Gracillariidae) in Hungary. – *Növényvédelem* 77 (52) 12: 595–597.
215. Takács A., Milinkó E. & Szabóky Cs. 2018: A citromrügymoly (*Prays citri* Millière, 1873) (Lepidoptera, Praydidae) magyarországi megjelenése. – *Növényvédelem* 79 (54), 2: 63–64.

216. Takács A., Szabóky Cs. & Kutas J. 2017: A dióaknázó fenyvesmoly (*Coptodisca lucifluella* (Clemens, 1860), Lepidoptera, Heliozelidae) megjelenése Magyarországon. / Appearance of the walnut leafminer (*Coptodisca lucifluella* (Clemens, 1860), Lepidoptera, Heliozelidae) in Hungary. – Növényvédelem 78 (53) 12: 539–542.
217. Tokár Z. & Buschmann F. 2012: A *Wegneria panchalcella* (Staudinger, 1871) új faj Magyarországon és Közép-Európában (Lepidoptera, Tineidae). / *Wegneria panchalcella* (Staudinger, 1871), new records of Tineidae (Lepidoptera) for Hungary and Central Europe. – Microlepidoptera.hu 5: 39–42.
218. Tokár Z. 2015: Az *Elachista liskai* Kaila, 2011 és *Cochylinomorpha subwolniana* (Danilevsky, 1962) új fajok Magyarországon (Lepidoptera: Elachistidae, Tortricidae). / *Elachista liskai* Kaila, 2011 and *Cochylinomorpha subwolniana* (Danilevsky, 1962) new species to the Hungarian fauna (Lepidoptera: Elachistidae, Tortricidae). – Microlepidoptera.hu 8: 43–48.
219. Tokár Z., Lvovsky A. & Huemer P. 2005: Die Oecophoridae s.l. (Lepidoptera) Mitteleuro-pas. Bestimmung - Verbreitung - Habitat - Bionomie. – František Slamka, Bratislava, 120 p.
220. Tusnádi Cs. K., Sebestyén R. & Mészáros Z. 1997: A banánmoly *Opogona sacchari* (Bojer) (Lepidoptera: Tineidae) előfordulása Magyarországon *Dracaena fragrans* „Massangeana” törzsekben. – Növényvédelem 33 (10): 501–507.
221. Weidlich M. 1996: Eine neue Psychide aus Nordungarn – *Brevantennia herrmanni* n. sp. (Lepidoptera, Psychidae). – Entomologische Nachrichten und Berichte 40 (3): 165–168.